

NOMI I-DYTÈ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΔΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΕΩΝ ΑΡΙΘ. _____

BK1
N 19

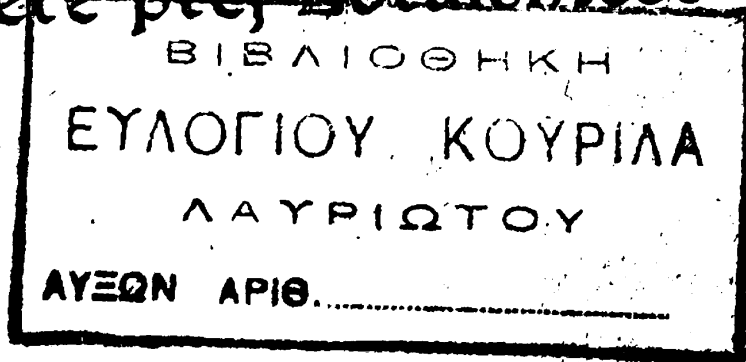
Handwritten signature or initials.

Αριθμ. 142.094

MOMI I-DYTË

Kthyerë prej Ebraishtesë

ΜΑΝΑΣΤΙΡ

Ndë shtypësh. Tregëtare Nërkombëtare

1914

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΝΟΜΙ ΙΔΥΤΕ^Α ΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΕΩΝ ΑΡΙΘ.

Krye 1.

1 Këto janë fjalëtë që i foli Moisiu gjithë
Israilit mbë kët' anë të Jordanit, ndë shkretëtirët, ndë Arabahët*) kundrejt Sufit, ndë mest të Paranit, e Tofelit, e Llabanit, e Hazero-
2 thit, e Di-zahabit. Është një-mbë-dhjetë dit
udhë nga Horibi, prej udhës' së malit Seir,
e gjer ndë Kadesh-barni.

3 Edhe të-dyzettinë vit, të-një-mbë-dhjetinë
muaj, të-parënë *ditë* të muajt, u foli Moisiu
të bijvet të Israilit, pas gjith' atyreve që e kish
4 urdhëruarë Zoti për ata; Passi vrau Sihoninë,
mbretin' e Amoritëvet, i-cili rrinte ndë He-
shbon, edhe Ogunë, mbretin' e Bashanit, i-cili
5 rrinte ndë Astaroth, ndë Edrei; Mbë kët' anë
të Jordanit, ndë dhet të Moabit, Moisiu zuri
të rrëfente këtë nom, dyke thënë:

6 Zoti, Perëndia ynë, na foli ndë Horib, e
na tha, Mjaft kini ndënjurë ndë këtë mal;
7 Kthehi, e mirrni udhënë t' uaj, edhe shkoni
ndë malësit të Amoritëvet, edhe ndër gjithë
vëndet aty afërë, ndë fushët, ndë malësit, e
ndë vëndet të-unjurë, e ndë *anët* të mes-
ditesë, e ndë buzët të detit, ndë dhet të Hanaa-
nitëvet, e ndë Libant, gjer ndë lumët të-math,

*) Kështu thuhetë fush' e-thellë që shtrihetë ndë go-
rent e ndë mesditët të Detit të-Vdekurë.

8 ndë lumët Evfrat. Na unë tek e vura dhenë përpara jush; hyni e pushtoni atë dhe, për të-cilinë Zoti upërbetua atërvet t' uaj, Abraamit, Isaakut, e Jakobit, t' u'a apë atyre, edhe 9 farës' s' atyre pas atyre. Edhe nd' atë kohë u thashë juve, dyke thënë, Vetem' unë nukë 10 munt t'u mbanj juve; Zoti, Perëndia juaj, u shumoj juve, edhe na sot tek jeni si yjt' e 11 qiellit ndë shumicët. Zoti, Perëndia i atërvet t' uaj, u bëftë juve një mijë herë më tepërë se sa jeni, edhe u bekoftë juve, sikundrë u- 12 zotua juve! Si munt unë i-vetëmë të mbanj trubullimnë t' uaj, e barrënë t' uaj, e të-zë- 13 natë t' uaj? Merrni njerës të-urtë, e të-mënçim, e të-njohurë ndë mest të faravet t' uaj, 14 edhe dot' i vë ata të-parë mbi ju. Edhe m' upërgjeqtë, e më thatë, Puna që the është e- 15 mirë për ne t'a bëjmë. Kështu mora të-parët' e faravet t' uaj, burra të-urtë, edhe të-njohurë, edhe i vura ata të-parë mbi ju, kryemijës, e kryeqindës, e kryepesëdhjetës, e kryedhjetës, edhe offiqarë, sipas faravet t' 16 uaj. Edhe urdhërova gjykatësitë t' uaj atëhere, e u thashë, Dëgjoni punëratë ndë mest të vëllezërvet t' uaj, edhe gjykoni drejtë ndë mest të njeriut e të vëllajt t' ati, e të të-huajit 17 që është bashkë me atë. Ndër gjyq s' kini për të shikuarë ndë faqe njeriu; dotë dëgjoni të-vogëlinë posi të-madhinë; nukë dotë trëmbi nga faqja e njeriut; sepse gjyqi

- është' i Perëndisë; edhe çdo punë që të jetë shumë' e-vështirë te ju, dot'a bini tek unë, edhe
- 18 unë dot'a dëgjonj. Edhe u urdhërova juve atëhere për gjithë ato që duhej të bënitë.
- 19 Edhe ungritmë nga Horibi, edhe shkuamë ndëpër gjith' atë shkretëtirët të-madhe e të-frikshime, që patë, dyke bërë udhë për ndë malësit t' Amoritëvet, sikundrë na urdhëroj Zoti, Perëndia ynë; edhe erthmë gjer ndë
- 20 Kadesh-barni. Edhe u thashë juve, Erthtë gjer ndë malësit t' Amoritëvet, që po na ep
- 21 neve Zoti, Perëndia ynë. Na Zoti, Perëndia juaj, tek e ka vënë dhenë përpara teje; hipë, e pushto atë, sikundrë të foli Zoti, Perëndia i atërvet të tu; mos ufrikëso, as mos utrëmp.
- 22 Edhe ju, sicilido prej jush, erthtë tek unë e thatë, Letë dërgojmë njerës përpara nesh, që t'a përgjonjë dhenë për ne, edhe të na bjenë prapë fjalë për udhënë, nga e-cila duhetë të hipëjmë, edhe për qytetetë, ndë të-cilët kemi
- 23 për të vaturë. Edhe fjala më pëlqeu, edhe mora prej jush dy-mbë-dhjetë burra, një burrë për
- 24 farë. Edhe shkuanë, edhe ungjitnë ndë malt, edhe erthnë gjer ndë fushët të Eshkollit, edhe
- 25 e përgjuanë. Edhe muarrë ndë duart të tyre prej pemëvet të dheut, edhe na i prunë poshtë, edhe na prunë zë, dyke thënë, I-mirë është dheu që po na ep Zoti, Perëndia ynë.
- 26 Po ju nukë deshtë të ngjiteshitë, po ndënjtë kundrë urdhërit të Zotit, Perëndisë

27 t' uaj. Edhe murmuristë ndër tendat t' uaj,
 dyke thënë, Me-qënë-që Zoti na kishte cmir,
përandaj na nxori nga dheu i Egjyptësë, që
 të na apë ndë dorët të Amoritëvet, edhe të
 28 na shuanjë. Ku po ngjitemi neve? vëllezëritë
 t' anë na bënë zëmërenë të tretetë, dyke thë-
 në, Gjindja është më e-madhe e më e-lartë
 se neve; qytetetë janë të-mëdhenj e të-thururë
 me mur gjer ndë qiell; po edhe të bijt' e A-
 naqimëvet i pam' atje.

29 Atëhere un' u thashë juve, Mos trëmbi, as
 30 mos kini frikë nga ata; Zoti, Perëndia juaj
 që shkon përpara jush, ay dotë luftonjë për
 ju, pas gjith' atyreve që bëri për ju nd' E-
 31 gjyptë përpara syvet t' uaj; Edhe ndë shkret-
 tëtirët, ku pe me ç' mënyrë të mbajti Zoti,
 Perëndia yt, sikundrë mban njeriu të birr' e
 ti, ndë gjithë udhët që ectë, gjersa erthtë ndë
 këtë vënt.

32 Po me gjithë këtë nuk' i besuatë Zotit,
 33 Perëndisë t' uaj, Që shkonte përpara jush nd'
 udhët, që t' u gjente vënt për të ngulurë ten-
 datë t' uaj, natënë me zjarr, që t' u dëftente
 juve mbë ç' udhë duhej të ecënitë, edhe ditë-
 në më re.

34 Edhe Zoti dëgjoj zën' e fjalëvet t' uaj, edhe
 35 uzëmërua, e bëri be, dyke thënë, Me të-vër-
 tetë asndonjë nga këta njerës të këti brezi
 të-keq s' ka për të par' atë dhen' e-mirë, për
 të-cilin' upërbetuashë t' u'a ap atërvet t' uaj,

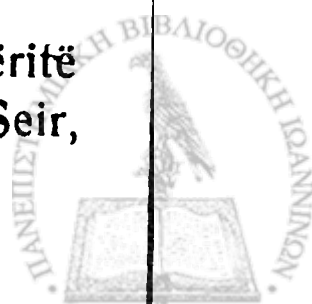
- 36 Veç Halebi, i bir' i Jefunniut, e ka për të pa-
rë; edhe këti j'a kam për të dhënë dhenë,
mbi të-cilinë shkeli, edhe të bijvet t' ati; se-
- 37 pse ky i-tërë vate pas Zotit. Edhe kundrë
meje uzëmërua Zoti për ju, e më tha, As ti
- 38 s' ke për të hyrë atje; Joshua, i bir' i Naviut,
që rri përpara teje, ky ka për të hyr' atje;
forco-e atë; sepse ay e ka për të bërë Isra-
- 39 ilinë t'a trashëgonjë atë dhe. Edhe të-vegjë-
litë t' uaj, për të-cilëtë thoshitë se i kanë për
të bërë plaçkë, edhe bijtë t' uaj, të-cilëtë sot
nukë njohënë të-mirë a të-ligë, ata dotë hy-
njënë atje, edhe atyre dot' u'a ap atë, edhe
- 40 dot' e trashëgonjënë. Po ju kthehuni e shkoni
ndë shkretëtirët, nga udha që shpje ndë Det
të-Kuq.
- 41 Atëhere upërgjeqtë, e më thatë, Fëjyemë
kundrë Zotit; neve dotë ngjitemi e dotë luf-
tojmë, pas gjith' atyreve që na urdhëroj Zoti,
Perëndia ynë. Edhe si ngjeshtë gjithësicili
armët' e luftësë, ishitë gati për të ungjiturë
- 42 ndë malt. Edhe Zoti më tha, Thuaj-u aty-
reve, Mos ungjitni, as mos luftoni; sepse unë
nukë jam ndë mest t' uaj; që të mos thyhi
përpara armiqvet t' uaj.
- 43 Kështu u fola juve, edhe nukë dëgjuatë;
po ngrite krye kundrë urdhërit të Zotit, edhe
- 44 plot me madhështi ungjittë ndë malt. Edhe
Amoritëtë, që rrinënë nd' atë mal, duallë kun-
drë jush, edhe u ndoqnë juve, si bënjënë ble-

tëtë, edhe u ranë juve ndë Seir, gjer ndë
 45 Hormah. Atëhere ukthyetë e qatë përpara
 Zotit; po Zoti nuk' i dëgjoj zërit t' uaj, as u'a
 46 vuri veshnë. Kështu mbettë ndë Kadesh shu-
 më dit, pas ditvet që mbettë atje.

Krye 2.

- 1 Atëhere ukthyemë, e muarmë udhë për ndë
 shkretëtirët nga udha që shpje ndë Det të-
 Kuq, sikundrë më foli Zoti; edhe silleshimë
- 2 përqark malit Seir shumë dit. Edhe Zoti më
 foli e më tha, Usualhtë mjaft *kohë* përqark
- 3 këti mali; kthehi nga an' e borësë; Edhe ur-
 4 dhëro gjindjenë, e i thuaj, Dotë shkoni ndë
 për sinorët të vëllezërvet t' uaj, të bijvet të
 Isafit, të-cilëtë rrinë ndë Seir; edhe dotë kenë
- 5 frikë nga ju; po vini re mirë; Mos luftoni
 me ata; sepse s' u kam për të dhënë juve
 nga dheu i atyre as sa shkel sholla e këm-
 bësë; sepse Isafit j'a kam dhënë malin' e Se-
- 6 irit për trashëgim. Dotë blini nga ata të-
 ngrëna me ergjënt, që të hani; po edhe ujë
 dotë blini nga ata me ergjënt, që të pini.
- 7 Sepse Zoti, Perëndia yt, të bekoj ndë gjithë
 punërat të duarvet të tua; e njeh të-udhëtu-
 arëtë t' ënt ndëpër këtë shkretëtirë të-madhe;
 këta të dyzet vjet Zoti, Perëndia yt, ish ba-
 shkë me ty; nukë t' ushter asgjë.
- 8 Edhe passi shkuamë ndëpër vëllezëritë
 t' anë, të bijt' e Isafit, që rrinë ndë Seir,

nga udha e Arabahësë, nga Ellathi e nga Ezion-gaberi, ukthymë e shkuamë ndëpër 9 udhët të shkretëtirës' së Moabit. Edhe Zoti më tha, Mos nga Moabitëtë, as mos hyrë ndë luftë me ata; sepse s' të kam për të dhënë nga dheu i atyreve për trashëgim; sepse të bijvet të Llotit u'a kam dhënë Arinë 10 për trashëgim. (Më përpara rrininë nd' atë Emimëtë, një gjindje e-madhe edhe e-shumë, 11 edhe e-gjatë *ndë shtatt*, posi Anaqimetë; Edhe këta numëroneshinë për Refaimë, posi Anaqi- 12 mëtë; po Moabitëtë i quaninë Emimë. Edhe Horitëtë rrininë më përpara ndë Seir; po të bijt' e Isafit i trashëguan' ata, edhe i shuanë që përpara atyreve, edhe ndënjnë ndë vëntt t' atyre; sikundrë bëri Israili ndë dhet të trashëgimit, të-cilin' u'a dha atyre Zoti.) Ngrëhuni pra, edhe kapërxeu përruan' e Zeredit. 13 Edhe kapërxyemë përruan' e Zeredit. Edhe littë që bëmë dyke udhëtuarë që nga Kadesh- 14 arnia e gjer sa kapërxyemë përruan' e Zeredit ishinë tri-dhjet' e tetë vjet, gjersa ushua gjithë brezi i burravet luftëtarë nga mezi i fushatësë, sikundrë u upërbetua Zoti atyre. 15 Po edhe prapë dor' e Zotit ishte kundrë atyre, për të prishur' ata nga mezi i fushatësë, gjersa s' mbetnë më. 16 Edhe pasi ushuanë gjithë burratë luftë- 17 tarë dyke vdekurë nga mezi i gjindjesë, Zoti 18 më thoi, e më tha, Ti sot dotë kapëtonjç A-

- 19 rinë, sinorin' e Moabit; Edhe kur të afëronesh kundrejt të bijvet të Ammonit, mos i nga ata, as mos lufto me ata; sepse s' të kam për të dhënë nga dheu i të bijvet t' Ammonit për trashëgim; sepse u'a dhashë të bijvet të Llotit
- 20 për trashëgim. (Edhe ay vënt numëronej i Refaimëvet; Refaimë rrininë atje më përpara; po
- 21 Ammonitët' i quaninë ata Zamzummimë; *Këta ishinë* një gjindje e-madhe, edhe e-shumë, edhe e-gjatë *ndë shtatt*, si Anaqimëtë; po Zoti i prishi ata që përpara atyre, edhe ata i trashëguanë, edhe ndënjnë ndë vëntt t' atyre;
- 22 Sikundrë u'a bëri të bijvet të Isafit, që rrininë ndë Seir, kur prishi Horitëtë që përpara atyrëve; edhe i trashëguan' ata edhe ndënjnë
- 23 ndë vëntt t' atyre gjer mbë këtë ditë. Edhe sapër Avvimëtë që rrininë ndër fshatra gjr ndë Gazët, Kaftorimëtë, që duallë nga Kaftoi, i prishn' ata, edhe ndënjnë ndë vëntt t' atye.)
- 24 Ngrihi e merrni udhë, edhe kapërxeni fushën' e Arnonit; na tek t'a dhashë ndë dorë Sion Amoritnë, mbretn' e Heshbonit, edhe dhë' e
- 25 ati; zërë t'a pushtonjç, edhe lufto me atë. Sot dotë zë t'u shtje dridhjenë t'ënde e frikë t'ënde kombevet që janë ndënë gjithë qidlinë, të-cilëtë dotë dëgjonjënë emërinë t'ëntedhe dotë dridhenë, e dotë bjenë ndë shtingim të-keq për punë t'ënde.
- 26 Edhe dërgjova lajmës nga shkretira e Qedemothit te Sihoni, mbreti i Heshbonit, me

- 27 fjalë paqtimi, dyke thënë, Letë shkonj ndë-
për dhet t'at; kam për të shkuarë drejt u-
dhës së-madhe; nukë dotë prirem mbë të-
- 28 djathtë a mbë të-mëngjërë. Dotë më shesç të-
ngrëna me ergjënt, që të ha; edhe dotë më-
apç të-pira me ergjënt, që të pi; vetëmë lë-
- 29 më të shkonj me këmbët' e mia, Sikundrë-
bënë për mua të bijt' e Isafit që rrinë ndë Seir,
edhe Moabitëtë që rrinë ndë Ar, gjersa të-
kapërxenj Jordaninë *e të vete* nd' atë dhe që-
- 30 na ep Zoti, Perëndia ynë. Po Sihoni, mbreti
i Heshbonit, nukë desh të na lërë të shko-
nimë ndëpër dhet t' atij; sepse Zoti, Perën-
dia yt, i ashpëroj frymënë, edhe i nguroj zë-
mërenë, që t'a epte ndë duart të tua, posi *e*
shikon ndë këtë ditë.
- 31 Edhe Zoti më tha, Na tek zura të t' ap-
ndë dorë Sionë edhe dhen' e ati përpara
teje; zërë të pushtonjç, që të trashëgonjç
- 32 dhen' e ati. Atëhere Sihoni dolli kundrë nesh,
ay edhe gjithë gjindj' e atij, për të luftuarë
- 33 ndë Jahaz. Edhe Zoti, Perëndia ynë, na e dha
ndë dorë përpara nesh; edhe e vram' atë,
edhe të bijt' e ati, edhe gjithë gjindjen' e ati.
- 34 Edhe muarmë nd' atë kohë gjithë qytetet' e
atij, edhe prishmë fare çdo qytet, me burrat'
e me grat' e me të-vegjëlitë; nukë lamë të
- 35 mbesë asgjë; Vetëmë bagëtitë plaçkitmë për-
vetëhenë t' ënë, bashkë me plaçkat' e qyte-
- 36 tevet që pushtuamë. Që nga Aroeri, që është

ndë buzët të fushës' s' Arnonit, edhe që nga qyteti që është ndë fushët, edhe gjer ndë Gilead, nuk' ugjënt qytet *që të ishte* fort i-lartë për ne; Zoti, Perëndia ynë, na i dha ndë dorë 37 të-gjitha përpara nesh; Vetëmë ndë dhet të bijvet t' Ammonit nuk' uafërove, as ndë gjithë buzët të lumit të Jabbokut, as ndë qytetet të malësisë, as ndë ndonjë tjetërë *vënt*, që nukë na la Zoti, Perëndia ynë, *t'a pushtojmë*.

Krye 3.

1 Atëhere ukthjem' edhe ungj:tmë udhës' së Bashanit; edhe Ogu, mbreti i Bashanit, doli kundrë nesh, ay edhe gjithë gjindj' e ati, për 2 të luftuarë ndë Edrei. Edhe Zoti më tha, Mos ki frikë nga ay; sepse t'a kam dhënë ndë dorë atë, edhe gjithë gjindjen' e atij, edhe dhen' e atij; edhe dot' j'a bënç atij, sikundrë j'a bëre Sihonit, mbretit të Amoritëvet, i-cili 3 rrinte ndë Heshbon. *Kështu* Zoti, Perëndia ynë, na dha ndë dorë edhe Ogunë, mbretin' e Bashanit, edhe gjithë gjindjen' e atij; edhe e vram' atë, gjersa nuk' i mbeti atij asndonjë 4 *njeri*. Edhe muarmë gjithë qytetet' e ati nd' atë kohë; nukë mbeti qytet që nuk' e muarmë nga ata; gjashtë-dhjetë qytete, gjithë dhenë rreth e rrotull' Argobit, mbretërin' e 5 Ogut ndë Bashan. Gjithë këta qytete ishinë thururë me mure të-lartë, me dyer e me lloze: përveç shumë qyteteve të-pathururë me

- 6 mure. Edhe fare i prishmë ata, sikundrë j'a bëmë Sihonit, mbretit të Heshbonit, dyke prishurë çdo qytet, me burra, me gra e me të-
- 7 vegjëlë. Po gjithë bagëtitë, edhe plaçkat' e qytetevet i plaçkitmë për vetëhenë t' ënë.
- 8 Edhe nd' atë kohë muarmë nga duart' e të dy mbretërvet të Amoritëvet dhenë mbëkët' anë të Jordanit, që nga fusha i Arnonit
- 9 e gjer ndë malt të Hermonit; (Sidonasitë quanjënë Hermoninë Sirion edhe Amoritët' e
- 10 quanjënë Shenir;) Gjithë qytetet' e fushësë, edhe gjithë Gileadinë, edhe gjithë Bashaninë, gjer ndë Sallka e ndë Edrei, qytete të
- 11 mbretëris' së Ogut ndë Bashan. (Sepse vetem Ogu, mbreti i Bashanit, kishte mbeturë nga Refaimëtë që kishinë mbeturë; na shtrati i ati tek ishte shtrat i-hekurtë; a nuk' është ay ndë Rabba të bijvet të Ammonit? ishte nëntë kut i-gjatë, edhe katrë kut i-gjerë, pas kutit të burrit.)
- 12 Edhe atë dhe që pushtuamë nd' atë kohë, që nga Aroeri, që është përënë fushës' s' Arnonit, edhe gjysmën' e malësis' së Gileadit, edhe qytetet' e atij, u'a dhashë Rubinitëvet e
- 13 Gaditëvet. Edhe ç' mbeti nga Gileadi, edhe gjithë Bashaninë, mbretërin' e Ogut, j'a dhashë gjysmës' së farës' së Manassehut, gjithë dhenë rreth e rrotull' Argobit, po, gjithë
- 14 Bashaninë, që quhej dheu i Refaimëvet. Jairi, i bir' i Manassehut mori gjithë vëndinë për-

- qark Argobit, gjer ndë sinorët të Gjeshuritëvet e të Maakathitëvet, edhe i quajti ata, po, Bashaninë, pas emërit të ti, Havvoth-jair, gjer
- 15 mbë këtë ditë. Edhe Mahirit i dhashë Gile-
- 16 adinë. Edhe Rubinitëvet e Gaditëvet u dhashë që nga Gileadi e gjer ndë fushët të Arnonit, mezin' e fushësë edhe sinorin' e asaj edhe gjer ndë lumët të Jabbokut, sinorit të
- 17 bijvet t' Ammonit; Edhe Arabahënë, edhe Jordaninë, edhe sinorin' e ati që nga Qinerehi e gjer ndë dett të Arabahësë, *ndë* Dett të-Kripurë, ndënë të-tatëpjetat të Pisgahut nga an' e lindjesë.
- 18 Edhe nd' atë kohë u urdhërova juve, e *u* thashë, Zoti, Perëndia juaj, u dha juve këtë dhe që t'a pushtoni atë; dotë shkoni t' armatosurë përpara vëllezërvet, të bijvet të I-
- 19 srailit, *ju* gjithë burrat' e-fortë; Po gratë t' uaj, edhe të-vegjëlitë t' uaj, e bagëtitë t' uaj, (e di se kini shumë bagëti,) dotë mbetenë ndër
- 20 qytetet t' uaj që n dhashë juve; Gjersa t' u apë Zoti të-prëjturë vëllezërvet t' uaj, sikundrë *edhe* juve, edhe të pushtonjën' edhe *ata* dhenë që u dha atyre Zoti, Perëndia juaj, përtej Jordanit; edhe *atëhere* dotë kthehi çdo njeri ndë trashëgimt të tij, që u dhashë juve.
- 21 Edhe nd' atë kohë urdhërova Joshuanë, e *i* thashë, Syt' e tu panë gjithë sa u bëri Zoti, Perëndia juaj, këtyre të dy mbretërve; kështu dot' u'a bënë Zoti gjith' *atyre* mbretërive,

22 nd
atj
tor.
23 E
24 O
bët
t'ër
qiel
pun
25 të-fc
atë
26 atë i
zëmë
nukë
mjajt
27 Hipë
e tu
rësë,
lindur
28 e ke
porosi
forco-
kësaj
trashëç
29 Edt
drejt B
1 Takt
e gjyqet

- 22 ndër të-cilat shkon. Nukë dot' u kini frikë atyre; sepse Zoti, Perëndia juaj, ay dotë luftonjë për juve.
- 23 Edhe i uluçë Zotit nd' atë kohë, e i thashë,
- 24 O Zot, o Perëndi, ti zure t' i dëftenjç shërbëtorit t' ënt madhërinë t' ënde, edhe dorënë t' ënde të-fortë; sepse cili perëndi është ndë qiellt a ndë dhet, që munt të bënë pas të-punnaravet të tua, edhe pas punëravet të tua
- 25 të-forta. Të lutem, letë shkonj e letë shoh atë dhen' e-mirë, që është përtej Jordanit,
- 26 atë malin' e-mirë, edhe Libaninë. Po Zoti uzëmërua kundrë meje për punë t' uaj, edhe nukë më dëgjoj; edhe Zoti më tha, Është mjaft për ty; mos më flasç më për këtë punë;
- 27 Hipë ndë majët të Pisgahut, edhe ngre syt' e tu nga an' e të-perënduarit, e nga an' e borësë, e nga an' e mesditësë, e nga an' e të-lindurit, edhe vështro me syt' e tu; sepse s' e ke për të kapërxyerë këtë Jordaninë. Po porosit Joshuanë, edhe ep-i zëmërë atij, edhe forco-e atë; sepse ay dotë shkonjë përpara kësaj gjindjeje, edhe ay dot' i bënë ata të trashëgonjënë dhenë që dotë shohç.
- 29 Edhe kështu rrinimë ndë fushëzët kundrejt Beth-peorit.

Krye 4.

- 1 Tashi pra, pa dëgjo, o Israil, urdhërimet' e gjyqetë, që dot' u mësonj juve t' i bëni, që

- të rroni, e të hyni, e të trashëgoni dhenë, që po u ep juve Zoti, Perëndia i atërvet t' uaj.
- 2 Ndë fjalët që u urdhëronj juve s' keni për të shtuarë, as keni për të pakësuarë gjë nga ajo, që të muntni të ruani urdhërimet' e Zotit, Perëndisë t' uaj, që u urdhëronj unë juve.
- 3 Sytë t' uaj panë ç' bëri Zoti për punë të Baal-peorit, sepse gjith' ata njerës që vanë pas Baal-peorit Zoti, Perëndia juaj, i shoj
- 4 nga mezi juaj. Po ju që jeni ngjiturë pas Zotit, Perëndisë t' uaj, të-gjithë po rroni sot.
- 5 Na unë tek u mësova juve urdhërime e gjyqe, sikundrë më urdhëroj Zoti, Perëndia im, që të bëni kështu ndë mest të dheut, ndë
- 6 të-cilët po hyni, që t'a trashëgoni. Ruani pra edhe bëni ato; sepse këjo është dituria juaj edhe urtësia juaj përpara syvet të kombevet, të-cilëtë dotë dëgjonjënë gjithë këta urdhërime, edhe dotë thonë, Me të-vërtetë gjindje e
- 7 urtë e e-mënçime qënka ky komp i-math. Sepse cili komp i-math është' ay që ka një perëndi kaqë afërë vetëhes' së ti, sa është Zoti, Perëndia ynë, çdo herë që thërresëmë mbë atë?
- 8 Edhe cili komp i-math është' ay që ka urdhërime e gjyqe kaqë të-drejtë, sa është gjithë ky nom që po vë unë sot përpara jush?
- 9 Vetëmë vështro vetëhenë t' ende, edhe ruaj shpirtinë t' ënt me kujdes, semos harronjç punëratë që panë syt' e tu, edhe ndahenë ato nga zëmëra jote për gjithë ditt' e jetësë s'

ate; edhe bej-u'a ato të-njohura t'ët bijve, edhe
 10 bijvet të bijvet të tu. *Kujto* atë ditë që qën-
 drove përpara Zotit, Perëndisë t'ënt, ndë
 Horib, kur më tha Zoti, Mblith-më gjindjenë,
 edhe dot' i bënj ata të dëgjonjënë fjalët' e mia,
 që të mësonenë të më kenë frikë gjithë dittë
 që *dotë* rronjënë mbi dhet, edhe të mësonjë-
 11 në djemt' e tyre. Edhe ju uafëruatë e qën-
 druatë ndënë malt; edhe mali digjej flakë gjer
 ndë mest të qiellit, edhe *ishte* errësirë, e re,
 12 edhe errësir' e-dëndurë. Edhe Zoti u foli juve
 nga mezi i zjarrit; ju e dëgjuatë zën' e fja-
 lëvet, po nukë patë ndonjë fytyrë; vetëmë një
 13 zë *dëgjuatë*. Edhe u çfaqi juve *atë* dhiatën' e
 tij, që u urdhëroj juve të bëni, të-dhjetë po-
 rositë; edhe i shkroj ato mbi dy rrasa të-
 14 gurta. Edhe nd' atë kohë Zoti me urdhëroj
 t'u mësonj juve urdhërime e gjyqe, që t' i
 bëni nd' atë dhe që po shkoni për të push-
 tuar' atë.

15 Ruani pra mirë shpirtëratë t' uaj; (sepse
 nukë patë ndonjë farë fytyre atë ditë që u
 16 foli Zoti ndë Horib nga mezi i zjarrit;) Se-
 mos prishi, e bëni për vetëhenë t' uaj idhull-
 të-gdhëndurë ndë fytyrë figure, ndë të-për-
 17 gjajtnrë mashkulli a femëre, Ndë të-përgjaj-
 turë ndonjë bagëtie që është mbi dhet, ndë
 të-përgjajturë shpesi fluturak që fluturon ndë
 18 qiellt, Ndë të-përgjajturë ndonjë shtërpiri mbi
 dhet, ndë të-përgjajturë ndonjë peshku që

- 19 është ndë ujërat ndënë dhet; Edhe semos ngrehç syt' e tu ndë qiellt, e shohç djellinë, e hënënë, e yjtë, po, gjithë ushtërin' e qiellit, edhe gënjenesh e u falesh atyre, e i lusç ato, të-cilatë Zoti, Perëndia yt, i përndau ndëpër gjithë kombet që janë ndënë gjithë
- 20 qiellinë. Po juve u mori Zoti, e u nxori nga kumina e-hekurtë, nga Egjypta, që të jeni tek ay gjindje trashëgimi, gjer mbë këtë ditë.
- 21 Edhe Zoti uzëmërua kundrë meje për punë t' uaj, edhe upërbetua të mos e kapërxenj unë Jordaninë, e të mos hynj nd' atë dhe të-mirë, që po të ep Zoti, Perëndia yt, për trashëgim;
- 22 Po unë duhetë të vdes ndë këtë dhe; unë nukë dot' e kapërxenj Jordaninë; po ju dot' e kapërxeni, e dotë trashëgoni atë dhe të-mirë.
- 23 Vini re vetëhenë t' uaj, semos harroni dhia-tën' e Zotit, Perëndisë t' uaj, që bëri me ju, e bëni për vetëhenë t' uaj idhull të-gdhëndurë ndë fytyrë ndonjë gjëje, të-cilën' e ka nda-
- 24 luarë Zoti, Perëndia yt. Sepse Zoti, Perëndia yt, është zjarr që djek, Perëndi zilitar.
- 25 Si të pjellç djem, edhe djem të djemvet, edhe të bëni shumë vjet nd' atë dhe, ndë uprishçi e të bëni idhull të-gdhëndurë ndë fytyrë ndonjë gjëje, e të punoni atë që është e-ligë ndë syt të Zotit, Perëndisë t' ënt, që
- 26 t'a zëmëroni atë, Thërres qiellin' edhe dhenë të dëshmonjënë kundrë jush sot, se dotë

- humpni fare nga ay dhe, për të-cilinë kapërxeni Jordaninë që t'a pushtoni atë; nukë dotë keni dit të-gjata nd' atë, po fare dotë shuhi.
- 27 Edhe Zoti dot' u përndanjë juve ndë mest të gjindjevet, edhe dotë mbeti të-pakë nga numëri ndër mest të kombevet, ndë të-cilët u
- 28 bje juve Zoti. Edhe atje dotë lutni perëndira, që janë punë duarsh njerësve, dru e gur, të-cilëtë nukë shohënë, as nukë dëgjonjënë, as nukë hanë, as *me hundë* marrënë erë.
- 29 Po që andej ndë e kërkofshi Zotinë, Perëndinë t' uaj, dot'a gjeni atë, ndë e kërkofshi me gjithë zëmërënë t' uaj, e me gjithë
- 30 shpirtinë t' uaj. Kur të gjëndesh ndë shtrëngim, edhe gjithë këto të-këqia të vinjënë mbi ty, edhe ndë ditt të-pastajme ndë ukthefsh,
- 31 edhe të dëgjonjç zën' e ati, Me-qënë-që Zoti, Perëndia yt, është Perëndi i-përdëllyershim, nukë dotë heqë dorë prej teje, as dotë të prishnjë, as dotë harronjë dhiatën' e atërvet të tu, që u upërbetua atyreve.
- 32 Sepse pyet tashi për ato ditt' e-shkuara, që qenë *më përpara se të jesh* ti, që atë ditë që bëri Perëndia njerinë mbi dhet, edhe që nga njëra anë e qiellit e gjer mbë tjatëret, ndë është bëtë *ndonjë e-këtille gjë*, posi këjo gjëj' e-madhe, a ndë është dëgjuarë *ndonjë gjë*
- 33 posi këjo. A ka dëgjuarë *kurrë* ndonjë gjindje zën' e Perëndisë të flasë ndë mest të zjarrit, sikundrë dëgjove ti, edhe të ketë rruarë?

- 34 Apo provoj Perëndia të vej' e të marrë komp për vetëhen' e ti nga mezi i *ndonjë tjetëri* komp më provime, me shënja, e me luftë, e me çudira, e me dorë të-fortë, e me krah të-ndejturë, e me tmere të-mëdhenj, sipas gjith' atyreve që bëri Zoti, Perëndia juaj, për ty nd' Egjyptë
- 35 përpara syvet t' uaj? Mbë ty urrëfye këjo, që t'a dish, se Zoti, ay është Perëndia; s' ka
- 36 tjetërë përveç ati. Nga qielli të bëri të dëgjonjç zën' e ati, që të të mësonjë; edhe mbi dhet të bëri të shohç zjarrin' e ati të-math, edhe i dëgjove fjalët' e ati nga mezi i zjarrit.
- 37 Edhe me-qënë-që deshi atërit' e tu, përandaj sgjodhi farën' e atyreve pas atyreve, edhe të nxori nga Egjypta me të-ardhurit' e ti, me
- 38 fuqin' e ti të-madhe; Që të përzërë që përpara teje kombe më të-mëdhenj e më të-fortë se ti, që të të kllasë ty, e të t' apë dhen' e atyre për trashëgim, si *e sheh* sot.
- 39 Njih-e pra këtë ditë, edhe vër'-e ndë zëmëret t' ende, se Zoti, ay është Perëndi lart ndë qiejt, edhe poshtë mbi dhet; nukë ka
- 40 tjetërë. Edhe ruaj urdhërimet' e atij, e porosit' e ati, që po të urdhëronj unë sot; që të të vejë mbarë ty, edhe bijvet të tu pas teje, edhe që të jesh jetë-gjatë mbi dhet, që të dha Zoti, Perëndia yt, për gjithënjë.
- 41 Atëhere Moisiu ndau tre qytete këtej Jor-
- 42 danit nga të-lindurit' e *djellit*; Që të ikënjë atje njerivrasësi, i-cili vret të-afërmin' e ti pa

dashurë, edhe pa pasurë mëri kundr' ati më përpara, edhe dyke ikurë ndë ndonjë nga
 43 këta qytete të shpëtonjë jetën' e ti: Bezerënë ndë shkretëtirët, ndë dhet të-sheshtë, për Rubinitëtë; edhe Ramothënë ndë Gilead, për Gaditëtë; edhe Gollanënë ndë Bashan, për Manassitëtë.

44 Edhe ky është nomi që vuri Moisiu për-
 45 para të bijvet të Israilit; Këta janë dëshmi-
 metë, e urdhërimetë, e gjyqetë, të-cilëtë Mo-
 isiu u'a foli të bijvet të Israilit, si duallnë
 46 nga Egjypta, Këtej Jordanit, ndë fushëzët
 kundrejt Beth-peorit, ndë dhet të Sihonit,
 mbretit t' Amoritëvet, që rrinte ndë Heshbon,
 të-cilin' e vrau Moisiu edhe të bijt' e Isra-
 47 ilit, si duallë nga Egjypta; Edhe pushtuanë
 vëndin' e ati, edhe dhen' e Ogut, mbretit të
 Bashanit, të dy mbretërvet t' Amoritëvet, të-
 cilëtë ishinë këtej Jordanit nga të-lindurit' e
 48 *djellit*; Që nga Aroeri, që është ndë buzët të
 fushëzës' s' Arnonit, e gjer ndë malt të Sionit
 49 (i-cili është Hermoni), Edhe gjithë Arabahë-
 në, këtej Jordanit nga të-lindurit' e *djellit*, gjer
 ndë dett të Arabahësë, ndënë të-tatëpjetat
 të Pisgahut.

Krye 5.

1 Edhe Moisiu thirri gjithë Israilinë, edhe u
 tha atyre, Pa dëgjo, o Israil, urdhërimet' e
 gjyqetë, të-cilëtë po u flas unë juve sot ndë

- veshët, që t' i xini, edhe të kujdesi t' i bëni.
- 2 Zoti, Perëndia ynë, bëri dhiatë me ne ndë
- 3 Horib. Këtë dhiatë nuk' e bëri Zoti me atë-
ritë t' anë, po me ne, po, me ne të-gjithë që
- 4 jemi të-gjallë këtu sot. Zoti foli me ne faqe
- 5 për faqe ndë malt nga mezi i zjarrit, (Edhe
unë rrinjam nd' atë kohë ndë mest të Zotit
e juve, që t' u dëftonjam fjalën' e Zotit; sepse
ishitë të-frikësuarë nga pun' e zjarrit, edhe
nuk' ungjittë ndë malt,) edhe tha:
- 6 Unë jam Zoti, Perëndia yt, që të nxora
nga dheu i Egjyptësë, nga shtëpia e robërisë.
- 7 Mos kesh të-tjerë perëndira veç meje.
- 8 Mos bënç për vetëhenë t' ende idhul, as
të-përgjajturë të ndonjë gjëje që është lart
ndë qiellt, a që është poshtë ndë dhet, a që
- 9 është ndër ujërat përposh dheut; Mos u fa-
lesh atyre, as mos i lusç; sepse unë Zoti,
Perëndia yt, jam Perëndi zilitar, që çpajuanj
fajet' e atërvet mbi djëmt, gjer mbë të-tre-
tinë edhe të-katrëtinë bres t' atyreve që më
- 10 kanë mëri; Edhe që bënç përdëllim mbë mi-
jëra *brezash* atyreve që më duanë edhe rua-
njënë porosit' e mia.
- 11 Mos marrç emërin' e Zotit, Perëndisë t'
ënt, mbë të-kotë; sepse Zoti nukë dotë nxje-
rrë të-pafajm atë që merr emërin' e atij mbë
të-kotë.
- 12 Ruaj ditën' e sabbatësë, që t' a shënjtëronjç
atë, sikundrë të urdhëroj Zoti, Perëndia yt.

- 13 Gjashtë dit dotë punonjç gjithë punët' e tua;
- 14 Po e-shtatëta ditë është sabbatë mbë Zotinë, Perëndinë t' ënt; nd' atë ditë nukë dotë bënjç asndonjë punë, as ti, as yt bir, as jot' bijë, as shërbëtori yt, as shërbëtoreja jote, as kau yt, as gomari yt, as ndonjë nga bagëtia jote, as i-ñuaji yt, që është përbrënda dyervet të tua; që të prëhetë shërbëtori edhe shërbëtoreja jote, posi ti. Edhe kujto, se ke qënë shërbëtuar ndë dhet t' Egjyptësë, edhe Zoti, Perëndia yt, të nxori andej me dorë të-fortë e me krah të-ndejturë; përandaj Zoti, Perëndia yt, të urdhëroj ty të ruajsh ditën' e sabbatësë.
- 16 Ndero t' ët atë e t' ët ëmë, sikundrë t' urdhëroj Zoti, Perëndia yt; që të bënesh jetëgjatë e ditë-bardhë mbi dhet, që të ep Zoti, Perëndia yt.
- 17 Mos vrasç.
- 18 As mos kurvëronjç.
- 19 As mos vjethç.
- 20 Ar mos bënjç dëshmi të-rreme kundrë t' afërmit t' ënt.
- 21 As mos dëshëronjç gruan' e të-afërmit t' ënt; as mos dëshëronjç shtëpin' e të-afërmit t' ënt, as arën' e ati, as shërbëtorin' e atij, as shërbëtoren' e atij, as kan' e atij, as gomarin' e atij, as çdo gjë që është e të-afërmit t' ënt.
- 22 Këto fjalë i foli Zoti gjithë përmbledhjes' s' uaj ndë malt nga mezi i zjarrit, e i resë,

e i errësirës' së-dendurë, me një zë të-math
edhe *tjetërë gjë* nukë shtoj më; edhe i shkro
ato mbi dy rrasa të-gurta, edhe m'i dha mua.

23 Edhe kur dëgjuatë zënë nga mezi i errës
sirësë, tek mali digjej prej zjarrit, erthtë tel
unë, po, gjithë të-parët' e faravet t' uaj, edhe

24 pleqtë t' uaj; Edhe thatë, Na Zoti, Perëndia
ynë, tek na dëftoj lavdin' e ti edhe madhërim
e ti, edhe dëgjuamë zën' e ati nga mezi i zja
rrit; atë ditë pamë se Zoti folka me njerinë

25 edhe njeriu rruaka. Tashi pra përse të vde
sëmë? sepse ky zjarr i-math dotë na djegë
ndë dëgjofshimë neve edhe më zën' e Zotit

26 Perëndisë t' ënë, dotë vdesëmë. Sepse cill
është nga gjithë të-përmorçimitë ay që dë
gjoj zën' e Perëndis' së-gjallë dyke folurë nga
mezi i zjarrit, si *e dëgjuamë* neve, edhe rrojë

27 Shko ti afërë, edhe dëgjo gjithë sa dotë të
thotë Zoti, Perëndia unë; edhe ti thuaj-na
gjithë sa të të thotë Zoti, Perëndia ynë; edhe
neve dot' i dëgjojmë, edhe dot' i bëjmë.

28 Edhe Zoti dëgjoj zën' e fjalëvet t' uaj, kur
flisnitë me mua; edhe Zoti më tha, Dëgjo va
zën' e fjalëvet të kësaj gjindjeje, që të folnë

29 ty; thanë mirë gjithë sa folnë. Makar të ki
shinë ata një të-tillë zëmërë, që të më kishi
në frikë, e të ruaninë gjithënjë gjithë urdhë
rimet' e mi, që të vininë mbarë gjithënjë ata

30 edhe djemt' e atyre. Skko e u thuaj atyre

31 Kthehi ndër tendat t' uaj. Po sa për ty, ti

qëndro këtu bashkë me mua, edhe dotë të them gjithë porositë, e urdhërimetë, e gjyqetë, të-cilëtë dot' u'a mësonjç atyre, që t'i bënë në ndë atë dhe që u ap atyre për trashëgim.

- 32 Dotë vini re pra t'i bëni, sikundrë u urdhëroj juve Zoti, Perëndia juaj; nukë dotë
33 priri mbë të-djathtë, a mbë të-mëngjërë. Dot' ecëni ndër gjith' atë udhë që u urdhëroj juve Zoti, Perëndia juaj, që të rroni, e që t'u vejë mbarë, e të jeni ditë-gjatë ndë dhet që dotë trashëgoni.

Krye 6.

- 1 Edhe këto janë porositë, urdhërimet' e gjyqetë, që urdhëroj Zoti, Perëndia juaj, t'u mësonj juve, që t'i bëni nd' atë dhe, ndë të-
2 cilët vini për të trashëguar' atë; Që t'i kesh frikë Zotit, Perëndisë t' ënt, që t'i ruajsh gjith' urdhërimet' e atij e porosit' e ati, që po të urdhëronj unë, ti, edhe yt bir, edhe i biri i t' ët bir, gjithë ditt' e jetësë s' ate; edhe që të bënesht ditë-gjatë. Dëgjo pra, o Israil, edhe vërë re t'i bëjsh, që të të vejë mbarë, edhe të shumohi fort, sikundrë t' uzotua Zoti, Perëndia i atërvet të u, nd' atë dhe që rrjeth umësht e mjaltë.
- 4 Pa dëgjo, o Israil; Zoti, Perëndia ynë, është
5 Zoti. Dotë duash pra Zonë, Perëndinë t' nt, me gjithë zëmërenë t' ënde, e me gjithë shirtinë t' ënt, e me gjithë fuqinë t' ënde.

- 6 Edhe këto fjalë, që po t' urdhëronj unë sot,
 7 dotë jenë ndë zëmëret t' ende; Edhe dot' u'a
 mësonjç me kujdes djemvet të tu, edhe dotë
 flasç për ato, kur të rrish ndë shtëpit t' ende,
 e kur të ecënjç udhësë, e kur të bjesh të
 8 flesh, e kur të ngrihesh. Edhe dot' i lithç ato
 për shënjë mbi dorët t' ende, edhe dotë jenë
 posi një gjë përpara ballit ndë mest të syvet
 9 të tu. Edhe dot' i shkruanjç ato mbi shtyllat
 të dyervet të shtëpisë s' ate, edhe mbi por-
 tat të tua.
- 10 Edhe kur të të bjerë ty Zoti, Perëndia yt,
 ndë dhet që u upërbetua atërvet të tu, Abra-
 amit, Isaakut, e Jakobit, të t'a apë ty, ndër
 qytete të-mëdhenj ë të-mirë, që nuk' i ke
 11 ndërtuarë ti, Edhe ndër shtëpira plot me gj
 thë të-miratë, që nuk' i ke mbushurë ti, edhe
 ndë sterna të-latuara, që s' i ke latuarë ti,
 ndë vreshta e ndë ulishta, që nuk' i ke vë
 12 ti, edhe të hash, edhe të nginjesh, Atëhre
 kij mënttë semos harronjç Zotinë që të no-
 ri nga dheu i Egjyptësë, nga shtëpia ero-
 13 bërisë. T' i kesh frikë Zotit, Perëndisë t' ent,
 edhe t' i shërbesh ati, edhe të përbetones mb'
 emërit t' ati.
- 14 Nukë dotë veni prapa perëndive t-tje-
 rë, nga perëndit' e kombevet që janë rëth' e
 15 rrotullë jush; Sepse Zoti, Perëndia yt, q' është
 ndë mest t' ent, është Perëndi zilitar semos
 ndizetë zëmërimi i Zotit, Perëndisë t' ent,

kundrë teje, ë të shuan nga faqeja e dheut.

6 Nukë dotë ngitni Zotinë, Perëndinë t' uaj,
7 sikundrë e ngatë ndë Massah. Dotë ruani
me kujdes porosit' e Zotit, Perëndisë t' uaj,
e dëshmimet' e atij, e urdhërimet' e ati, që
8 të urdhëroj ty. Edhe dotë bënç atë që është
e-mir' edhe e-drejtë përpara Zotit, që të veç
mbarë, e të hynç e të trashëgonç atë dhen'
9 e-mirë, që u upërbetua Zoti atërvet të tu; Që
të dëbonjë gjith' armiqt' e tu përpara teje, si-
kundrë foli Zoti.

10 Kur të të pyesë yt bir ndë kohët të-prit-
me, e të thotë, Ç' duanë të thonë dëshmime-
të, e urdhërimetë, e gjyqetë, që u urdhëroj
11 juve Zoti, Perëndia ynë? Atëhere i ke për të
thënë birit t' ënt, Ishimë robër të Faraonit
nd' Egjyptë, edhe Zoti na nxori nga Egjypta
2 me dorë të-fortë; Edhe Zoti dëfteu shënja e
çudira, të-mëdha e të-fështira, ndë Egjyptë,
mbi Faraoninë, edhe mbi gjithë shtëpin' e ati,
3 përpara syvet t' anë; Edhe na nxori andej,
që të na bjerë, e të na apë dhenë që u upër-
4 betua atërvet t' anë. Edhe Zoti na urdhëroj
të bëjmë gjithë këta urdhërime, t' i kemi fri-
kë Zotit, Perëndisë t' ënë, gjithënjë për të-
mirënë t' ënë, që të na ruanjë neve të-gjallë,
5 si mbë këtë ditë. Edhe dotë jetë drejtëri ndër
ne, ndë vënçimë re të bëjmë gjithë këto po-
rosi përpara Zotit, Perëndisë t' ënë, sikundrë
na ka urdhëruarë.

Krye 7.

- 1 Kur të të bjerë Zoti, Perëndia yt, ndë dh
ku vete për të trashëguar' atë, edhe të c
bonjë shumë kombe përpara teje, Hittitëtë
Girgashitëtë, e Amoritëtë, e Hanaanitëtë, e I
rizzitëtë, Hivitëtë, e Jebusitëtë, shtatë kom
- 2 më të-mëdhenj e më të-fortë se ti; Edhe k
Zoti, Perëndia yt, të t' i apë ata ndë do
përpara teje, dot' i vrasç ata; dot' i shua
ata fare; s' ke për të lidhurë fjalë me a
- 3 as s' ke për të rrëfyerë atyreve përdëllim;
s' ke për të bërë krushqi me ata; t' ët b
s' j'a ke për të dhënë të birit t' ati, as të l
jën' e ati s' e ke për të marrë për t' ët b
- 4 Sepse dotë largonjënë t' ët bij prej me
edhe dotë lusnjënë të-tjerë perëndira; kësh
dotë ndizetë zëmërimi i Zotit kundrë ju
- 5 edhe me të-çpejtë dotë të prishnjë. Po kësh
t' u'a bëni atyre; të rrëzoni theroret' e atyre
edhe të thyeni shtyllat' e atyreve, edhe
pritni Asherimet' e atyre, edhe të diqni
- 6 dhujt' e atyre të-gdhëndurë. Sepse ti je gj
dje e-shënjtëruarë te Zoti, Perëndia yt; Z
Perëndia yt, të sgjodhi, që të jesh tek
gjindje e-veçantë, përmbi gjithë gjindjetë
- 7 janë mbi faqet të dheut. Zoti nukë hodhi d
shurin' e ti mbi ju, as nuk' u sgjodhi juve, sep
ishitë më tepërë nga numeri se çdo tjetë
gjindje; sepse ju ishitë m' i-vogëli i gjit

- 8 gjindjevet; Po sepse u deshë Zoti, edhe që të ruanjë benë që u upërbetua atërvet t' uaj, Zoti u nxori juve me dorë të-fortë, edhe u çpërbleu juve nga shtëpia e robërisë, nga dora e Faraonit, mbretit t' Egjyptësë.
- 9 T'a dish pra, se Zoti, Perëndia yt, ay është Perëndi; besëtari Perëndi, i-cili ruan dhiatënë edhe përdëllimnë mb'ata që e duanë edhe ruanjënë porosit' e atij gjer mbë një mijë
- 10 breza; Edhe përpara syvet u'a çpaguan atyreve që e kanë cmir, që t'i shuanjë ata; nukë dot' j'a mënonjë ati që e cmir atë; dot' j'a
- 11 çpaguanjë ati përpara syvet. Ruaj pra porositë, e urdhërimetë, e gjyqetë, që po t' urdhëronj unë sot, për të bërë ato.
- 12 Edhe ndë dëgjofshi këta gjyqe, e t' i ruani, e t' i bëni, Zoti, Perëndia yt, dotë ruanjë për ty dhiatën' edhe përdëllimnë që u upërbetua
- 13 tua atërvet të tu; Edhe dotë të dojë, e dotë të bekonjë, e dotë të shumonjë, e dotë bekonjë pemën' e barkut t' ënt, edhe pemën' e dheut t' ënt, grurëtë t' at, e verënë t' ende, e vajtë t' at, tufat' e lopëvet të tua, e tufat' e dhënvet të tua, nd' atë dhe që u upërbetua atërvet të tu për të dhënë ty. Dotë jesh i-bekuarë përmbi gjithë kombet; nukë dotë ketë mashkull e femërë që s' pjell ndë mest t' ënt,
- 15 a ndë mest të bagëtivet të tua. Edhe Zoti dotë heqë prej teje çdo smundje, edhe nukë dotë lëshonjë mbi ty asndonjë nga smundjet'

e-këqia të Egjyptësë që di ti, po dot' i lëshonjë mbi gjith' ata që të kanë cmir ty.

16 Edhe dotë shuajsh gjithë kombetë që dotë të apë ndë dorë Zoti, Perëndia yt; syrit t' enukë dot' i dhëmbetë për ata, as ke për të luturë perëndirat' e atyreve; sepse këjo dotë jetë dhokan për ty.

17 Ndë thënç ndë zëmëret t' ende, Këta kombe janë më shumë se unë; qysh munt t'

18 nxjer ata nga vëndi i tyre! Mos ki frikë nga ata; kujtohu mirë ç' u bëri Zoti, Perën-

19 dia yt, Faraonit edhe gjithë Egjyptësë; Ata të-ngarat' e-mëdha që panë syt' e tu, e shënjatë, e çuditë, e dorën' e-fortë, e krahun' e-ndejturë, me të-cilatë të nxori Zoti, Perëndia yt; kështu dot' u'a bënë Zoti, Perëndia yt gjithë kombevet, prej të-cilëvet ti ke frike.

20 Po edhe grerëzatë Zoti, Perëndia yt, dot' i dërgonjë ndë mest t' atyre, gjersa të shuhënë që përpara teje ata që kanë mbeturë

21 edhe janë fshehurë. Të mos trëmbesh nga ata; sepse Zoti, Perëndia yt, është ndë mest

22 t' ënt Përëndi i-math e i-frikshim. Edhe Zoti Perëndia yt, dotë përzërë ata kombe përpara teje dalë nga dalë; s' munt t' i prisç ata për-një-here, semos shumonenë egërsirat' e

23 fushësë kundër teje. Po Zoti, Perëndia yt dotë t'i apë ata ndë dorë përpara teje, edhe dot' i prishnjë ata me prishje të-madhe, gjersa të shuhënë. Edhe dotë apë ndë dorët t'

24

ënde mbretërit' e atyreve, edhe dotë shuajsh emërin' e atyreve që përposh qiellit; asndonjë nukë dotë muntnjë të qëndronjë përpara teje, gjersa t'i shuajsh ata.

- 5 Idhujt' e-gdhëndurë të perëndivet t' atyre dot' i diqni ndë zjarr; nukë dotë dëshëronjë ergjëndinë a arinë që është mbi ata, as dot' e marrç për vetëhenë t'ënde, që të mos zihesh ndë dhokan; sepse Zoti, Perëndia yt, e ka
- 6 të-ndohëtë. Edhe nukë dotë bjesh gjë të-ndyrë ndë shtëpit t' ënde, që të mos bëresh gjë e-mallëkuarë posi ajo; dot'a mërziç atë fare, edhe dot'a kesh atë fare të-ndyrë; sepse është gjë e-mallëkuarë.

Krye 8.

- 1 Gjithë porositë që po të urdhëronj sot dotë kujdesi t' i bëni, që të rroni, e të shumohi, e të hyni, e të pushtoni dhenë, për të
- 2 cilinë u upërhetua Zoti atërvet t' uaj. Edhe dotë kujtonjë gjithë udhënë që të hoqi Zoti, Perëndia yt, këta të dyzet vjet ndë shkretëtirët, për të përunjurë ty, për të provuarë ty, për të njohurë ato që kishe ndë zëmëret t' ënde, ndë dotë ruanjë porosit' e atij, apo jo.
- 3 Edhe të përunji, edhe të bëri të kesh uri, edhe të ushqueu me mannë, të-cilënë as ti nuk' e njihnje, as atërit' e tu nuk' e njihninë, që të të bënte të xësh se njeriu nukë rron vetëmë me bukë, po se njeriu rron me çdo që

- 4 del nga goja e Zotit. Rrobat' e tua nuk' u-
vjetëruanë mbi ty, as këmba jote nuk' uënjt,
5 këta të dyzet vjet. Edhe dotë njohç ndë zëmë-
rët t' ënde, se posi njeriu që mundon të birrë,
kështu *edhe* ty të mundoj Zoti, Perëndia yt.
6 Edhe dotë ruanjç porosit' e Zotit, Perëndisë
t' ënt, që të ecënjç nd' udhët t' atij, edhe t' i
kesh frikë atij.
- 7 Sepse Zoti, Perëndia yt, të pruri ndë dhe:
të-mirë, ndë një dhe me lumënj uji, me kronji
e me thellësira, që buronjënë ndë fushëzat e
8 ndë malet; Ndë dhe gruri e elbi, e vreshtash,
e fiqsh, e shegësh; ndë dhe ullinjsh e mjal-
9 te; Ndë dhe, ndë të-cilët nukë dotë hash bu-
kënë t' ënde me kursim, nukë dotë të shteretë:
asgjë nd' atë; ndë dhe, gurët' e të-cilit janë
hekurë, edhe nga malet' e të-cilit dotë rëmihs
ramë.
- 10 Edhe dote has, e dotë nginjesh, e dotë
bekonjç Zonë, Perëndinë t' ënt, për atë dhen'
11 e-mirë që të dha. Ki mënttë semos harronjç
Zonë, Perëndinë t' ënt, dyke mos ruajturë po-
rosit' e atij, e gjyqet' e atij, e urdhërimet' e
12 atij, që po të urdhëronj unë sot; Semos, si
të hash e të nginjesh, e të trajtosh shtëpi
13 të-mira, e të rrish nd' ato, Edhe qet' e tu edhe:
dhënt' e tua të shtonenë, edhe të shumonetë:
ergjëndi yt edhe ari yt, edhe gjithë sa ke të
14 shtonenë, *Semos* atëhere lartonetë zëmëra jote,
e harron Zonë, Perëndinë t' ënt, që të nxori

nga dheu i Egjyptësë, nga shtëpia e robërisë; I-cili të hoqi udhënë ndëpër atë shkretëtirët të-madhe e të-frikshime, *tek* ishinë gjërpinj të-flakëtë, e përçollakë, edhe thatësirë ku nukë kishte ujë; i-cili të nxori ujë nga gur' i zjarrit; I-cili të ushqeui ndë shkretëtirët me-mannë, të-cilënë nuk' e njihninë atërit' e tu, për të përunjurë ty, e për të provuarë ty, që të të bënë mirë ndë funtt t' ënt; Edhe semos thuash ndë zëmëret t' ënde, Fuqia ime edhe-forca e dorësë s' ime më fituanë këtë pasje Po dotë kujtosh Zonë, Perëndinë t' ënt; sepse ay është ay që të ep fuqi të fitonjç pasje, që të forconjë dhiatën' e ti, për të-cilënë u upërbetua atërvet të tu, sikundrë *e sheh* ndë këtë ditë.

Po ndë harrofsh Zonë, Perëndinë t' ënt, e të veç pas perëndive të-tjerë, e t' i lusç ata, e t' u falesh atyre, thërres për dëshmim kundrë jush sot, se me të-vërtetë dotë shuhi. Posi kombetë që shuan Zoti përpara jush, kështu dotë shuhi; sepse nuk' i dëgjuatë zërit të Zotit, Perëndisë t' uaj.

Krye 9.

Pa dëgjo, o Israil; ti po kapërxen Jordandinë sot, që të hynjç për të pushtuarë kombe më të-mëdhenj e më të-fortë se ti, qyete të-mëdhenj e të-thururë me mur gjer ndë qiell, Gjendje të-madhe e të-gjatë *ndë shtatt,*

- të bijt' e Anaqimëvet, të-cilëtë i njuh, edhe për të-cilëtë ke dëgjuarë të thonë, Cili mu të qëndronjë përpara të bijvet t' Anakut
- 3 Dij-e pra sot, se Zoti, Perëndia yt, është at që shkon përpara teje; është zjarr që për vëlon; ay dot' i prishnjë ata, edhe dot' i rrëzonjë ata përpara teje; kështu dot' i dëbonjë ata, edhe çpejt dot' i prishç ata, sikundrë t' tha Zoti.
- 4 Zoti, Perëndia yt, si të dëbonjë ata që përpara teje, mos flasç ndë zëmëret' t' ende, dy ke thënë, Për drejtërinë t' ime më pruri Zoti të trashëgonj këtë dhe; sepse për paudhërim e këtyre kombeve Zoti po i dëbon ata që përpara teje. Jo për drejtërinë t' ende, as për të drejtët' e zëmëresë s' ate, hyn të trashëgonjç dhen' e atyreve; po për paudhërim' e këtyre kombeve po i dëbon ata Zoti, Perëndia yt që përpara teje, edhe që të vërtetonjë fjalënë që u upërbetua Zoti atërvet të tu, Abraamit Isaakut, e Jakovit. Dij-e pra, se Zoti Perëndia yt, nukë po të ep këtë dhe të-mirë t'a trashëgonjç atë për drejtërinë t' ende; sepse je gjindje qafë-ashpërë. Kujtohu, e mos harro, si e ndeze Zonë, Perëndinë t' ënt, që të zëmëronetë ndë shkretëtirët; që atë ditë, që dualltë nga dheu i Egjyptësë e gjersa arrittë ndë këtë vënt qetë kryengritës kundrë Zotit.
- 8 Po edhe ndë Horib e ndestë Zonë që të

- zëmëronetë, edhe Zoti uzëmërua kundrë jush
- 9 që t' u shuante. Kur ungjita ndë malt që të mirnjam rrasat' e-gurta, rrasat' e dhiatësë që bëri Zoti me ju, atëhere mbeçë ndë malt dyzet dit e dyzet net; as bukë nukë hëngra,
- 10 as ujë nukë piva. Edhe Zoti më dha të dy rrasat' e-gurta, që ishinë shkruarë me gishtin' e Perëndisë; edhe mbi ato *ishinë shkruarë* fjalë sipas gjith' atyre fjalëve që u foli Zoti juve ndë malt nga mezi i zjarrit ndë
- 11 ditët të përmbledhjesë. Edhe ndë funtt të dyzet ditvet e të dyzet netvet Zoti më dha të dy rrasat' e-gurta, po, rrasat' e dhiatësë.
- 12 Edhe Zoti më tha, Ngreu, e sbrit çpejt së-këtejmi; sepse gjindja jote që nxore nga Egjypta uvduar; upronë çpejt nga udha që u urdhërova atyre; bënë për vetëhen' e tyre idhull
- 13 të-derdhurë. Edhe Zoti më foli e *më* tha, E pashë këtë gjindje, edhe na tek është një
- 14 gjindje qafë-ashpërë; Lërë-më t' i humbas ata, edhe të shuanj emërin' e atyreve që përposh qiellit; edhe të kam për të bërë një komp më të-fortë e më të-math se këta.
- 15 Kështu ukthyesh' e sbrita nga mali, (edhe mali po digjej prej zjarri;) edhe të dy rrasat'
- 16 e dhiatësë ishinë ndër të dy duart të mia. Edhe pashë, edhe na tek kishitë fëjyerë kundrë Zotit, Perëndisë t' uaj; kishitë bërë për vetëhenë t' uaj një viç të-derdhurë; ishitë pjerre çpejt nga udha që u kishte urdhëruarë

- 17 Zoti juve. Edhe rroka të dy rrasatë, e i hodha nga të dy duart' e mia, edhe i theva përpara syvet t' uaj.
- 18 Edhe rashë përpara Zotit, si herën' e-parrë, dyzet dit e dyzet net; as bukë hëngra, as ujë piva, për punë të gjithë fajevet t' uaj që fëjjetë, dyke bërë atë që ishte e-keqe ndë:
- 19 syt të Zotit, që t'a zëmëroni; Sepse ufrikësuarashë nga zëmërimi e nga mëria e-ndezurë, më të-cilënë ishte ndezurë Zoti kundrë jush për të shuarë juve. Po Zoti më dëgjoj edhe këtë:
- 20 herë. Edhe Zoti ish zëmëruarë fort kundrë Aaronit për të shuar' atë; edhe i uluçë edhe për Aaroninë nd' atë kohë. Edhe mora fajinë t' uaj, viçinë që kishitë bërë, edhe e dogja ndë zjarr, edhe e bëra copë copë e e dërmo-va gjersa ubë i-hollë posi pluhur; edhe pluhurin' e ati e hodha ndë përruajt që sbris- te nga mali.
- 22 Edhe ndë Taberah, e ndë Massah, e ndë 23 Hibroth-hattaabah, zëmëruatë Zonë. Edhe kur u dërgoj Zoti juve nga Kadesh-Barnia, dyke thënë, Ngjiti, e pushtoni dhenë që u dhashë juve, atëhere ju ngrittë krye kundrë urdhërit të Zotit, Perëndisë t' uaj, edhe nuk' i besuat' 24 ati, as nuk i dëgjuatë zërit t' ati. Kini qënë kryengritës kundrë Zotit që atë ditë që u njoha juve.
- 25 Kështu rashë përpara Zotit dyzet dit e dyzet net, sikundrë pata rënë edhe më për-

pari

shte

o P.

trash

anë

27 Egji

e tu.

vëshi

28 sin' e

njërë:

Me-q

dhet

kibste

29 shkret

trashë

ënde

ndejtu

1 Nd'

tëhenë

ratë, e:

2 për veti

unë dot

ishinë n

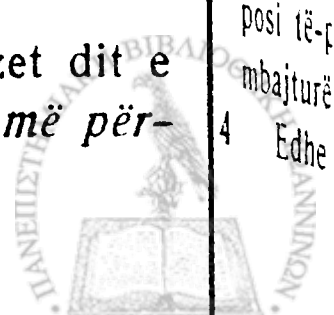
3 vësh atë

druje shi

posi të-f

mbajturë

4 Edhe

para; sepse Zoti kishte thënë se dot' u pri-
 6 shte. Edhe i uluçë Zotit, e i thashë, O Zot,
 o Perëndi, mos shuaj gjindjenë t' ende edhe
 trashëgimnë t' ënt, të-cilën' e çpërbleve me-
 anë të madhërisë s'ate, edhe e nxore nga
 7 Egjypta me dorë të-fortë. Kujto shërbëtorët'
 e tu, Abraaminë, Isaakunë, e Jakobinë; mos
 vështro ashpërimn' e kësaj gjindjeje, as ligë-
 8 sin' e atyreve, as fajin' e atyreve; Semos thonë
njerëzit' e ati dheu, prej të-cilit na nxore,
 Me-qënë-që Zoti s' muntte t'i klliste ata ndë
 dhet që u uzotua atyre, edhe me-qënë-që i
 kihste cmir ata, i nxori ata, që t'i vrasë ndë-
 9 shkretëtirët. Po këta janë gjindja jote, edhe
 trashëgimi yt, të-cilën' e nxore me fuqinë t'
 ende të-madhe, edhe me krahunë t' ënt të-
 ndejturë.

Krye 10.

1 Nd' atë kohë Zoti më tha, Gdhënt për ve-
 tëhenë t' ende dy rrasa të-gurta posi të-pa-
 ratë, edhe ngjitu tek unë ndë malt, edhe bëj
 2 për vetëhenë t' ende një arkë të-drunjtë. Edhe
 unë dotë shkruanj mbi rrasat ato fjalëtë që
 ishinë ndë rrasat të-para që theve, edhe t'i
 3 vësh ato nd' arkët. Kështu bëra një arkë prej
 druje shittimi, edhe gdhënda dy rrasa të-gurta
 posi të-paratë, edhe ungjita ndë malt dyke
 mbajturë të dy rrasatë ndër duart të-mia.
 4 Edhe shkroj mbi rrasat, sipas shkronjës:

- së-parë, të dhjetë fjalëtë, të-cilatë u'a foli juv
Zoti ndë malt nga mezi i zjarrit ndë ditë
të përmbledhjesë; edhe Zoti m'i dha mua atë
- 5 Edhe ukthyes' e uula nga mali, edhe i vur
rrasatë ndë arkët që bëra; edhe jan' atje, s
kundrë më urdhëroj Zoti.
- 6 (Edhe të bijt' e Israilit ungritnë nga Bee
roth-Bene-jakaani për ndë Moserah; atje vdi
Aaroni, edhe atje ukall ndë varr; edhe Ele
azari, i bir' i ati, ubë prift ndë vëntt t' at
- 7 S' andejmi ungritnë për ndë Gudgodah, edhe
nga Gudgodahu për ndë Jotbatha, një vën
me përrënj ujërash.
- 8 Nd' atë kohë Zoti ndau farën' e Leviut, q
të barte arkën' e dhiatës' së Zotit, që të qën
dronte përpara Zotit për të shërbyer' ati,
edhe që të bekonte mb' emërit t' atij, gjer mb
- 9 këtë ditë. Përandaj Leviti s' ka pjesë as tra
shëgim bashkë me vëllezërit' e tij; Zoti është
trashëgimi i atij, sikundrë Zoti, Perëndia yt
i foli ati.)
- 10 Edhe unë ndënja ndë malt, si herën' e
parë, dyzet dit e dyzet net; edhe Zoti m
dëgjoj edhe këtë herë, *edhe* nukë deshi Zot
- 11 të të shuante. Edhe Zoti më tha, Ngreu,
shko udhësë përpara gjindjesë, që të hynjër
e të pushtonjënë dhenë, për të-cilinë u upër
betuashë atërvet t' atyre t' u'a ap atyre.
- 12 Edhe tashi, o Israil, ç' kërkon Zoti, Pe
rëndia yt, prej teje, veç se t' i kesh frikë

Zotit, Perëndisë t' ënt, të ecënjq ndër gjithë
udhët t' ati, t'a duash atë, edhe t' i shërbënjq
Zotit, Perëndisë t' ënt, me gjithë zëmërenë t'
3 ënde, edhe me gjithë shpirtinë t' ënt, Të ruajsh
porosit' e Zotit, edhe urdhërimet' e atij, të-
cilëtë po të urdhëronj unë sot, për të-mirënë
4 t' ënde? Na tek janë të Zotit, Perëndisë t' ënt,
qielli, edhe qielli i qiejvet, dheu, edhe gjithë
5 ç' janë nd' atë. Po Zoti gjeti pëlqim vetëmë
te atërit' e tu, për të dashur' ata, edhe sgjo-
dhi farën' e atyreve pas atyre, po, juve prej
6 gjithë gjindjevet, sikundrë *shikoni* sot. Rreth-
přitni pra lafshën' e zëmëres' s' uaj, edhe mos
7 ashpëroni më qafënë t' uaj. Sepse Zoti, Perën-
dia yt, është Perëndi i perëndivet, edhe Zot
i zotërinjvet, i-madhi Perëndi, i-forti, edhe i-
frikshimi, i-cili nukë mban anë, as merr
8 dhuratë; I-cili i bën gjyqinë të-varfërit e së-
vesë, edhe do të-huajnë, e i ep ati të-ngrë-
9 në e të-veshurë. Doni pra të-huajnë; se-
pse edhe ju keni qënë të-huaj ndë dhet t'
Egjyptësë.

0 T' i kesh frikë Zotit, Perëndisë t' ënt; atë
të lusç, edhe pas ati të jesh ngjiturë, edhe
1 mb' emërit t' ati të përbetonesh. Ay është
lavdia jote, edhe ay është Perëndia yt, i-cili
bëri për ty këto punëra të-mëdha e të-frik-
2 shime, që panë syt' e ty. Atërit' e tu sbritnë
nd' Egjyptë me shtatë-dhjetë veta, edhe tashi
Zoti, Perëndia yt, të bëri posi yj' e qiellit
ndë shumicët.

Krye 11.

- 1 Duaj pra Zonë, Perëndinë t'ënt, edhe ru
urdhëratat' e atij, e urdhërimet' e atij, e gj
2 qet' e atij, e porosit' e ati, gjithënjë. Edhe c
e-ni sot; sepse nukë djemtë t' uaj, (të-cilë
nukë njohnë e nukë panë mundimin' e Z
tit, Perëndisë t' uaj, madhërin' e ati, dorë
e ati të-fortë, edhe krahun' e ati të-ndejtun
3 Edhe shënjat' e ati, e punët' e ati, që bë
ndë mest t' Egjyptësë mbi Faraonë, mbreti
4 e Egjyptësë, edhe mbi gjithë dhen' e ati; Edl
sa i bëri ushtëris' s' Egjyptianëvet, kuajvet
atyre, e qerrevet t' atyre; me ç' mënyrë bë
ujërat' e Detit të-Kuq t'i mbytin' ata, kur
ndiqninë juve së-prapësmi, edhe si Zoti
5 shoj ata gjer mbë këtë ditë; Edhe ç' u bë
juve ndë shkretëtirët, gjersa erthtë ndë këtë
6 vënt; Edhe ç' u bëri Dathanit e Abiramit, bir
vet të Eliabit, birit të Rubinit, qysh dhe
hapi gojën' e ti, edhe i përpiu ata, edhe fë
mijët' e atyre, e tendat' e atyre, edhe çdo gj
të-gjallë t' atyreve ndë mest të gjithë Israilit;
7 Po sytë t' uaj panë gjithë punët' e-mëdha q
bëri Zoti.
- 8 Përandaj të ruani gjitë porositë që po t
urdhëronj unë sot, që të forcohi, e të hyni
e të pushtoni dhenë, ku po vini për të pu
9 shtuar' atë; Edhe të bëhi ditë-gjatë mbi dhet
për të-cilinë Zoti u upërbotua atërvet t' uaj

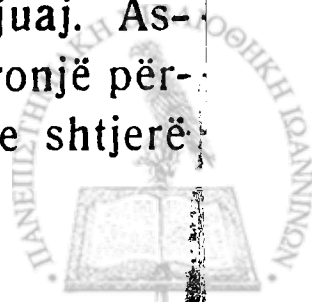
t' u'a apë atyre edhe farës' s' atyre, dhe që rrjeth qumësht e mjaltë.

- 10 Sepse dheu, ndë të-cilët hyn *ti* që t'a pushtonjç, nuk' është posi dheu i Egjyptësë, prej të-cilit dualltë, ku mbillnje farënë t' ende, edhe e ujitnje me këmbënë t' ende, posi kop-
- 11 shtë lakrash; Po dheu, ndë të-cilët po shkonin për të trashëguar' atë, është dhe kodrash e fushëzash, *edhe* pi ujë nga shiu i qiellit;
- 12 Dhe për të-cilinë kujdesetë Zoti, Perëndia yt; syt' e Zotit, Perëndisë t' ënt, janë gjithënjë mbi atë që ndë kryet të vitit e gjer ndë funtt të vitit.
- 13 Edhe ndë dëgjofshi me kujdes porosit' e mia që po u urdhëronj unë sot, të doni Zonë, Perëndinë t' uaj, edhe t' i shërbeni ati me gjithë zëmërenë t' uaj, e me gjithë shpirtinë
- 14 t' uaj, *Atëhere* dotë ap shin' e dheut t' uaj ndë kohët t' ati, shin' e-lashtë, edhe shin' e-vonë, që të mblethç grurëtë t' at, e verënë
- 15 t' ende, e vajtë t' at; Edhe fushavet t' uaj dot' u ap bar për bagëtit' e tua, e të hash e të nginjesh.
- 16 Ruani me kujdes vetëhenë t' uaj, semos gënjenetë zëmëra juaj, e dilni jashtë udhësë, e u shërbeni perëndirave të-tjerë, e adhuro-
- 17 ni ata; E ndizetë zëmërimi i Zotit kundrë jush, e mbyll qiellinë që të mos bjerë shi, edhe dheu të mos apë pemët' e ti; edhe shu-

hi për-së-çpejti nga dheu i-mirë që u ep ju ve Zoti.

- 18 Të vini pra këto fjalët' e mia ndë zëmë
rët t' uaj, e ndë shpirtt t' uaj; edhe t'i lith
ni ato për shënjë mbi dorët t' uaj, edhe t'
jenë posi gjë përpara ballit ndë mest të sy
19 vet t' uaj; Edhe t' u'a mësoni djemvet t' uaj
dyke folurë për ato, kur të rrish ndë shtë
pit t' ënde, e kur t' ecënç udhësë, e kur të
20 bjesh të flesh, e kur të ngrihesh; Edhe t'
shkruash ato mbi shtyllat të dyervet të shtë
21 pisë s' ate, edhe mbi portat të tua; Që të
shumonenë dittë t' uaj, edhe ditt' e djemvet
t' uaj nd' atë dhe, për të-cilinë u upërbetua
Zoti atërvet t' uaj t' u'a apë atyre, posi ditt' e
qiellit mbi dhet.
- 22 Sepse ndë ruajçi me kujdes gjithë këto
porosi që po u urdhëronj unë juve, për të
bër' ato: të doni Zonë, Përëndinë t' uaj, të
ecëni ndë gjithë udhët t' ati, edhe të ngjit
23 pas ati, Atëhere Zoti dotë dëbonjë gjithë kë-
ta kombe që përpara jush, edhe dotë pu-
shtoni kombe më të-mëdhenj e më të-fortë
24 se ju. Çdo vënt, përmbi të-cilinë dotë shkel-
një gjurma e këmbëvet t' uaj, dotë jetë juaji;
që nga shkretëtita e nga Libani, që nga lu-
mi, nga lumi i Evfratit, e gjer ndë dett mb'
25 anë të perëndimit, dotë jetë sinori juaj. As-
ndonjë nukë dotë muntnjë të qëndronjë për-
para jush; Zoti, Perëndia juaj, dote shtjerë

frikënë t' uaj e trishtimnë t' uaj mbi gjithë dhenë që dotë shkelni, sikundrë u tha juve.

6 Na unë tek po vë sot përpara jush bekim e mallëkim; Bekimnë; ndë dëgjofshi porosit' e Zotit, Perëndisë t' uaj, që po u urdhëronj unë juve sot; Edhe mallëkimnë, ndë mos dëgjofshi porosit' e Zotit, Perëndisë t' uaj, e të priri nga udha që po u urdhëronj unë juve sot, që të vini prapa perëndive të tjerë që s' i kini diturë.

9 Edhe Zoti, Perëndia yt, kur të të bjerë ndë dhet, ndë të-cilët po vete për të pushtuar' atë, të vesh bekimnë mbi malt të Gjerizimit, edhe mallëkimnë mbi malt t' Ebalit.

10 A nukë janë këta përtej Jordanit, prapa udhës' së perëndimit të djellit, ndë dhet të Hanaanitëvet që rrinë ndë fushët kundrejt Gjilgallit, për anë lisavet të Morehut? Sepse ju kini për të kapërxyerë Jordaninë, që të hyni për të pushtuarë dhenë, të-cilinë po u ep juve Zoti, Perëndia juaj, edhe dot'a pushtoni atë, edhe dotë rrini nd' atë. Edhe të vini re të bëni gjithë urdhërimet' e gjyqetë që po i vë unë sot përpara jush.

Krye 12.

1 Këta jan' urdhërimet' e gjyqetë që dotë kini kujdes të bëni ndë dhet që po u ep Zoti, Perëndia i atërvet të tu, për të pushtuar' atë, gjith' ato dit që dotë rroni mbi dhet.

2 Pa fjalë të prishni gjithë vëndetë, ku ko
betë, të-cilëtë dotë pushtoni, lusinë Perë
dirat' e tyre, mbi malet të-lartë, e mbi k
3 drat, e ndënë çdo dru të-gjelbërë. Edhe
rrëzoni theroret' e atyreve, e të thyeni sh
llat' e atyreve, e të diqni me zjarr Ashë
met' e atyre, e të copëtoni idhujt' e-gdhë
durë të perëndivet t' atyre, e të shuani em
rat' e atyre nga ay vënt.

4 Nukë dotë bëni kështu mbë Zotinë, P
5 rëndinë t' uaj; Po nd' atë vënt që dotë sgjet
një Zoti, Perëndia juaj, nga gjithë farat
t' uaj, që të vërë emërin' e ti atje, po, no
të-ndënjurit t' ati dot'a kërkoni, edhe atje do
6 vini; Edhe atje dotë bini të-gjithëdjeguras
t' uaj, e kurbanëtë t' uaj, e të-dhjettatë t' ua
dhurëtit' e duarvet t' uaj të-ngritura lart,
kushtetë t' uaj, e dhurëtitë t' uaj që do
epni prej vetiu, e të-parëlindurit' e lopëvet
7 të dhënvet t' uaj; Edhe atje dotë hani për
para Zotit, Perëndisë t' uaj, e dotë gëzohi ju
edhe shtëpitë t' uaj, mbë çdo që të vini du
artë t' uaj, mbë çdo gjë që të bekoj Zoti
Perëndia yt.

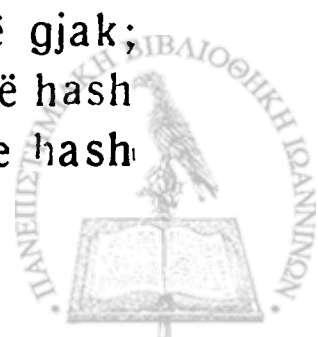
8 S' kini për të bërë pas gjith' atyreve që
bëjmë neve sot këtu; sicili bën atë që i du
9 ket' e-drejtë ndër syt të ti. Sepse edhe s' ki
ni ardhurë ndë të-prëjturit e ndë trashëgimt
10 që po u ep juve Zoti; Perëndia juaj. Po ku
të kapërxeni Jordaninë, e të rrini nd' atë dhe

- që po u ep Zoti, Perëndia juaj, për të trashëguarë, edhe t'u apë juve të-prëjturë nga të-gjithë armiqtë t' uaj përquark, kaqë sa të rrini
- 11 me siguri, Atëhere nd' atë vënt që të sgjethnjë Zoti, Perëndia juaj, që të rrijë atje emëri i ati, atje dotë bini gjithë sa u urdhëronj unë juve; të-gjithëdjeguratë t' uaj, e kurbanëtë t' uaj, të-dhjettatë t' uaj, e dhurëtit' e duarvet t' uaj të-ngritura lart, e gjithë kushtetë t' uaj
- 12 të-sgjedhurë që i bëni kusht Zotit; Edhe dotë të gëzohi përpara Zotit, Perëndisë t' uaj, ju, edhe bijtë t' uaj, e bijatë t' uaj, e shërbëtorëtë t' uaj, e shërbëtoretë t' uaj, edhe Leviti që është përbrënda dyervet t' uaj; sepse ay s' ka pjesë as trashëgim me ju.
- 13 Ki kujdes vetëhesë s' ate, semos bjesh të-gjithëdjegurat' e tua mbë çdo vënt që të shohç;
- 14 Po mb' atë vënt që të sgjethnjë Zoti ndë njërët nga faratë t' uaj, atje të bjesh të-gjithëdjegurat' e tua, edhe atje të bëjsh gjithë sa të urdhëronj unë.
- 15 Po munt të therç e të hash mish përbrënda gjithë dyervet të tua, pas dëshërimit të shpirtit t' ënt, pas bekimit të Zotit, Perëndisë t' ënt, që dotë të ketë dhënë; i-pastrëti e i-papastrëti munt të hanë nga ay, posi *hanë*
- 16 kapruallinë, edhe posi drerinë. Po gjakunë të mos e hani; dot'a derthç atë mbi dhet posi ujë.
- 17 S' munt të hash përbrënda dyervet të tua të-dhjettën' e grurit t' ënt, a të verësë s' ate,

- a të vajit t' ënt, a të-parëlindurit' e lopëve;
 a të dhënet të tua, asndonjë nga të-kushtu-
 arat' e tua që dotë bënç kusht, as dhurëtit' e
 tua që ep prej vetiu dyke dashurë, as dhu-
 18 rëtit' e duarvet të tua të-ngritura lart. Po
 dot' i hash ato përpara Zotit, Perëndisë t' ënt,
 nd' atë vënt që të sgjethnjë Zoti, Perëndia
 yt, ti, edhe yt bir, edhe jot' bijë, e shërbëtori
 yt, e shërbëtoreja jote, e Leviti që është për-
 brënda dyervet të tua; edhe të gëzonesh për-
 para Zotit, Perëndisë t' ënt, mbë gjithë që
 19 dotë vësh dorënë t' ënde. Vështro semos heqç
 dorë nga Leviti sa kohë të rrojsh mbi dhet
 t' ënt.
- 20 Kur të sgjeronjë Zoti, Perëndia yt, sinorët'
 e tu, sikundrë t' uzotua, e të thuash, Dotë ha
 mish, (sepse shpirti im dëshëron të ha mish,)
 munt të hash mish, pas gjithë dëshërimit të
 21 shpirtit t' ënt. Ndë goftë lark prej teje vëndi,
 që dotë sgjedhë Zoti, Perëndia yt, për të vën'
 atje emërin' e ti, atëhere të therç nga lopët'
 e tua, e nga 'dhënt' e tua, që të ka dhënë
 Zoti, sikundrë të urdhërova unë, edhe të hash
 përbrënda dyervet të tua, pas gjithë dëshë-
 22 rimit të shpirtit t' ënt. Sikundrë hahetë ka-
 prualli e dreri, kështu t' i hash ato; i-pastrëti
 e i-papastrëti të hanë nga ato radhazi.
- 23 Vetëmë ulargo fort nga të-ngrënitë gjak;
 sepse gjaku është jeta; edhe nukë dotë hash
 24 jetënë bashkë me mishinë. Nukë dot' e hash

25 atë; dot'a derthç atë mbi dhet posi ujë. Të mos e hash atë; që të të vejë mbarë ty edhe djemvet të tu pas teje, kur të bënç atë që është e-pëlqyerë ndër syt të Zotit.

26 Vetëmë gjërërat' e-tua e-shënjtëruara sa të kesh, edhe kushtimet' e tu, dot' i marrç, e dot' i shpesh nd' atë vënt që të sgjedhë

27 Zoti. Edhe të bjesh të-gjithëdjegurat' e tua, mishin' edhe gjakunë, mbi theroret të Zotit, Perëndisë t' ënt; edhe gjaku i kurbanëvet dotë derdhetë mbi theroret të Zotit, Perëndisë t' ënt, edhe mishinë dot'a hash.

28 Mba vesh e dëgjo gjithë këto fjalë që po të urdhëronj unë; që të të vejë mbarë ty edhe djemvet të tu për jetë, kur të bënç të-mirën' e të-pëlqyerënë ndër syt të Zotit, Perëndisë t' ënt.

29 Zoti, Perëndia yt, kur të shuanjë kombetë përpara teje, ku vete për të pushtuar' ata, edhe t'i pushtonjç ata, e të rrish ndë dhet t'

30 atyre, Vështro, semos zihesh ndë dhokan pas atyreve, si të shuhënë përpara teje; edhe mos pyeç për perëndirat' e atyre, e të thuash, Qysh këta kombe lusinë perëndirat' e tyre? kështu

31 dotë bënç edhe unë. Nukë dotë bëjsh kështu mbë Zotinë, Perëndinë t' ënt; sepse çdo gjë të-ndyrë që mërzit Zoti ata u'a bënçënë perëndivet të tyre; sepse edhe bijt' e tyre e bijat' e tyre u'a djegënë ndë zjarr perëndivet të tyre.

32 Gjithë ç' u urdhëronj unë juve, këtë vështroni t'a bëni; s' ke për të shtuarë mbi atë, as s' ke për të hequrë nga ajo.

Krye 13.

1 Ndë ungritë ndë mest t' ënt profit, a njeri që ëndërrit ëndërra, edhe të të apë shënjë a

2 çudi, Edhe të dalë e-vërtetë shënja a çudia, për të-cilënë të foli, edhe të thotë, Letë vemi prapa perëndirave të-tjerë, që nuk' i ke

3 diturë, edhe let' i lusëmë, Të mos u dëgjosh fjalëvet t' atij profiti, a t' atij që ëndërrit ëndërra; sepse Zoti, Perëndia juaj, u provon juve, që të dijë, ndë doni Zonë, Perëndinë t' uaj,

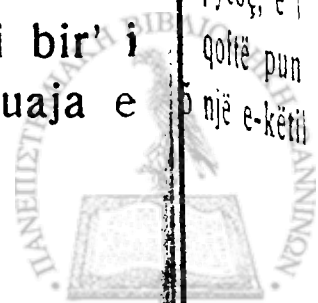
me gjithë zëmërenë t' uaj, e me gjithë shirtinë t' uaj. Zotit, Perëndisë t' uaj, i kini për të vaturë pas, e atiji kini për të pasurë frikë, edhe kini për të ruajturë porosit' e atij,

edhe kini për të dëgjuarë zërit' t' atij, edhe atë kini për të luturë, edhe pas atij të ngjiti.

5 Edhe ay profiti, a ay që ëndërrit ëndërra, dotë vritetë; sepse tha të ngrini krye kundrë Zotit, Perëndisë t' uaj, që u nxori nga dheu i Egjyptësë, edhe të çpërbleu ty nga shtëpia e robërisë, që të të nxjerrë jashtë udhësë, që të urdhëroj Zoti, Perëndia yt, të eçënjq. Kështu dotë humbasç të-keqenë nga mezi yt.

6 Ndë të nguttë fshehuraj yt vëlla, i bir' i s' at' ëme, a yt bir, a jot' bijë, a gruaja e

gjirit
në t
sëmë
turë,
komb
a larf
mbë t
dëgjua
as qu
kë dot
fshehu
jote do
edhe i
dot' e
pse kë
tit, Per
Egjyptë
Israili
edhe m
mest t'
2 Ndë
qytetet'
3 të ndënj
tërë dua
dësit' e
vemi, e
4 nuk' i kin
pyesç, e i
qoftë pun
5 një e-këtit

gjirit t' ënt, a miku yt, që e ke posi shipti-
 në t' ënt, e të thotë, Letë vemi e letë lu-
 sëmë perëndira të-tjerë, të-cilëtë s' i ke di-
 turë, as ti, as atërit' e tu, Nga perëndirat' e
 kombevet, që janë përqark jush, përanë teje,
 a lark teje, që nga njëra anë e dheut e gjer
 mbë tjatërët anë të dheut; Nuk' i ke për të-
 dëgjuarë, as nuk' i ke për të mbajturë vesh;
 as nuk' e ka për të kursyerë syri yt, as nu-
 kë dotë të dhëmbetë *për atë*, as e ke për të-
 fshehurë; Po pa fjalë dot'a vrasç atë; dora
 jote dotë jet' e-para mbi atë për të vrar' atë,
 edhe pastaj dora e gjithë gjindjesë. Edhe
 dot' e vrasç atë me gurë, gjersa të vdesë; se-
 pse kërkuj të të nxirte jashtë nga udh' e Zo-
 tit, Perëndisë t' ënt, që të nxori nga dheu i
 Egjyptësë, nga shtëpia e robërisë. Edhe gjithë
 Israili dotë dëgjonjë, edhe dotë frikësonetë,
 edhe nukë dotë bënë më të-tilë të-keqe ndë
 mest t' ënt.

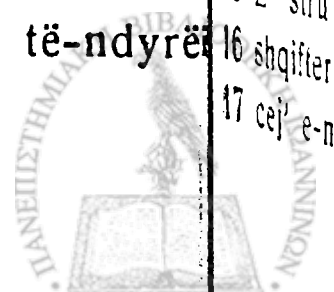
Ndë dëgjofsh të flasënë për ndonjë nga
 qytetet' e tu, që t' ep Zoti, Perëndia yt, për
 të ndënjur' atje, e të thonë, Njerës të-posh-
 tërë duallë nga mezi yt, edhe gënjenë vën-
 dësit' e qytetit të tyre, dyke thënë, Letë
 vemi, e letë lusëmë perëndira të-tjerë, që
 nuk' i keni diturë, Atëhere të vëshgonjç e të
 pyesç, e të kërkonjç me kujdes; edhe na ndë
 qoftë puna e-vërtetë edhe e-plotë, se ubëkej
 një e-këfillë ndyrësi ndë mest t' ënt, Pa fjalë

dotë vrasç me presjen' e shpatësë vëndësit' 4
 ati qyteti, edhe dot'a prish atë farë, e gjithë 5 ka
 ç' janë nd' atë, edhe bagëtit' e ati *dot' i the* 6 mi
 16 me presjen' e shpatësë. Edhe dotë mblethi 7 dot
 gjithë plaçkat' e ati ndë mest të rrugës' 8 ato
 ati, edhe dotë djekç me zjarr qytetinë, edhe nga
 gjithë plaçkat' e ati anë mb' anë, për Zotinë kan
 Perëndinë t' ënt; edhe dotë jetë gërmadhë për typti
 gjithë jetënë; nukë dotë jetë për të ndërta thun
 17 arë më. Edhe të mos të ngjitetë ndë dorë 9 gëra
 asndonjë gjë e-mallëkuarë; që të kthenet të-ç
 Zoti nga të-ndezurit' e zëmërimit të ti, edhe për-
 të të dëftenjë përdëllim, e t' i dhëmbetë au këty
 për ty, edhe të të shumonjë, sikundrë u nukë
 18 përbetua atërvet të tu, Kur t' i dëgjonç zëri 10 hani
 të Zotit, Perëndisë t' ënt, për të ruajturë gjithë nukë
 thë porosit' e ati, që po të urdhëronj unë sotë
 e për të bërë atë që është' e-drejtë përpara këty
 Zotit, Perëndisë t' ënt. nukë

Krye 14.

1 Ju jeni të bijt' e Zotit, Perëndisë t' uaj 10 hani:
 nukë dotë bëni të-prera *mbi trupt t' uaj*, a nukë
 dotë bëni kryetë pa lesh ndë mest të syve 11 Ng
 2 t' uaj, për *ndonjë* të-vdekurë. Sepse je gjindja 12 Po kë
 e-shënjtëruarë mbë Zotinë, Perëndinë t' ënt shqipe
 edhe Zoti të sgjodhi që të jesh një gjindja 13 zezë, E
 e-veçantë tek ay, përmbi gjithë gjindjet që 14 farës' s
 janë mbi faqet të dheut. 15 E stru
 3 Nukë dotë hash asndonjë gjë të-ndyrë 16 shqifter
 17 çej' e-n

- 4 Këto janë bagëtitë që kini për të ngrënë;
 5 kau, delja, e dhia; Dreri, e kaprualli, e bualli,
 e dhia e-egrë, e pygarku, e antilopa, e ka-
 6 millopardhalla. Ehhe çdo katrëkëmbëse që ka
 këmbënë të-ndarë *mbë dy*, edhe thundrënë
 të-çarë mbë dy, edhe përtyp ushqiminë për-
 së dyti, ndë mest të katrëkëmbësvet, *këto*
 7 dot' i hani. Po këto s' kini për të ngrënë nga
 ato që përtypnjënë ushqiminë për-së-dyti, a
 nga ato që kanë thundrënë të-çarë *mbë dy*;
 kamillënë, e lepurinë, e kunelinë; sepse për-
 typnjënë ushqiminë për-së-dyti, po s' kanë
 thundrënë të-çarë mbë dy; këto janë të-pë-
 8 gëra te ju; Edhe derrinë, sepse ka thundrënë
 të-çarë mbë dy, po nuk' e përtyp ushqiminë
 për-së-dyti; është i-pëgërë te ju. Nga mishi i
 këtyre nukë dotë hani, edhe kërmët' e atyre
 nukë dot' i zini me dorë.
- 9 Nga gjithë sa gjëndenë ndë ujërat dotë
 hani këto; çdo që ka krahë e petëza dot' e
 10 hani; Edhe çdo që nukë ka krahë e petëza
 nukë dot' e hani; janë të-pëgëra te ju.
- 11 Nga gjithë shpest' e-pastrëtë dotë hani.
 12 Po këto jan' ato që s' kini për të ngrënë;
 shqipeja, e shqipeja me kurris, e shqipeja e-
 13 zezë, E shqipeja gjyçe, e falkoj, e gjypsi pas
 14 farës' së tij; E çdo korp pas farës' së tij,
 15 E struthokamilla, e kukumaceja, e ivi, e
 16 shqifteri pas farës' së tij, E huta, e kukuma-
 17 cej' e-madhe, e qykni, E pelekani, e çafka,

18 e pata e detit, E lejleku, e erodhiosi pas fa-
19 rës' së ti, e gjeli i-egrë, e lakuriqësi. Edhe
giithë shtërpinjtë me krahë janë të-pëgërë
20 te ju; nukë dotë hahenë. Nga çdo shpes i-
pastrëtë dotë hani.

21 Nukë dotë hani asndonjë gjë që ngorth
prej vetiu; (munt t' j'a apç atë të-huajit që
është përbrënda dyervet të tua, që t' e hajë;
a munt t' j'a shesç ndonjë kombi të-huaj;) se-
pse je gjindje e-shënjtëruarë te Zoti, Perën-
dia yt.

Nukë dotë zjesh kec ndë qumështt të
s' ëmësë.

22 Dotë apç pa fjalë të-dhjettën' e gjithë
pronjavet të farësë s' ate, që të sjell ara për
23 vit. Edhe dotë hash përpara Zotit, Perëndisë
t' ënt, nd' atë vënt që të sgjedhë për të vënë
emërin' e tij atje, të-dhjettën' e grurit t' ënt,
e të verësë s' ate, e të vajit t' ënt, edhe të-
parëlindurit' e lopëvet të tua e të dhënvet
të tua; që të mësonesh t' i kesh frikë Zotit,
Perëndisë t' ënt.

24 Edhe ndë qoftë udha fort lark për ty, ka-
që sa të mos munç t' i shpjesh ato, sepse
është fort lark prej teje ay vënt, të-cilinë dotë
sgjedhë Zoti, Perëndia yt, për të vënë emë-
rin' e tij atje, kur dotë të bekonjë Zoti, Pe-
25 rëndia yt, Atëhere dot' i bënç ato ergjënt, e
ergjëndinë dot' e lithç mbi dorët t' ënde, edhe
dotë veç nd' atë vënt që dotë sgjedhë Zoti,

- 26 Perëndia yt; Edhe dot'a apç ergjëndinë për çdo gjë që dëshëron shpirti yt, për qe, a për dhen, a për verë, a për të-pira të-forta, a për çdo gjë që kërkon shpirti yt prej teje; edhe dotë hash atje përpara Zotit, Perëndisë t'ënt,
- 27 edhe dotë gëzonesh, ti, edhe shtëpia jote; Edhe Levitinë që është përbrënda dyervet të tua nukë dot' e lësh; sepse ay s' ka pjesë as trashëgim bashkë me ty.
- 28 Ndë funtt të çdo tre vjetve dotë bjesh gjithë të-dhjetën' e të-ardhuravet të tua t' atij viti, edhe dot'a vësh përbrënda dyervet të tua;
- 29 Edhe Leviti, (sepse ay s' ka pjesë as trashëgim bashkë me ty,) e i-huaji, e i-varfëri, e e-veja, që janë përbrënda dyervet të tua, të vinjënë, e të hanë, e të nginjenë; që të të bekonjë Zoti, Perëndia yt, ndë gjithë punërat të dorësë s' ate që punon.

Krye 15.

- 1 Edhe ndë funtt të çdo shtatë vjetve dotë
- 2 bënçç liri. Edhe këjo është mënyra e lirisë; çdo huadhenës, çdo që t' i ketë dhënë hua të-afërmit të tij, dot' j'a lërë ati; nukë dot' e kërkonjë nga i-afërmi i tij e nga vë-
- 3 llaj i ti; sepse liria e Zotit ulëçit. Nga i-huaji munt t'a kërkonjë; po çdo që të ketë yt vëlla prej t' ëndevet dora jote dot' j'a lërë
- 4 ati; Që të mos ketë të-vobek te ti; sepse Zoti me të-vërtetë dotë të bekonjë ndë dhet

që të ep Zoti, Perëndia yt, për trashëgim që
 5 të zotëronjç mbi atë; Vetëmë ndë dëgjofsh
 me kujdes zërin' e Zotit, Perëndisë t' ënt,
 që të vësh re të bëjsh gjithë këto porosi
 6 që po të urdhëronj unë sot. Sepse Zoti, Pe-
 rëndia yt, dotë të bekonjë, sikundrë t' uzo-
 tua; edhe dot' u huajsh shumë kombeve; po
 ti nukë dotë huhesh; edhe dotë mbretëronjç
 përmbi shumë kombe, po mbi ty s' kanë për
 të mbretëruarë.

7 Ndë qoftë me ty ndonjë i-vobek, ndonjë
 nga vëllezërit' e tu, përbrënda dyervet të tua,
 ndë dhet t' ënt që të ep Zoti, Perëndia yt,
 nukë dotë ashpëronjç zëmërenë t' ënde, as
 dotë mbyllç dorënë t' ënde nga yt vëlla që
 8 është i-vobek; Po me të-vërtetë dot' e hapç
 dorënë t' ënde tek ay, edhe pa fjalë dot' i
 huajsh ati mjaft për nevojën' e ati, ndë të-ci-
 9 lët gjëndetë. Shiko të mos shkonjë mendim
 i-keq ndë zëmëret' t' ënde, e të thuash, Po
 afëronetë i shtatëti vit, viti i lirisë; edhe syri
 yt të bënetë i-keq kundrë t' ët vëllaj të-vo-
 bek, edhe të mos i apç ati asgjë; e ay të
 thërresë mbë Zotinë kundrë teje, e të zihetë
 10 ty për faj. Pa fjalë dot' i apç ati, edhe zë-
 mëra jote nukë dotë hidhëronetë, kur t'i apç
 ati; sepse për këtë gjë Zoti, Perëndia yt, dotë
 të bekonjë ndë gjithë punërat të tua, edhe
 11 ndë çdo gjë që të vësh dorënë t' ënde. Sepse
 nukë dotë mbetetë kurrë dheu yt pa të-vo-

bek; përandaj unë po të urdhëronj, e po të them, Pa fjalë dotë hapç dorënë t' ende te yt vëlla, te i-nevojshimi yt, edhe te i-vobeku yt, ndë dhet t' ënt.

12 Ndë ushittë te ti yt vëlla, Ebre a Ebrejkë, edhe të të shërbenjë gjashtë vjet, atëhere të-shtattinë vit dot'a lësh atë të-liruarë të shkoni

13 një prej teje. Edhe kur t'a lësh atë të liruarë të shkonjë prej teje, nukë dot' e lësh të shkoni

14 një duar-thatë; Dot' i apç ati me dorë të-hapurë nga dhënt' e tua, e nga lëmi yt, e nga tirra jote; dot' i apç atij sipas gjësë që

15 të ka bekuarë Zoti, Perëndia yt. Edhe dotë kujtonesh, se rop ke qënë ndë dhet të Egjyptësë, edhe të çpërbleu Zoti, Perëndia yt;

përandaj unë po të urdhëronj këtë gjë sot.

16 Po ndë të thëntë, Nukë dal prej teje; sepse të deshi ty edhe shtëpinë t' ënte, sepse

17 është mirë me tynë, Atëhere dotë marrç një shtijëzë, e dot' i çponjç veshinë te dera, edhe dotë jetë shërbëtori yt për gjithënjë. Kështu

dot' i bësh edhe shërbëtoresë s' ate.

18 Nukë dotë të vinjë rëndë, kur t'a lësh atë të shkonjë i-liruarë prej teje; sepse të shërbeu dy herë më tepërë se një shërbëtuar i-pajtuarë, gjashtë vjet; edhe Zoti, Perëndia yt,

dotë të bekonjë mbë çdo që të bënjç.

19 Gjithë meshkujtë të-parëlindurë, që lindënë prej lopëvet të tua e prej dhënvet të tua, dotë j'a përhieronjç Zotit, Perëndisë t' ën

- nukë dotë bësh punë me të-parëindurin' lopësë s' ate, as dotë qethç të parëindurin' 20 delesë s' ate. Për mot dot'a hash atë përpara Zotit, Perëndisë t' ënt, ti, edhe shtëpia jote nd' atë vënt që të sgjedhë Zoti.
- 21 Edhe ndë pastë ndonjë të-metë, si ndë qëntë i-çalë, a i-verbërë, a ndë pastë ndonjë të-metë të-keqe, nukë dot'a bësh atë kurbar 22 te Zoti, Perëndia yt. Përbrënda dyervet të tua dot'a hash atë; i-papastrëti e i-pastrëti dot'a hajë atë radhazi, posi kapruallinë e posa 23 drerinë. Vetëmë nukë dotë hash gjakun' e atij, posi ujë dot'a derthç përmbi dhet.

Krye 16.

- 1 Ruaj muajn' e Abibit, edhe bëj-i pashkë- në Zotit, Perëndisë t' ënt; sepse ndë muajt të Abibit natënë të nxori Zoti, Perëndia yt, 2 nga dheu i Egjyptësë. Dot' i bënç pra kurban pashkënë Zotit, Perëndisë t' ënt, prej dhësh e prej qesh, nd' atë vënt që të sgjedhë 3 Zoti për të ndënjur' atje emëri i ti. Nukë dot' e hash atë me bukë të-mbrumurë; shtatë dit dotë hash me atë bukë të-pambrumurë, po, bukën' e shtrëngimit, (sepse me nxitim 4 dollë nga dheu i Egjyptësë;) që gjithë ditt' e jetësë s' ate të kujtonç ditën' e të dalit t' ënt nga dheu i Egjyptësë. Edhe shtatë dit të mos duketë brumë te ti ndër gjithë sinorët të tu; edhe nga mishi që bëre kurban

ditën' e-parë mbrëmanet të mos mbetetë asgjë tërë natënë gjer ndë mëngjest.

5 Nukë munt të bënç kurban pashkënë as mbë ndonjë nga qytetet' e tu, që të ep Zoti,

6 Perëndia yt; Po nd' atë vënt që të sgjedhë Zoti, Perëndia yt, që të rrijë atje emëri i tij, atje dotë bënç kurban pashkënë mbrëmanet, mbë të-perënduarët të djellit, nd' atë kohë që

7 dolle nga Egjypta. Edhe dot'a pjekç e dot'a hash atë nd' atë vënt që të sgjedhë Zoti, Perëndia yt; edhe ndë mëngjest dotë kthe-

8 nesh e dotë veç ndë tendat të tua. Gjashtë dit dotë hash bukë pa brumë; edhe të-shtatënë ditë dotë jetë përmbledhje e-shënuarë për Zotinë, Perëndinë t' ënt; nukë dotë bënç asndonjë punë.

9 Dotë numëronç shtatë javë për vetëhenë t' ënde; dotë zësh të numëronç këto të-shtatë javë, që nga koha që zure të vësh drapërinë

10 ndë grunjat të-lashta. Edhe dotë mbash të-kremten' e javëvet për Zotinë, Perëndinë t' ënt, dyke dhënë dhurëti me dorënë t' ënde atë që të dojë zëmëra jote për të prurë, sipas asaj që dotë të ketë bekuarë Zoti, Pe-

11 rëndia yt. Edhe dotë gëzonesh përpara Zotit, Perëndisë t' ënt, ti, e yt bir, e jot' bijë, e shërbëtori yt, e shërbëtoreja jote, e Leviti që është përbrënda dyervet të tua, e i-huaji, e i-vorfëri, e e-veja, që janë ndë mest t' ënt, nd' aë vënt që të sgjethnjë Zoti, Perëndia yt, që

- 12 të rrijë atje emëri i tij. Edhe dotë kujtoneshat se ke qënë shërbëtuar ndë Egjyptë; edhe dotë ruanjç e dotë bënjç këto urdhërata.
- 13 Dotë mbanjç të-kremten' e tendë-ngrehjesë shtatë dit, passi të mblethç pronjat' e
- 14 lëmit e të turrësë s' ate; edhe dotë gëzoneshat ndë të-kremtet t' ënde, ti, e yt bir, e jot' bijë, e shërbëtori yt, e shërbëtoreja jote, e Leviti, e i-varfëri, e e-veja, që janë përbrënda dy-
- 15 ervet të tua. Shtatë dit dotë kremtëronjç për Zotinë, Perëndinë t' ënt, nd' atë vënt që dotë sgjethnjë Zoti; sepse Zoti, Perëndia yt, dotë të bekonjë ndë gjithë pronjat të tua, e ndë gjithë punërat të duarvet të tua; edhe dotë jesh fare i-gëzuarë.
- 16 Tri herë ndë vitt dotë dukenë gjithë meshkujt' e tu përpara Zotit, Perëndisë t' ënt, nd' atë vënt që të sqjedhë; të-kremten' e pabrumjevet, të-kremten' e javëvet, edhe të-kremten' e tendë-ngrehjevet; edhe nukë dotë du-
- 17 kenë përpara Zotit me duar të-sbrazëta; Gjithësicili do të apë sa të muntnjë, sipas bukitimit që të ka dhënë Zoti, Perëndia yt.
- 18 Dotë vësh gjykatës e të-parë për vetëlenë t' ënde ndëpër gjithë qytetet të tu, që të ep Zoti, Perëndia yt, pas faravet të tua; edhe dotë gjykonjënë gjindjenë me gjyq të-drajtë.
- 19 Nukë dotë bëjsh gjyq të-shtrëmbërë; nukë dotë mbash anë asnjëri; as dotë marrç nitë; sepse mita verbon syt' e të-urtëvet, edheprish

fjalët' e të-drejtëvet. Dotë veç fare pas së-drejtësë, që të rrosh e të trashëgojsh atë dne-në që të ep Zoti, Perëndia yt.

Nukë dotë mbjellç për vetëhenë t' ende pyll as prej ndonjë farë druri për anë the-rores' së Zotit, Perëndisë t' ent, që dotë bënç për vetëhenë t' ende; As dotë bëjsh idhull për vetëhenë t' ëndë; gjerëra të-cilatë i mër-zit Zoti, Perëndia yt.

Krye 17.

Nukë dot' i bënç kurban Zotit, Perëndisë t' ënt, ka a berr, që të ketë të-metë, a ndonjë gjë të-keqe; sepse e ka të-ndyrë Zoti, Perëndia yt.

Ndë ugjentë ndë mest t' ënt, brënda ndë ndonjë nga qytetet' e tu që të ep Zoti, Perëndia yt, burr' a grua, që bën atë që është e-keqe përpara Zotit, Perëndisë t' ënt, dyke shkelurë dhiatën' e ati, Edhe vete e lus perëndira të-tjerë, e u falet' atyre, a djellit, a hënësë a ndonjë nga ushtëria e qiellit, *gjë* që s' e kam urdhëruarë; Edhe t' epetë zë ty, edhe e dëgjove, atëhere dotë vëshgosh me kujdes; edhe na, nde qëntë e-vërtetë, edhe puna e-pakundrështuarshime, se një e-këtille ndyrësi upunua ndë Israilt, Atëhere dot'a bjesh jashtë ndë dyert të tua atë burrë a atë grua që dotë ketë bërë këtë punë të-keqe, po, burrinë a gruanë; edhe dot' u bjesh me gurë, që të vdesënë.

- 6 Me gojën' e dy dëshmitarëve, a dëshmitarëve, dotë vritetë ay që është të vrarë; me gojën' e një dëshmitari n
- 7 dotë vritetë. Duart' e dëshmitarëve dotë j të-paratë mbi atë, për të vrar' atë, edhe p taj duart' e gjithë gjindjesë. Kështu d nxierrç të-keqenë nga mezi yt.
- 8 Ndë qëlloftë ndonjë punë fort e-vësh që t'a gjykonjç, ndë mes gjaku e gjaku, i mes gjyqi e gjyqi, e nde mes të-rrahuri e rrahuri, punëra, për të-cilatë hahenë përbr da qytetevet të tu, atëhere dotë ngrihes dotë hippënjç nd' atë vënt që dotë ketë sg
- 9 dhurë Zoti, Perendia yt; Edhe dotë vish priftëritë Levitër, edhe te gjykatësi që d jetë ato dit, e dote pyeç; edhe *ata* dotë
- 10 dëftenjënë vendimin' e gjyqit; Edhe dotë bën pas fjalës' së vendimit, që dotë të rrëfend nga ay vëndi që dotë ketë sgjedhurë Zo edhe dotë kujdesesh të bënjç pas gjith' at
- 11 reve që dotë të mësonjënë; Pas fjalës' 8 nomit që të kanë për të mësuarë, edhe p gjyqit që të kanë për të thënë, dotë bën nukë dotë priresh nga vendimi që dotë rrëfenjënë, *as* mbë të-djathtë *as* mbë t
- 12 mëngjërë. Edhe ay njeri që punon me m dhështi, e nuk' i dëgjon priftit që rri at për të shërbyerë përpara Zotit, Perëndisë ënt, a gjykatësit, po, ay njeri dotë vritet edhe kështu dotë nxjerrç të-keqenë nga

raili. Edhe gjithë gjindja dotë dëgjonjë, e dotë frikësonetë, edhe nukë dotë punonjë në më me madhështi.

Kur të hynjë nd' atë dhe që të ep Zoti, Perendia yt, e t'a bënë t'ëndinë, e të rrih nd' atë, edhe të thuash, Dotë vë mbret mbi mua, posi gjithë kombetë që janë rreth e rrotullë meje, Me të-vërtetë ke për të vënë mbret mbi ty atë që të sgjethnjë Zoti, Perëndia yt; një nga vëllezërit' e ty dotë vësh mbret mbi ty; nukë munt të vësh mbi ty njeri të-huaj, njeri që s' është vëllaj yt.

Vetëmë nukë dotë shumonjë kuaj për vetëhen' e ti, as dotë bjerë përsëri gjindjenë nd' Egjyptë, me qëllim që të shtonjë *numërin'* e kuajvet; sepse Zoti u tha juve, Nukë dotë kthehi më nd' atë udhë. As dotë shumonjë gratë për vetëhen' e tij, që të mos gënjenetë zëmëra e ati; as dotë shumonjë fort ergjënt e ar për vetëhen' e tij.

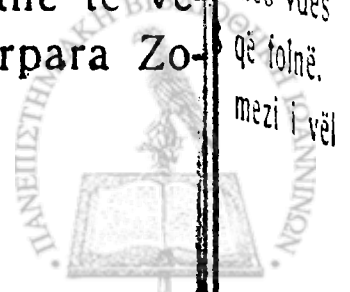
Edhe kur të rrijë mbi front të mbretëris' së tij, dotë shkruanjë për vetëhen' e ti një kundrëshkrim të këti nomi mbë një vivli nga *ajo vivlia që është* përpara priftërvet Levitër; Edhe këtë dot'a ketë me vetëhe, edhe dot'a këndonjë gjithë ditt' e jetës' së tij; që të mësonetë t' i ketë frikë Zotit, Perëndis' së tij, të ruanjë gjithë fjalët' e këti nomi, e këto urdhërata, që t' i bënë ato; Që të mos lartonetë zëmëra e ati përmbi vëllezërit' e ti,

edhe të mos priretë nga porositë mbë t
 djathtë a, mbë të-mëngjërë; që të bënetë dit
 -gjatë ndë mbretërit të ti, ay edhe të biji
 ndë mest të Israilit.

Krye 18.

- 1 Priftëritë Levitër, gjithë fara e Leviut, nuk
 dotë kenë pjesë as trashëgim me Israilin
 kanë për të ngrënë dhurëtit' e Zotit që bë
 nenë me anë zjarri, edhe trashëgimn' e a
- 2 Përandaj nukë dotë kenë trashëgim ndë mes
 të vëllezërvet të tyre; Zoti është trashëgim
 i atyre, sikundrë u tha atyre.
- 3 Edhe këjo dotë jetë e-drejt' e priftërve
 nga gjindja, nga ata që bënë kurban,
 ka a berr; dot' i apënë priftit shpatullëni
- 4 edhe të dy nofullatë, edhe plëndësinë. Pemë
 e-para të grurit t' ënt, të verësë s' atë, e t
 vajit t' ënt, e leshin' e-parë të dhënvet të tua
- 5 dot' j'a apç ati. Sepse atë sgjodhi Zoti, Pe
 rëndia yt, nga gjithë farat' e tua, që të rrijë
 përpara për të shërbyerë mb' emërit të Zo
 tit, ay edhe të bijt' e ati për *gjithë* jetënë.
- 6 Edhe ndë arthtë ndonjë Levit prej ndo
 njëj të qytetevet të tu, nga çdo an' e Isra
 ilit, ndë të-cilët rri, e të vinjë me gjithë ma
 llin' e shpirtit të tij nd' atë vënt që të sgjeth
- 7 një Zoti, Atëhere dotë shërbenjë mb' emërit
 të Zotit, Perëndis' së tij, posi gjithë të vë
 llezërit' e ti Levitër, që rrin' atje përpara Zo

tit. Dotë kenë pjesë si-një-një për të ngrënë, përveç asaj që u vjen nga të-shiturit' e gjës' s' atërvet të tyre.

Kur të hynjç nd' atë dhe që të ep Zoti, Perëndia yt, të mos xesh të bësh sipas tëndyravet t' atyre kombeve. Të mos gjëndetë te ti ndonjë *njeri* që shkon ndëpër zjarrt të birrë a të bijënë, a që shtje shortë, a që njeh kohëratë që përpara, a që shikon të-fluturuarëtë, a magjistar, A kënkëtuar, a që flet më djajtë, a që bën çudira, a që pyet të-vdekuritë. Sepse kushdo që bën këto është i-ndyrë të Zoti; edhe për punë të këtyre ndyrësive Zoti, Perëndia yt, i dëbon ata që përpara teje. I-sosurë të jesh përpara Zotit, Perëndisë t' ënt. Sepse këta kombe që dotë pushtonjç u dëgjonjën' atyre që njohënë kohëratë që përpara, e shortëthënësvet; po sa për ty, Zoti Perëndia yt, nukë të la ty të bëjsh kështu.

Zoti, Perëndia yt, dotë ngrerë te ti një profit nga mezi yt, nga vëllezërit' e tu, posi mua; atij t' i dëgjoni; Pas gjith' atyreve që kërkove prej Zotit, Perëndisë t' ënt, ndë Horih ndë ditët të përmbledhjesë, kur the, Letë mos dëgjonj më zën' e Zotit, Perëndisë t'im, as të mos shoh më këtë zjarr të-math, që të mos vdes. Edhe Zoti më tha, Mirë thanë sa që folnë. Dot' u ngre atyre një profit nga mezi i vëllezërvet t' atyre, posi ty; edhe dotë

- vë fjalët' e mia ndë gojët t' ati, edhe dot' flasë atyre gjith' ato që dot' i urdhëronj unë
 19 atij. Edhe ay njeri që të mos u dëgjonjë fjalët
 lëvet të mia që dot' u flasë ay mb' emërit
 t' im, unë e kam për të kërkuarë këtë prej atij
 20 Po ay profit që dotë kuxonjë të flasë mb'
 emërit t' im fjalë që s' e kam urdhëruarë atij
 t'a flasë, a ay që të flasë mb' emërit të per
 rëndirave të-tjerë, ay profit dotë vritetë.
 21 Edhe ndë thënç ndë zëmëret t' ende, Qysa
 dot'a njohëm' atë fjalë që nuk' e ka folur
 22 Zoti? Kur të flasë ndonjë profit mb' emërit
 të Zotit, edhe ajo fjalë të mos dalë, as të
 mos bënetë, këjo është një fjalë që nuk' e
 ka folurë Zoti; profiti e foli atë me madhësi
 shti; nukë dotë kesh frikë prej atij.

Krye 19.

- 1 Kur të shuanjë Zoti, Perëndia yt, ata kombe,
 dhen' e të-cilëvet Zoti, Perëndia yt, për
 t'a ep ty, e të trashëgonjç ata, e të rrish ndër
 qytetet t' atyreve, e ndër shtëpirat t' atyreve.
- 2 Dotë ndajsh ndë mest të dheut t' ënt, që të
 ep Zoti, Perëndia yt, për të pushtuar' atë, tre
 3 qytete për vetëhenë t' ende. Dotë bëjsh gati
 udhënë për vetëhenë t' ende; edhe dotë ndajsh
 mbë tri pjesë sinorët' e dheut t' ënt, që të ep
 Zoti, Perëndia yt, për të trashëguar' atë, që
 çdo njerivrasës të muntnjë të ikënjë atje.
- 4 Edhe këjo është regulla për njerivrasësi-

ndë, i-cili dotë ikënj' atje edhe dotë rronjë;
 Kushdo që vret të-afërmin' e ti pa dashurë,
 edhe pa pasurë mëri kundr' ati më përpara,
 Posi ay që vete bashkë me të-afërmin' e ti
 ndë pullt për të prerë dru, edhe, tek dor' e
 ati po bje me sopatë për të prerë drurinë, del
 sopata nga bishti, e godit të-afërmin' e tij,
 edhe ay vdes; ky të ikënjë ndë një nga ata
 qytete, edhe dotë shpëtonjë jetëne; Semos e
 ndjekë shpëgimi-marrësi i gjakut, tek është
 e-ndezurë zëmër' e atij, edhe e arrin, (ndë
 qëntë udha e-largë,) edhe e vret atë, ndo-
 nëse nuk' është për të vrarë, sepse nukë
 kishte mëri kundr' ati më përpara.

Përandaj unë po të urdhëronj, e po të
 them, Te ndajsh tre qytete për vetehenë t'
 ënde. Edhe ndë sgjeroftë Zoti, Perëndia yt,
 sinorët' e tu, sikundrë u është përbetuarë
 atërvet të tu, edhe të t' apë gjith' atë dhe,
 të-cilin' uzotua t' t'a apë atërvet të tu, Ndë
 ruajç gjithë këto porosi, për të bër' ato, që
 po të urdhëronj une sot, të duash Zotinë,
 Perëndinë t' ënt, edhe të eçënjç gjithënjë nd'
 udhët t' ati, atëhere dotë shtojsh për vetehenë
 t' ënde edhe tre qytete ndër këta të tre; Që
 të mos derdhetë gjak i-pafajm ndë mest të
 dheut t' ënt, të-cilinë po të ep ty Zoti, Pe-
 rëndia yt, për trashëgim, edhe kështu të mos
 mbetetë gjak mbi ty.

Po ndë pastë mëri kundrë të-afërmit të

- ti, edhe të rrijë ndë pritë për atë, edhe ngrihetë kundr' ati, e t' i bjerë ati për vdekje, edhe ay të vdesë, edhe të ikënjë m
- 12 ndonjë nga këta qytete, Atëhere të dërgone pleqt' e qytetit t' ati e t'a marrënë s' and mi , edhe t'a apënë ndë dorët t' ati që ka
- 13 kon çpagimn' e gjakut, që të vritetë. Syri të mos ketë përdëllim për atë, po të shua nga Israili *fajin' e të-derdhurit* gjak të-p fajm, që të të vejë mbarë.
- 14 Mos luaj nga vëndi kufinj' e të-afërnt' ënt, që kanë vënë që moti ndë trashëgirit' ënt, që dotë trashëgojsh nd' atë dhë që ep Zoti, Perëndia yt, për të pasur' atë.
- 15 Një dëshmitar *i-vetëmë* të mos dalë kundrë ndonjë njeriu për ndonjë paudhëri, a për ndonjë faj, për çdo faj që të ketë fëjyerë; me gojën' e dy dëshmitarëve, a me gojën' e të dëshmitarëve, dotë vërtetonetë çdo punë.
- 16 Ndë daltë ndonjë dëshmitar i-paudhë kundrë ndonjë njeriu, për të dëshmuarë kundrë
- 17 drë ati për ndonjë paudhëri, Atëhere të dëshmuarë njerëzitë, ndë mest të të-cilëvet është punë dotë qëndronjenë përpara Zotit, përpara prilltërvet e gjykatësvet që dotë jenë nd' atë
- 18 dit; Edhe gjykatësitë dotë shikonjenë me kujdes; edhe na, ndë është dëshmitari dëshmitar i-rrem, edhe dëshmoj me të-rrem
- 19 kundrë vëllajt të ti, Atehere dot' i bëni atij sikundrë mendoj t' i bënte vëllajt të ti; kë

shtu dotë nxjerrç të-keqenë nga mezi yt.
 20 Edhe të-tjerëtë dotë dëgjonjënë e dotë fri-
 kësonenë, edhe nukë dotë bënjënë më pas-
 21 këtaj të-tillë të-keqe ndë mest t' ënt. Edhe
 syrit t' ënt të mos i vinjë keq; dotë epetë
 jetë ndë vënt jete, sy ndë vënt syri, dhëmp
 ndë vënt dbëmbi, dorë ndë vënt dore, këmbë
 ndë vënt këmbe.

Krye 20.

1 Kur të dalç mbë luftë kundrë armiqvet
 të ty, e të shohç kuaj e qerre, edhe gjëndje
 më tepërë se ti, mos u kij frikë atyre; sepse
 Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga dheu i E-
 gjyptësë, është bashkë me ty.

2 Edhe kur të afërohi ndë luftët, prifti dotë
 3 qaset' afërë, e dot' i flasë gjindjesë, E dot
 u ftotë atyre, Pa dëgjo, o Israil; ju po afërohi
 sot ndë luftë kundrë armiqvet t' uaj; letë
 mos u frikësonetë- zëmëra; mos kini frikë,
 as mos trëmbi, as mos tmerohi nga faqeja
 4 e atyre; Sepse Zoti, Perëndia juaj, është' ay
 që shkon përpara bashkë me ju, që të lëfto-
 një për ju kundrë armiqvet t' uaj, që t' u
 shpëtonjë juve.

5 Edhe të-parëtë dot' i flasënë gjindjesë, e
 dot' i thonë, Cili është' ay njeri që ka ndër-
 tuarë shtëpi të-rë, edhe s' e ka edhe përhie-
 ruarë atë? letë shkonjë, e letë kthenetë ndë
 shtëpit të tij, semos vdesë ndë luftët, e tje-

- 6 tërë njeri e përhieron atë. Edhe cili është ay njeri që ka vënë veshtë, edhe nukë ka ngrënë *edhe* nga pem' e ati? letë ikënjë, letë kthenetë ndë shtëpit të ti, semos vdesë ndë luftët, e tjetëre njeri ha nga pem'
- 7 ati. Edhe cili është ay njeri që është vluar me grua, edhe nuk' e ka marr' atë? letë ikënjë, e letë kthenetë ndë shtëpit të ti, semos vdesë ndë luftët, edh' e merr atë tjetëre
- 8 njeri. Edhe të-parëtë dot' i flasën' edhe më gjindjesë, e dot' i thonë, Kush është frikacak e i-pakuxuarshim let' ikënjë, e letë kthenetë ndë shtëpit të tij, semos tretetë zëmër' e të
- 9 vëllezërvet t' atij, posi zëmëra e atij. Edhe shtë mbaronjënë të-parëtë së foluri gjindjesë dotë vënë krerë të ushtërivet, që të jenë mb kryet të gjindjesë.
- 10 Kur të afëronesh ndë ndonjë qytet për
- 11 të lëftuarë kundr' ati, *më* përpara thirr-e atë ndë paqtim; E ndë t' upërgjeqtë me paqtim e të të hapnjë *dyertë*, atëhere gjithë gjindja që gjëndetë nd' atë të vihetë ndënë pagë
- 12 e të të shërbenjë. Po ndë mos dashtë të bënë paqtim me ty, edhe do të bënë luftë kundrë teje, atëhere dot'a qerthëllonjë atë
- 13 Edhe kur të t'a apë ndë dorë Zoti, Perëndia yt, dotë vrasç çdo mashkull t' ati me presjen
- 14 e shpatësë; Po gratë, e të-vegjëlitë, e bagëtitë gjithë ç' gjëndenë ndë qytett, po, gjithë plaçkat' e ati dot' i marrç për vetëhenë t' ende; edhe

dotë hash plaçkat' e armiqvet të tu, që të dha Zoti, Perëndia yt.

- 5 Kështu dotë bënç ndër gjith' ata qytete, që janë shumë lark prej teje, të-cilëtë nukë janë prej qytetevet të këtyre kombeve. Po nga qytetet' e këtyre gjindjeve, që të ep Zoti, Perëndia yt, për trashëgim, nukë dotë
- 6 lësh të rronjë asdonjë gjë e-gjallë; Po dot' i shuanç ata fare; Hittitëtë, e Amoritëtë, Hanaanitëtë, e Ferizzitëtë, Hivitëtë, e Jebusitëtë,
- 7 sikundrë të urdhëroj Zoti, Perëndia yt; Që të mos u mësonjëne juve të bëni pas gjithë ndyrësiravet t' atyre, që u bëninë perëndiravet të tyre, e të fëjeni kundrë Zotit, Perëndisë t' uaj.

- 9 Kur të qerthëllonç ndonjë qytet shumë kohë, e të bënç luftrë kundrë ati për të pushtuar' atë, dotë mos prishç drurët' e ati dyke sjellë sopatënë kundrë atyreve; sepse prej atyreve munt të ushqehesh; edhe dotë mos
- 10 i presç ata. Sepse njeri është drur' i fushësë, që të qerthëllonetë prej teje? Vetëmë drurëtë që i di se nukë janë drurë për të dhënë pemë, këta dot' i prishç e dot' i presç; edhe dotë bënç fortesa kundrë qytetit që lëfton me ty, gjersa të bjerë.

Krye 21.

- 1 Ndë ugjentë ndonjë i-vrarë ndë dhet që po të ep Zoti, Perëndia yt, për të trashëgu-

ar' atë, rënë ndë fushët, edhe të mos dihet
 2 cili e ka vrarë; Atëhere dotë dalënë pleqt
 e tu e gjykatësit' e tu, e dotë masënë *mërgimnë*
 gjer ndë qytetet që janë rreth e rro-
 3 tullë të-vrarit; Edhe qyteti që të jetë më
 afërë të-vrarit, do-me-thenë pleqt' e ati qy-
 teti dotë marrënë një mëshqere, e-cila të
 mos jetë vënë ndë punë, as të mos ketë he-
 4 qurë sgjedhë; Edhe pleqt' e atij qyteti dot'a
 sbresënë mëshqerenë ndë një fushëzë me ujë
 që rrjeth, e-cila as lëronetë, as mbilletë; e-
 dhe atje ndë fushëzët t' i prësënë qafënë
 mëshqeresë.

5 Edhe priftëritë, të bijt' e Leviut, dotë a-
 fëronenë; (sepse ata sgiodhi Zoti, Perëndia
 yt, që t' i shërbenjën' ati, edhe të bekonjënë
 mb' emërit të Zotit; edhe pas fjalës' s' atyre
 dot' i *epetë funt* çdo qarte e çdo plage;)
 6 Edhe gjithë pleqt' e atij qyteti që është më
 afërë të-vrarit dotë lanjënë duart' e tyre mbi
 7 mëshqeret të-therurë ndë fushëzët; Edhe dotë
 përgjigjen' e dotë thonë, Duartë t' ona s' e
 kanë derdhurë këtë gjak, as sytë t' anë s' e
 8 kanë parë. Ndjej-e, o Zot, llauzinë t' ënt Is-
 rail që çpërbleve, edhe mos duro të *mbetetë*
faji i të-derdhurit gjak të-pafajm ndë mest
 të llauzit t' ënt Israil. Edhe dot' u ndjenetë
 9 atyre gjaku. Kështu dotë heqç nga mezi yt
 të-derdurit' e gjakut të-pafajm, kur të bësh
 atë që është e-drejtë ndër syt të Zotit.

0 Kur të dalç të lëftojsh kundrë armiqvet
 të tu, edhe Zoti, Perëndia yt, t'i apë ata
 ndër duart të tua, e të marrç skllever nga
 1 ata, E të shohç ndër mest të sklevërvet
 ndonjë grua të-bukurë, edhe ndjen dashuri
 2 mb' atë, edhe do t'a marrç për grua; Dot' a
 bjesh atë ndë shtëpit t' ende, edhe dot' i
 3 rruajsh kryetë, e dot' i presç thonjtë; E dot'
 i svesç rrobat' e skllavërisë që përsipër' a-
 saj, e dotë rrijë ndë shtëpit t' ende, e dotë
 qanjë t' an' e t' ëmënë një muaj te-tërë; e
 pastaj dotë hyjsh te ajo, e dotë jesh burri i
 4 asaj, edhe ajo dotë jetë gruaja jote. Edhe
 ndë godittë të mos të pelqenjë, atëhere dot'a
 lësh të vejë ku të dojë; po nukë dot'a shesç
 ate asfare me ergjënt, as dot'a përdorç si
 skllave, sepse e përunje atë.

Ndë pastë ndonjë dy gra, njërënë të-da-
 shurë, e tjetërënë të-mërziturë, edhe e-da-
 shura edhe e-merzitura t' i pjellën' atij djem,
 edhe i-parëllinduri bir të jet' i së-mërzitu-
 rësë, Atëhere, atë ditë që të bënë të bijtë
 të trashëgonjënë *gjënë* që ka, nukë munt të
 bënë birin' e së-dashurësë për të-parëlin-
 durë bir përpara djalit të së-mërziturësë, i-
 cili është *me të-vërtetë* i parëllinduri; Po dotë
 njohë për të-parëllindurë të birin' e së-mër-
 ziturësë, edhe dot' i apë atij dy pjesë nga
 gjithë ç' ka; sepse është kryet' e fuqis' s' ati;
 të-drejtat' e të-parëllindurit janë të këtij.

- 18 Ndë pastë ndonjë *njeri* bir zëmërak e të- shtë
pabindurë, që nuk' i dëgjon zërit të t'et, a- gjat
zërit të s'ëmësë, edhe, ndonëse e mundo- 3 ati
19 njënë, nukë do t' u dëgjonj' atyre, Atëhere: mar
i ati e e ëma dot'a zënë, e dot'a nxjerrënë te- rrob
pleqt' e qytetit t' atij, edhe ndë portët të: çdo
20 vëndit t' atij; E dot' u thonë pleqvet të qy- hum
tetit t' atij, Ky biri ynë është zëmërak e i- bëhe
pabindurë, nuk' i dëgjon zërit t' ënë; është: 4 N
21 plankprishës e pianec. Atëhere gjithë njerë- e ati
zit' e qytetit t' ati dot' i bjenë me gurë, e sikur
dotë vritetë. Kështu dotë heqç të-keqenë nga t'i n
mezi yt; edhe gjithë Israili dotë dëgjonjë, e 5 G
dotë frikësonetë. burri
22 Edhe ndë pastë ndonjë njeri faj për të vra- sepse
rë, edhe të dënonetë ndë vdekje, e t'a varç atë Zoti,
23 mbi dru, Të mos mhetetë trupi i atij tërë 6 N
natënë mbi drut, po t'a klasç pa fjalë ndë teje n
varr q' atë ditë, (Sepse i-varuri është i-ma- përdh
llëkuarë nga Perëndia;) që të mos pëgërç ndenju
dhenë t' ënt, të-cilinë po t' ep Zoti, Perëndia marrç
yt, për trashëgim. 7 Memën

Krye 22.

- 1 Nde pafsh kan' e t' yt vëllaj a delen' e- 8 Kur
ati se kanë humbur' udhënë, nukë dotë bë- një të-th
hesh sikur nuk' i sheh; pa fjalë dot' i për- blesh gi
2 *mblethç e dot' i* shpiesh tek yt vëlla. Edhe ndonjë n
ndë qottë se yt vëlla nukë rri afërë teje, a- 9 Nukë
se nuk' e njih atë, atëhere dot' e blesh ndë

shtëpit t' ënde, edhe dotë jetë bashkë me ty gjersa t'a kërkonjë yt vëlla, edhe dot' j'a apç ati prapë. Kështu dotë bëjsh edhe me gomarin' e atij; kështu dotë bëjsh edhe me rrobën' e atij. Kështu dotë bëjsh edhe me çdo gjë të-humburë të t' yt vëllaj, që e ka humburë, e e ke gjeturë ti; nukë munt të bëhesh sikur nuk' i sheh.

4 Ndë pafsh gomarin' e t' yt vëllaj a kan' e ati të-rëne nd' udhët, nukë dotë bëhesh sikur nuk' i sheh; pa fjalë dot' i ndihç ati t' i ngrerë prapë.

5 Gruaja nukë dotë veshnjë *rroba* burri, as burri nukë dotë vishetë me rroba gruaje; sepse kushdo që bën kështu është i-ndyrë të Zoti, Perëndia yt.

6 Ndë qëlloftë të jetë mb' udhë përpara teje ndonjë fole shpesi mbi ndonjë dru a përdhe, me zoq a me ve, edhe e ëma të ketë ndenjurë mbi zoqt a mbi vet, nukë dotë marrç mëmënë bashkë me te-vegëlit' e *asaj*;

7 Memënë me çdo mënyrë dot'a lësh të shkonjë, po të-vegëlitë munt t' i marrç për vetëhenë t' ënde; që të të vejë mbarë, e të jesh ditë-gjatë.

8 Kur të ndërtosh shtëpi të-re, dotë bënç një të-thururë përçark pulazit t' ënt, që të mos bjesh gjak mbë shtëpinë t' ënde, ndë rentë ndonjë njeri q' andej.

9 Nukë dotë mbjellç ndë veshtët t' ënt dy

- lloj farash, që të mos prishetë tërë pronja,
fara që mbolle, edhe pema e veshtit.
- 10 Nukë dotë lërojsh me ka e me gomar
bashkë.
- 11 Nukë dotë veshç rrobë të-përzjerë, lesh
e li bashkë.
- 12 Nukë dotë bëjsh tufëza mbë të katrë çit
pet të rrobësë s' atë, me të-cilënë mbulonesh.
- 13 Ndë marrtë ndonjë njeri grua, e të hynjë
te ajo, e t'a mërztinjë atë, e t'apë shkak të
- 14 flasënë keq për atë, e t'i nxjerrë emërë të-
lik, e të-thotë, Mora këtë grua, edhe, kur i
uafërova, nukë gjeta tek ajo shënja të vër-
gjisë, Atëhere i at' i vashësë edhe e ëm' e
- 15 asaj dotë marrën' e dotë bjenë shënjat' e vër-
gjis' së vashësë te pleqt' e qytetit ndë por-
tët; Edhe i at' i vashësë t'u thotë pleqvet,
- 16 I dhashë t'ime bijë këtij njeriu për grua,
edhe ay e mërztit; Edhe na tek dha shkak të
- 17 flasënë keq për atë, sepse thotë, Nukë gjeçë
tek jot' bijë shënjat' e vërgjisë; po na tek
janë shënjat' e vërgjis' së s'ime bijë. Edhe
dotë hapnjënë rrobënë përpara pleqvet të qy-
tetit. Edhe pleqt' e ati qyteti dot'a marrën'
- 18 atë njeri, e dota mundonjënë; E dot'a dëno-
njënë ndë çdëmim një qint shekllash ergjëndi,
e dot j'a apënë ato t'et të vashësë, sepse i
nxori emërë të-lik një vërgjireshe Israilite;
edhe dotë jetë gruaj' e ati; nukë dotë munt-
- 20 një t'a përzërë gjithë jetën' e tija. Po nd' është

këjo punë e-vërtetë, edhe të mos gjëndenë te vasha shënjat' e vërgjirisë, Atëhere dot'a nxjerrënë vashënë ndë derët të shtëpis' së t' et, edhe njerëzit' e qytetit t' asaj dot' i bjenë me gurë, edhe dotë vdesë; sepse punoj marrëzi ndë Israilt, dyke bërë kurvëri ndë shtëpit të t' et. Kështu dotë nxjerrç të-keqenë nga mezi yt.

Ndë ugjënttë ndonjë njeri rënë me grua-të-martuarë me burrë, atëhere që të dy dotë vritenë, burri që ra me gruanë, edhe gruaja. Kështu dotë nxjerrç të-keqenë nga Israili.

Ndë është vluarë me burrë ndonjë vashë-vërgjireshtë, edhe t'a gjenjë atë ndonjë njeri ndë qytett, e të bjerë bashkë me atë, Atëhere dot' i nxirni ata të dy ndë portët t' atij qyteti, edhe dot' u shtini me gurë, që të vdesënë; vashënë, sepse nukë thërriti, kur ishte ndë qytett; edhe njerinë, sepse përunki gruan' e të-afërmit të tij. Kështu dotë nxjerrç të-keqenë nga mezi yt.

Po ndë e gjettë njeriu nd' arët vashën' e-vluarë, edhe njeriu t'a shtrëngonjë atë, e të bjerë bashkë me atë, atëhere dotë vritetë-vetëmë njeriu që ra bashkë me atë; Po vashësë nukë dot' i bëjsh asgjë; te vasha nukë ka faj për vdekje; sepse këjo punë është sikur një njeri të ngrihetë kundrë t' afërmit të ti, edhe t'a vrasë; Sepse e gjeti nd' arët; vasha e-vluarë thërriti, po atje s' kishte njeri t'a shpëtonte.

- 28 Ndë gjettë ndonjë njeri vashë vërgjireshë,
 që të mos jet' e-vluarë, edhe t'a zër' atë, e
 29 të bjerë me atë, edhe të gjëndenë; Atëherë
 njeriu që ra me vashënë dot' i apë t' et të
 vashësë pesë qint *shekla* ergjëndi, edhe ajo
 dotë jetë gruaj' e ati, sepse e përunki atë;
 nukë munt t'a lëshonj' atë tërë jetën' e tij.
- 30 Asndonjë nukë dotë marrë gruan' e t' et,
 as dotë sbulonjë anën' e mbulesës' së t' et.

Krye 23.

- 1 Kush të ketë mbolet' e tia të-shtypura, a
 të-këputura, nukë dotë hynjë ndë mbledhjet
 2 të Zotit. Doçi nukë dotë hynjë ndë mble-
 dhjet të Zotit; gjer mbë të-dhjetinë bres
 nukë dotë hynjë ndë mbledhjet të Zotit.
- 3 Ammonit a Moabit nukë dotë hynjë ndë
 mbledhjet të Zotit; gjer mbë të-dhjetinë bres
 të tyre kurrë nukë dotë hynjënë ndë për-
 4 mbledhjet të Zotit; Sepse nuk' u duallë juve
 përpara me bukë e me ujë ndë udhët, kur
 dualltë nga Egjypta; edhe sepse pajtuanë
 kundrë teje Ballaaminë, të birin' e Beorit, nga
 Pethori i Mesopotamisë, që të të mallëkonte.
- 5 Me gjithë këto Zoti, Perëndia yt, nukë deshi
 t' i dëgjonte Ballaamit; po Zoti, Perëndia yt,
 e ktheu mallëkimnë ndë bekim për ty, sepse
 6 Zoti, Perëndia yt, të deshi. Gjithë ditt' e tua
 ndë jetët të *jetëvet* nukë dotë kërkonjç paq-
 timin' e atyre, as të-mirën' e atyre.

Nukë dot' e kesh të-mërziturë Edomitnë; sepse është vëllaj yt; nukë dot' e kesh të-mërziturë Egjyptianinë; sepse ke qënë i-huaj ndë dhet t'ati. Djemtë që lintnjënë nga ata të-tretinë bres dotë hynjënë ndë përmbledhjet të Zotit.

Kur të dalç ndë luftë kundrë armiqvet të tu, dotë ruhesh prej çdo gjëje së-keqe. Ndë qëntë ndë mest t'ënt ndonjë njeri që s'është' i-pastrëtë për gjë që i gjau atij natënë, dotë dalë jashtë fushatësë, nukë dotë hynjë brënda ndë fushatët; po ndaj mbrëma dotë lahetë me ujë, edhe si të perëndonjë djelli, dotë hynjë brënda ndë fushatët. Edhe dotë kesh një vënt jashtë fushatësë, edhe atje dotë dalç për të dalë jashtë; Edhe dotë kesh një terplotë *të-vogëlë* ndë mest t'armëvet të tua; edhe kur të dalç jashtë; dotë rëmosh me atë, edhe dotë kthenesh e dotë mbulosh të-dalëtë t'at. Sepse Zoti, Perëndia yt, ecën ndë mest të fushatësë s'ate, që të të shpëtonjë, e t'apë ndë dorë armiq' e tu përpara teje; përandaj fushata jote dotë jet' e-shënjtëruarë; që të mos shohë ndonjë ndyrësi te ti, e të mos kthenetë prej teje.

Nukë dotë apç ndë dorët të të zot ndonjë shërbëtuar që ka ikurë nga i zoti *e udha ndë dorët t'ënde*; Dotë rrijë bashkë me ty, ndë mest t'ënt, nd' atë vënt që të sgjethnjë

- përbrënda dyervet të tua, tek t' i pëlqenjë; nukë dot' e shtrëngonjë atë.
- 17 Nukë dotë ketë kurvë nga të bijat' e Israilit, as dotë ketë të-shkërdhuerë nga të bijt'
- 18 e Israilit. Nukë dotë bjesh pagë kurve, as pagesë qëni, ndë shtëpit të Zotit, Perëndisë t' ënt, për asndonjë kushtim; sepse që të dyja këto janë të-ndyra te Zoti, Perëndia yt.
- 19 Nukë dot' i huajsh t' yt vëllaj ergjënt me uzurë, të-ngrëna me uzurë, asndonjë gje që epetë hua me uzurë. Të-huajit munt t' i huash me uzurë; po t' yt vëllaj nukë dot' i huajsh me uzurë; që të të bekonjë Zoti, Perëndia yt, mbë çdo që të vesh dorënë, nd' atë dhe qe po vete për të trashëguar' atë.
- 21 Kur dot' i kushtonesh ndonjë kushtim Zotit, Perëndisë t' ënt, nukë dotë mënoish t' j'a apç atë; sepse Zoti, Perëndia yt, me të-vërtetë dot'a kërkonjë atë prej teje, edhe
- 22 dotë jetë faj për ty. Po ndë mos daç të kushtonesh, nukë dotë jetë faj për ty. Çdo që del prej buzëvet të tua dot'a ruajsh edhe dot'a bëjsh; sikundrë i ukushtove Zotit, Perëndisë t' ënt, dhurëtinë prej vetiu, që uzotove me gojënë t' ende.
- 24 Kur të hynjë ndë veshtët të të-afërmit t' ënt, munt të hash rrush pas dëshirësë s' ate, gjersa të nginesh; po nukë dotë vësh ndë enët t' ende. Kur të hynjë ndë grunjat të të-afërmit t' ënt, munt të këpuç kallinj me dorënë

t' ënt

g' III

I

mar

gjen

që

asaj

dorët

2 Edhe

3 të ve

ndë e

asaj

edhe

4 Burr'

munt

pëqë;

Zotit;

që po

5 Ndë

tazi, a)

ngarkor

vit ndë

e tij që

6 Nukë

siprëmin

7 sepse m

Ndë

t' ënde; po nukë munt të vësh drapër ndër grunjat të të-afërmit t' ënt.

Krye 24.

1 Kur të marrë ndonjë njeri grua, edhe të martonetë me atë, edhe të goditnjë të mos gjenjë hir ndë syt t' ati, sepse gjeti tek ajo gjë që s' gjan të jetë, atëhere dot' i shkruanjë asaj kartë ndarjeje, edhe dot' j'a apë ndë dorët, edhe dot'a dëbonjë nga shëpia e ti.

2 Edhe *ajo* si të ikënjë nga shtëpia e ati, munt të vejë e të martonetë me tjetërë burrë. Edhe ndë e mërzzittë atë i-dyti burrë, e t' i shkruanjë asaj kartë ndarjeje, e t' j'a apë ndë dorët, edhe t'a dëbonjë atë nga shëpia e tij, a ndë vdektë burri i-dytë, i-cili e mori për grua,
3
4 Burr' i-parë i asaj që e pat lëshuarë atë nukë munt t'a marrë atë prapë për grua, passi u-pëgë; sepse këjo *punë* është e-ndyrë përpara Zotit; edhe nukë dotë bëjsh të fëjenjë dheu që po t' ep Zoti, Perëndia yt, për trashëgim.

5 Ndë pastë marrë grua ndonjë njeri rish-tazi, *ay* nukë dotë dalë ndë luftë, as dot' i ngarkonetë ndonjë punë; dotë jet' i-lirë një vit ndë shtëpit të tij, edhe dotë gëzonjë gruan' e tij që mori.

6 Nukë dotë marrë njeri për penk as të-siprëminë as te-poshtëminë gur të mullirit; sepse merr jetë *njeriu* për penk.

7 Ndë uzëntë ndonjë njeri se vodhi 'ndo-

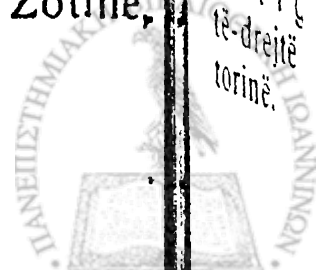

- një vetë nga vëllezërit' e ti, nga të bijt' Israilit, edhe e përdor atë si skllaf, a e shet atëhere ky vjedhës dotë vritetë; edhe *kështu* dotë heqç të-keqenë nga mezi yt.
- 8 Kij kujdes plagën' e krromësë, që t' e ruajsh me kujdes, e të bëjsh sipas atyreve që dotë të mesonjënë priftëritë, Levitëritë; si kundrë i urdhërova ata, kështu dotë kind
- 9 kujdes të bëni. Kujtohu ç' i bëri Mariamësë Zoti, Perëndia yt, nd' udhet, passi dualtë nga Egjypta.
- 10 Kur t' i huajsh ndonjë gjë të-afërmit të ënt, nukë dotë hynjç ndë shtëpit t' ati për të marrë pengun' e ati. Dotë qëndronjç jashtë, edhe njeriu që i huan dotë t' a bjerë ty pengunë jashtë. Edhe ndë qëntë njeri i vobek, nukë dotë flesh me pengun' e ati.
- 13 Pa fjallë dot' j'a apç prapë, ndaj të-perënduarit të djellit, që të flerë ndë rrobët të tij e të të uronjë; edhe dotë jetë drejtëri mbi ty përpara Zotit, Perëndisë t' ënt.
- 14 Nukë dotë mundonjç shërbëtuar të-pa; tuarë, që është i-vobek e skamës, ose nga vëllezërit' e tu është, ose nga të-huajt' e tu që janë ndë dhet t' ënt, përbrënda dyervet të tua. Q' atë ditë dot' j'a apç pagën' ati, as të perëndonjë djelli mb' atë; sepse është i-vobek, edhe zëmërën' e ti e ka vënë mb' atë; që të mos kelthasë kundrë teje mbë Zotinë, e të zihetë për faj.

6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

djen
njeri
huaj
dotë
ke q
dia y
p të
K
ënde.
arë.
për t
venë;
ndër
ku
koqç p
për të
Ku
përkoq
për të
kujtone
gijptësë
bëniç k

Ndë
rësve, ec
sitë t' i ç
të-drejtë
torinë.

Atëritë nukë dotë vritenë për djemtë, as djemtë nukë dotë vritenë për atëritë; çdonjeri dotë vritetë për fajin' e tij.

Nukë dotë bëjsh shtrëmbërë gjyqin' e të-huajit, as të të-varfërit, as rrobën' e të-vesë dotë marrç për penk; Po dotë kujtonesh se ke qënë rop nd' Egjyptë, edhe Zoti, Perëndia yt, të çpërbleu s' andejmi; përandaj unë po të urdhëronj të bënç këtë punë.

Kur të korrç të-korrëtë t' ënt nd' arët t' ënde, edhe të harronjsh ndonjë dorëzë nd' arët, nukë dotë kthenesh t'a marrç; letë jetë për të-huajinë, për të-varfërinë, e për të-venë; që të të bekonjë Zoti, Perëndia yt, ndër gjithë punërat të duarvet të tua.

Kur të shkunç ullinjt' e tu, nukë dotë përkoqç përsëri degatë; dotë jetë për të-huajnë, për të-varfërinë, e për të-venë.

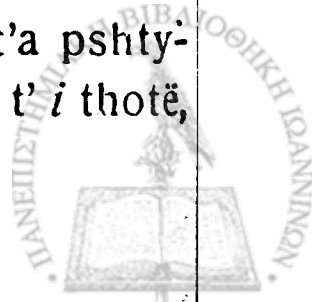
Kur të vjelç veshtinë t' ënt, nukë dot' e përkoqsh përsëri; dotë jetë për të-huajinë, për të-varfërinë, e për të-venë. Edhe dotë kujtonesh, se ke qënë skllaf ndë dhet t' Egjyptësë; përandaj unë po të urdhëronj të bënç këtë punë.

Krye 25.

Ndë gjaftë ndonjë grindje ndë mes një-rësve, edhe të vinjënë ndë gjyq, e gjykatësitë t' i gjykonjënë, atëhere dotë nxjerrënë të-drejtë të-drejtinë, edhe dotë dënonjënë fajtorinë.

- 2 Edhe ndë është fajtori për të urrahurë gjykatësi dotë urdhëronjë t'a vënë poshtë, edhe dotë rrihetë përpara faqes' s' ati, sipas
- 3 fajit t' atij, me numër. Dyzet shkopinj munt t' i bjerë atij, jo më tepërë; semos, ndë te përoftë e i bjerë ati më tepërë se kaqë shkopinj, duketë yt vëlla i-poshtëruarë ndër sytë të ty.
- 4 Nukë dotë lësh gojën' e kaut, kur shir
- 5 Ndë vëllezër rrinë bashkë, edhe njëri nga ata të vdesë, e të mos ketë djem, gruaja e të-vdekurit nukë dotë martonetë jashtë mbëndonjë të-huaj; i vëllaj i burrit t' asaj dotë hynjë tek ajo, edhe dot'a marr' atë për grua, edhe dot' i mbushnjë asaj detyrën' e kunatit.
- 6 Edhe i-parëlinduri që dotë pjell' ajo dotë quhetë mb' emërit të vëllajt t' atij të-vdekurë,
- 7 që të mos shuhetë emër' i atij nga Israili. Po ndë mos dashtë njeriu të marrë gruan' e të vëllajt, atëhere gruaja e të vëllajt letë vejë ndë portët te pleqtë, e let' u thotë, I vëllaj i t' im shoq s' do t' i ngrerë të vëllajt emërë ndë Israilit; s' do të me lanjë detyrën' e
- 8 kunatit. Atëhere pleqt' e qytetit t' ati dot' e thërresënë, e dot' i flasën' atij; edhe ay ndë
- 9 qëndroft' e të thotë, S' dua t'a marr; Atëhere gruaja e të vëllajt dotë vinjë tek ay përpara pleqvet, edhe dotë s'githnjë shollëzen' e atij prej këmbës' s' atij, edhe dot'a pshtynjë ndë faqet, edhe dotë përgjigjet' e t' i thotë,

0 Kështu dot' i bënet' atij njeriu që s' do të
 ndërtonjë shtëpin' e të vëllajt. Edhe emër' i
 atij dotë quhetë ndë Israilt, Shtëpia e ati që
 ka të-sgidhurë shollëzën' e tij.

1 Ndë qoftë së zihenë njerës njëri me tja-
 tërinë, edhe gruaja e njërit afëronetë për të
 shpëtuarë burrin' e saj nga dora e atij që e
 rreh, edhe të sgjatnjë dorën' e saj e t'a zërë
 2 nga mboletë, Atëhere t' i presq dorën' asaj;
 syrit t' ënt nukë dot' i dhëmbetë për atë.

3 Nukë dotë kesh ndë thest t' ënt zigje të-
 4 ndryshm, të-math e të-vogëlë. Nukë dotë kesh
 ndë shtëpit t' ënde masa të-ndryshme, të-
 5 madhe e të-vogëlë. Dotë kesh ziq të-vërtetë
 e të-drejtë; që të shumohenë ditt' e tua mbi
 6 dhet që po të ep Zoti, Perëndia yt. Sepse
 gjith' ata që bënjënë këto, gjith' ata që bë-
 njënë paudhëri, janë të-ndyrë te Zoti, Perën-
 dia yt.

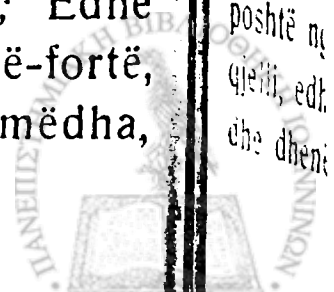
7 Kujtohu se ç' të bëri Amaliku mb' udhët,
 8 kur dualhtë nga Egjypta; Si të priti udhësë,
 edhe të vrau *njerëzit'* e-prapësm, gjith' ata
 që ishinë të-pafuqishim prapa teje, tek ishe
 i-lodhur' e i-këputurë; edhe' s' pat frikë nga
 9 Perëndia. Përandaj Zoti, Perëndia yt, kur të
 t' apë të-prëjturë nga të-gjith' armiqt' e tu
 rreth e rrotullë, nd' atë dhe që të ep Zoti,
 Perëndia yt, për trashëgim që t'a trashëgonjç
 atë, *atëhere* dotë shuajsh emërin' e Amali-
 kut që përposh qjellit; nukë dotë harronjç.

Krye 26.

- 1 Edhe kur të hynjç nd' atë dhe që të ep
 Zoti, Perëndia yt, për trashëgim, edhe t'a
 2 pushtonjç atë, e të rrish nd' atë, Dotë marrç
 nga *dor'* e-parë e gjithë pemëvet të dheut,
 të-cilatë dot' i mblethç nga dheu yt, që të ep
 Zoti, Perëndia yt, edhe dot' i vësh ndë një
 çportë, edhe dot' i shpjesh nd' atë vënt që të
 sjethnjë Zoti, Perëndia yt, për të ndënjur'
 3 atje emëri i tij. Edhe dotë veç të prifti, që
 dotë jetë ndër ato dit, e dot' i thuash ati,
 Po i ap sot zë Zotit, Perëndisë t' ënt, se hyra
 nd' atë dhë, për të-cilinë u upërbetua Zoti
 4 atërvet t' anë të na e apë. Edhe prifti dotë
 marrë çportënë nga dora jote, edhe dot'a vërë
 përpara therores' së Zotit, Perëndisë t' ënt.
- 5 Edhe dotë flasç e dotë thuash përpara
 Zotit, Perëndisë t' ënt, Im atë ish një Syrian
 që kishtë humburë udhënë, edhe sbriti nd'
 Egjyptë, edhe ndënji atje i-huaj e i-pakë nga
 numëri; edhe atje ubë komp i-math, e i-fortë,
 6 e i-shumë; Edhe Egjyptianëtë na munduanë
 keq, e na shtrënguanë, e vunë mbi ne një
 7 skllavëri të-aspërë; Edhe klithmë mbë Zo-
 tinë, Perëndin' e atërvet t' anë, edhe Zoti
 dëgjoj zënë t' ënë, edhe pa shtrëngimnë t' ënë,
 8 e mundimnë t' ënë, e acarimnë t' ënë; Edhe
 Zoti na nxori nga Egjypta me dorë të-fortë,
 e me krah të-ndejturë, e me çudira të-mëdha,

9 e m
 ndë
 0 qum
 të-pa
 o Z
 E
 rca
 1 m: P
 gjithë
 ty ed
 i-huaj
 2 Si
 ta' e
 ëshë
 fit. e t
 hanë p
 3 Edhe c
 ën. N
 shëntë
 të-huaj
 urdhëri
 asnjë n
 4 Nukë hë
 mora n
 nukë dh
 dëgjova
 5 pas gjith
 poshtë n
 qiejli, edh
 dhe dhëni

9 e me shënja, e me mërekulli; Edhe na pruri
 ndë këtë vënt, edhe na dha këtë dhe që rrjeth
 0 qumësht e mjaltë. Edhe tashi, na tek prura
 të-paratë pemë t' atij dheut që më dhe ti,
 o Zot.

Edhe dot' i vësh ato përpara Zotit, Pe-
 rëndisë t' ënt, edhe dotë falesh përpara Zo-
 tit, Perëndisë t' ënt. Edhe dotë gëzonesth për
 gjithë të-miratë që të dha Zoti, Perëndia yt,
 ty edhe shtëpisë s' ate, ti, edhe Leviti, edhe
 i-huaji që është ndë mest t' ënt.

2 Si të mbarojsh së dhjetuari gjithë të-dhjet-
 tat' e drithit t' ënt mbë të-tretinë vit, i-cili
 është moti i të-dhjetuarit, dot' j'a apç Levi-
 tit, e të-huajit, e të-varfërit, e së-vesë, që të
 hanë përbrë:da portavet të tua, e të nginjenë;
 Edhe dotë thuash përpara Zotit, Perëndisë t'
 ënt, Nxora nga shtëpia ime ato që ishinë të-
 shënjtëruara, edhe u'a dhash' ato Levitit, e
 të-huajit, e të-varfërit, e së-vesë, pas gjithë
 urdhërimevet që më urdhërove; nukë shkela
 asnjë nga porosit' e tua, as nuk' i harrova;
 Nukë hëngra nga ato ndë vajët t' ime, as
 mora nga ato, dyke qën' i-papastrëtë, as
 nukë dhashë prej atyreve për të-vdekurë; i
 dëgjova zërit të Zotit, Perëndisë, t' im; bëra
 pas gjith' atyreve që më urdhërove. Vështro
 poshtë nga shtëpia jote e-shënjtëruarë, nga
 qjelli, edhe beko gjindjenë t' ënde Israil, e-
 dhe dhenë që na dhe, sikundrë u upërbetove

atërvet t' anë, *atë* dhenë që rrjeth qumësht e mjaltë.

- 16 Sot të urdhëroj Zoti, Perëndia yt, të bëjsh këta urdhërime e këta gjyqe; përandaj dot' i bësh me gjithë zemërenë t' ende e me gjithë shpirtinë t' ënt. Sot tregove, se Zoti dotë jetë Perëndia yt, edhe se dotë ecënq ndë udhët t' atij, edhe se dotë ruajsh urdhërimet' e atij, e gjyqet' e atij, edhe se dot' i dëgjonq zërit t' atij; Edhe Zoti të tregoj sot se dotë jesh tek ay gjindje e-veçantë, sikundrë t' uzotua ty, edhe se dotë ruajsh gjithë porosit' e atij; Edhe se dotë të bënë ty të-lartë përmb gjithë kombet që ka bërë, për lavdi, e për emërë, e për nder; edhe dotë jesh gjindje e-shënjtëruarë te Zoti, Perëndia yt, sikundrë foli.

Krye 27.

- 1 Edhe Moisiu edhe pleqt' e Israilit urdhëruanë gjindjenë, dyke thënë, Ruani gjithë porositë që po u urdhëronj unë sot. Edhe atë ditë që dotë kapërxeni Jordaninë për nd' atë dhe që t' ep Zoti, Perëndia yt, dotë ngrehq për vetëhenë t' ende gurë të-mëdhenj, edhe dot' i lyenq me këlqere; Edhe dotë shkruajsh mbi ata gjithë fjalët' e këtij nomi, si të kapërxenq *Jordaninë*, që të hynq nd' atë dhe që të ep Zoti, Perëndia yt, *nd' atë* dhe që rrjeth qumesht e mjaltë, sikundrë t' uzotua Zoti, Perëndia i atërvet të tu.

Përandaj, si të kapërxeni Jordaninë, dotë ngrihni këta gurë, që po u urdhëronj unë sot, ndë malt t' Eballit, edhe dot' i lyejç me këlqere. Edhe atje dot' i ndërtonjç therore Zotit, Perëndisë t' ënt, therore prej gurësh; hekurë nukë dotë shkonjç mbi ata. Dot' e ndërtojsh therorën' e Zotit, Perëndisë t' ënt, prej gurësh të-tërë, edhe dot' i bjesh mbi atë Zotit, Perëndisë t' ënt, *dhurata* të-gjithë-djegura; Edhe dotë bjesh dhurata paqtimi, edhe dotë hash atjë; edhe dotë gëzonesth përpara Zotit, Perëndisë t' ënt; Edhe dotë shkruajsh mbi gurët gjithë fjalët' e këtij nomi fort çquarë.

Edhe Moisiu e priftëritë Levitër i folnë gjith' Israilit, e thanë, Hesht, edhe dëgjo, o Israil; këtë ditë ubëre gjindje e Zotit, Perëndisë t' ënt. Dot' i dëgjosh pra zërit të Zotit, Perëndisë t' ënt, e dotë bëjsh porosit' e atij, e urdhërimet' e atij, që po të urdhëronj unë sot.

Edhe Moisiu urdhëroj gjindjenë atë ditë, e tha, Këta dotë qëndronjënë mbi malt të Gjerizinit, që të bekonjënë gjindjenë, si të kapërxeni Jordaninë; Simoni, e Leviu, e Juda, e Issahari, e Josifi, e Beniamini; Edhë këta dotë qëndronjënë mbi malt të Eballit. që të mallëkonjënë: Rubini, Gadi, e Ashiri, e Zabulloni, Dani, e Nefthaliu. Edhe Levitëritë dotë flasënë, e dot' u thonë gjithë njerësvet të Israilit me zë të-math,

- 15 Qoft' i-mallëkuar' ay njeri që të bënjë i-dhull të-gdhëndur' a të-derdhurë, të-ndyrë të Zoti, punë duarsh mjeshtëri, e t' a vërë lartë *ndë vënt* të-fshehurë. Edhe gjithë gjindja dotë përgjigjet' e dotë thotë, Amin.
- 16 Qoft' i-mallëkuarë kush të shanjë t' anë a t' ëmënë. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 17 Qoft' i-mallëkuarë kush të luanjë vëndit kufirin' e t' afërmit të tij. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 18 Qoft' i-mallëkuarë kush të bënjë të-verberinë të humbasë udhënë. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 19 Qoft' i-mallëkuarë kush t' ja bënjë shtrëmbërë gjyqinë të-huajit, e të-varfërit, e së-vesë. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 20 Qoft' i-mallëkuarë kush të bjerë me gruan' e t' et; sepse sbuloj mbulesën' e t' et. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 21 Qoft' i-mallëkuarë kush të bjerë me çdo farë shtëze. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 22 Qoft' i-mallëkuarë kush të bjerë me të-motrënë, të bijën' e t' et a të bijën' e s' ëmësë. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 23 Qoft' i-mallëkuarë kush të bjerë me të-vjehërrënë. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.
- 24 Qoft' i-mallëkuarë kush të vrasë fshehu-

raj të-afërmin' e tij. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.

25 Qoft' i-mallëkuarë kush të marrë dhuratë për të vrarë njeri të-pafajm. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.

26 Qoft' i-mallëkuarë kush nukë qëndron ndë fjalët të këtij nomi, për të bër' ato. Edhe gjithë gjindja dotë thotë, Amin.

Krye 28.

- 1 Edhe ndë i dëgjofsh me kujdes zërit të Zotit, Perëndisë t' ënt, për të ruajtur' e për të bërë gjithë porosit' e atij që po të urdhëronj unë sot, Zoti, Perëndia yt, të ka për të
- 2 lartuarë përmbi gjithë kombet' e dheut; Edhe gjithë këta bekime dotë vinjënë mbi ty, edhe dotë të gjenjënë, ndë i dëgjofsh zërit
- 3 të Zotit, Perëndisë t' ënt. Dotë jesh i-bekuarë ndë qytett, edhe i-bekuarë dotë jesh nd'
- 4 arët. E-bekuarë dotë jetë pema e barkut t' ënt, edhe pema e dheut t' ënt, edhe pema e bagëtivet të tua, të-shtuarët' e lopëvet të
- 5 tua, edhe të-vegjëlit' e dhënvet të tua. E-bekuarë dotë jetë çporta jote edhe mageja e
- 6 të-gatuarit t' ënt. I-bekuarë dotë jesh, kur të hynjç, edhe i-bekuarë dotë jesh, kur të dalç.
- 7 Armiqt' e tu, që ngrihenë kundrë teje, Zoti i ka për të bërë të thyhenë përpara teje; prej një udhe dotë dalënë kundrë teje, edhe

- prej shtatë udhëve dot' ikënjënë përpara teje.
- 8 Zoti dotë dërgonjë bekimnë mbi ty ndë grunarët të tu, edhe ndë çdo që të vësh dorënë t' ende; edhe Zoti, Perëndia yt, dotë të bekonjë nd' atë dhe që po t' ep.
- 9 Zoti dotë të bënjë për vetëhen' e tij gjindje të-shënjtëruarë, sikundrë t' upërbetua, ndë ruajsh porosit' e Zotit, Perëndisë t' ënt, edhe
- 10 ndë ecsh nd' udhët t' atij. Edhe gjithë gjindjet' e dheut dotë shohënë, se je quajturë me emërin' e Zotit; edhe dotë trishtonenë prej teje.
- 11 Edhe Zoti dotë të shumonjë të-miratë, pemën' e barkut t' ënt, e pemën' e bagëtivet të tua, e pemën' e dheut t' ënt, mb' atë dhe që u upërbetua Zoti atërvet të tu të t' apë
- 12 ty. Zoti dotë të hapë thesarin' e tij të-mirë, qiellinë, që të apë shin' e dheut t' ënt ndë kohët të tij, edhe dotë bekonjë gjithë punët' e duarvet të tua; edhe dot' u huajsh shumë
- 13 kombeve, po ti nukë dotë huhesh. Edhe Zoti dotë të bënjë krye, e jo bisht; edhe dotë jesh vetëmë përsipërë, edhe nukë dotë jesh përposh, ndë u dëgjofsh porosivet të Zotit, Perëndisë t' ënt, që po të urdhëronj unë sot,
- 14 që t' i ruajsh e t' i bëjsh; Edhe nukë dotë priresh nga ndonjë prej fjalëvet që po u urdhëronj unë juve sot, mbë të-djathtët a mbë të-mëngjërët, që të veç prapa perëndive të-tjerë për të lutur' ata.

Po ndë mos i dëgjofsh zërit të Zotit, Përrëndisë t'ënt, që të vësh re të bëjsh gjithë porosit' e atij e urdhërimet' e atij që po të urdhëronj unë sot, gjithë këta mallëkime dotë vinjënë mbi ty; edhe dotë të gjenjënë. I-mallëkuarë dotë jesh ndë qytett, e i-mallëkuarë dotë jesh ndë arët. E-mallëkuarë dotë jetë çporta jote, edhe magjeja e të-gatuarit t' ënt. E-mallëkuarë dotë jetë pema e barkut t' ënt, edhe pema e dheut t' ënt, të-shtuarët' e lopëvet të tua, edhe të-vegjëlit' e dhënvet të tua. Dotë jesh i-mallëkuarë, kur të hynjç, edhe i-mallëkuarë dotë jesh, kur të dalç.

Zoti dotë dërgonjë mbi ty mallëkim, shtrëngim, e prisje, mbë gjithë sa të vësh dorënë t' ënde për të bërë, gjersa të prishesh e të humbesh për-së-çpejti, për punë të të-keqit të punëvet të tua, me anë të të-cilavet hoqe dorë prej meje. Zoti dotë të ngjijnjë murtajënë, gjersa të të shuanjë prej dheut, ku po vete që t'a trashëgonjç. Zoti të kapër të rënë me të-fyshkurë, e me ethe, e me të-përvëluarë, e me të-nxehëtë të-keq, e me shpatë, e me erë prishjeje, e me bastrë, edhe dotë të ndjekënë, gjersa të shuhesh. Edhe qielli yt që është përsipërë kryesë s' ate dotë jetë i-ramtë, edhe dheu përposh teje i-hekurtë. Zoti dotë bënjë shinë e dheut t' ënt:

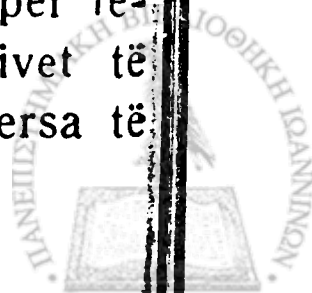

- pluhur e baltë; dotë sbresë nga qielli mbi ty 32 as
gjersa të shuhesh.
- 25 Zoti dotë të bënjë të thyhesh përpara armiqvet të tu; prej një udhe dotë dalç kundër atyreve, e prej shtatë udhëve dotë ikënje përpara atyreve; edhe dotë përndahej 33 kes
ndëpër gjithë mbretërit' e dheut. Edhe kë 34 Edh
ma jote dotë jetë ushqim i gjithë shpesvet t' egre të qiellit, edhe të bishavet të dheut 35 Zoti
27 edhe nukë dotë ketë njeri t' i trëmpnjë. Zoti të ka për të rënë me plagën' e Egjyptësë, e me të-rrjedhura gjaku, e me krromë, e me të-kruajturë, prej të-cilavet sëmundje nukë 36 Z
28 dotë munç të shëronesh. Zoti të ka për të rënë me marrëzi, e me verbësirë, e me të- 37 lusç
29 habiturë zëmëre; Edhe dotë kërkojsh me dorë ndë mest të ditësë, posi i-verbëri që kërkon më dorë nd' errësirë, edhe nukë dotë veç 38 Dot
mbarë nd' udhët të tua; edhe vetëmë dotë të mundonjënë e dotë të rjepënë gjithë ditë edhe nukë dotë ketë asdonjë të të shpëto 39 Dotë vi
30 një. Dotë vlonesh me grua, edhe tjetërë njeri dotë bjerë të flerë me atë; dotë ndërtojsh shtëpi, e nukë dotë rrish nd' atë; dotë vështë, e nukë dotë hash nga pem' e atij 40 do: i ha
31 Kau yt dotë theretë përpara syvet të tu, edhe nukë dotë hash nga ay; gomari yt dotë rrëmbehëtë që përpara teje, edhe nukë dotë të kthenetë prapë; dhënt' e tua dotë epenë ndë dorët t' armiqvet të tu, edhe nukë dotë kes 41 të bënenë nukë dot

- 32 asdonjë të të shpëtonjë. Bijt' e tu e bijat' e tua dotë epenë ndë tjetërë komp, edhe syt' e tu dotë shohënë e dotë vdirenë dykë deshëruarë ata me mall gjithë ditënë; edhe nukë dotë
- 33 kesh fuqi ndë dorët t' ëndë. Pemën' e dheut. t' ënt, edhe gjithë mundimet' e tu, dot' i hajë ndonjë komp që nuk' e njeh; edhe dotë jesh vetëmë i-munduarë e i-shtypurë gjithë dittä.
- 34 Edhe dotë shkallojsh mënç nga të-parat' *e-tmeruara* të syvet të tu që dotë shohç.
- 35 Zoti dotë të godinjë ndë gjunjët e ndë kofshët me plagë të-keqe, prej së-cilësë nukë dotë munç të shëronesh, që nga sholla e këmbësë e gjer ndë majët të kokësë.
- 36 Zoti dotë sjellë ty, edhe mbretinë që dotë ketë vënë mbi ty, mbë një komp që nuk' e ke njohurë ti, as atërit' e tu; edhe atje dotë
- 37 lusç perëndira të-tjerë, dru e gurë. Edhe dotë jesh për të-maniturë, për fjalë udhësh, e për të-treguarë ndë mest të gjithë kombevet, kudo që të të shpjerë Zoti.
- 8 Dotë bjesh shumë farë nd' arët, e dotë mblethç pak; sepse karkaleci dot' a hajë.
- 9 Dotë vësh vreshta, e dot' i punojsh, po nukë dotë pish verë, as dotë vjelç; sëpse krimbi
- 10 dot' i hajë. Dotë kesh drurë ullinjsh ndë gjithë sinorët të tu, po me vaj nukë dotë lyhesh; sepse ulinjt' e tu dotë bjenë përdhe *para se*
- 11 *të bënenë*. Dotë të lintnjënë bij e bija, po nukë dotë jenë të tutë; sepse dotë venë ndë

- 42 skllavëri. Karkaleci dotë prishnjë gjithë dru-
43 rët' e tu e pemën' e dheut t' ënt. I-huaji që
është ndë mest t' ënt dotë hipënjë përsipërë-
teje lart e më lart, e ti dotë sbresç posht' e
44 më poshtë. Ay dotë të huanjë, e ti nukë dot'
i huajsh atij; ay dotë jetë krye, e ti dotë
jesh bisht.
- 45 Edhe gjithë këta mallëkime dotë vinjënë
mbi ty, e dotë të ndjekënë, edhe dotë të arri-
njënë, gjersa të shuhesh; sepse nuk' i dëgjo-
ve zërit të Zotit, Perëndisë t' ënt, që të ru-
anje porosit' e ati e urdhërimet' e ati që të
46 urdhëroj; Edhe dotë jenë mbi ty e mbi fa-
rënë t' ënde gjithënjë për shënjë e për çudi.
47 Me-qënë-që nukë i shërbeve Zotit, Perëndisë
t' ënt, me gëzim, e me gas të zëmërsë, për
48 plotësirën' e gjithë gjërëravet që të dha, Pë-
randaj dot' u shërbejsh armiqvet të tu, që dotë
dërgonjë Zoti kundrë teje, me uri, e me et,
e me të-sveshurë, e me të-shterurë të gjithë
gjërëravet; edhe dotë vërë mbi qafët t' ënde
sgjedhë të-hekurtë, gjersa të të shuanjë.
- 49 Zoti dotë bjerë një komp kundrë teje prej
së-largu, nga an' e dheut, posi me fluturim
shqiponje; një komp, të-cilit nukë dot' i ku-
50 pëtojsh gjuhënë; Një komp me fytyrë t' ash-
përë, i-cili nukë dotë ketë nder mbë faqen'
e plakut, as dotë tregonjë përdëllim për të-
51 rinë; Edhe dotë hajë pemën' e bagëtivet të
tua, edhe pemën' e dheut t' ënt, gjersa të

shuhesh; i-cili nukë dotë të lerë grurë, verë, a vaj, të-shtuarët' e lopëvet të tua, a të-vegjëlit' e dhënvët të tua, gjersa të të shuanjë.

52 Edhe dotë të qerthëllonjë ndër gjithë qytetet të tu, gjersa të bjenë muret' e tu të-lartë e të-thururë, mbë të-cilët shprenje ndë-për gjithë dhenë t'ënt; edhe dotë të qerthëllonjë ndër gjithë qytetet të tu, ndëpër gjithë

53 dhenë t'ënt që të dha Zoti, Perëndia yt. Edhe ndë të-qerthëlluarët e ndë shtrëngatët, me të-cilënë dotë të shtrëngonjë armiqt e tu, dotë hash pemën' e barkut t'ënt, mishërat' e bijvet të tu e të bijavet të tua, që të dha Zoti,

54 Perëndia yt. Burri i-butë ndë mest t'ënt, edhe fort i-dhëmçurë, dotë shikonjë me sy të-keq mbë të vëllanë, e mbë gruan' e gjirit të tij, edhe mbë djemt' e ti që i kanë mbeturë,

55 sa i mbetnë; Që të mos i apë asndonjë nga ata prej mishravet të djemvet të tij, të-cilëtë dot' i hajë *vetë*; sepse nuk' i mbeti as farë gjëje ndë të-qerthëlluarët, e ndë shtrëngatët; me të-cilënë dotë të shtrëngonjë armiku yt

56 ndë gjithë qytetet të tu. Gruaja e-butë e e-dhëmçurë ndë mest t' uaj, e-cila për dhëmçurinë e për butësirënë nukë dotë kuxonte të vinte këmbën' e saj mbi dhet, dotë shikonjë me sy të-keq mbë burrin' e gjirit të saj, edhe mbë të birin' e saj, e mbë të bijën e saj, Edhe mbë foshnjën' e saj që ka dalë nga mezi i këmbëvet të saj, edhe mbë djemt'

e saj që ka pjellë; sepse dot' i hajë fshehuraj, për të-shterurit' e gjithë gjërëravet, ndë të-qerthëlluarët e ndë shtrëngatët, me të-cilënë dotë të shtrëngonjë armiku yt ndër qytetet të tu.

58 Ndë mos vënç re të bëjsh gjithë fjalët' e këtij nomi, që janë shkruarë ndë këtë vivli, dyke pasurë frikë nga ky emër' i-lavduarë e i-frikshim, **Zoti, Perëndia yt**, Atëhere
59 Zoti dotë bënjë plagët' e tua të-frikshime, edhe plagët' e farësë s' ate, po, plagë të-mëdha e të-papushuara, e sëmundje të-këqia e
60 të-papushuara. Edhe dotë sjellë mbi ty gjithë dhëmbjet' e Egjyptësë, prej të-cilavet driteshe,
61 edhe dotë të ngjitenë. Edhe çdo tjetërë sëmundje, e çdo tjetërë plagë, që s' është shkruarë ndë vivlit të këtij nomi, këto dot' i
62 sjellë mbi ty, gjersa të shuhesh. Edhe nga numëri dotë mbeti të-pakë, ndonëse ishitë si yjt' e qiellit ndë shumicët; sepse nuk' i dëgjove zërit të Zotit, Perëndisë t' ënt.

63 Edhe sikundrë Zoti ugëzua mbë ju, që t' u bënte mirë juve, e t' u shumonte juve, kështu dotë gëzonetë Zoti mbë ju, që t' u prishnjë e t' u shuanjë juve; edhe dotë çkuli
64 nga dheu, ku po vete që t'a pushtonjë. Edhe Zoti dotë të çpërndanjë ndëpër gjithë kombetë, që nga njëra anë e dheut e gjer ndë tjetërët anë të dheut; edhe dotë lutni atje perëndira të-tjerë, të-cilëtë nuk' i ke njojturë

as ti, as atërit' e tu, dru e gurë. Po edhe ndë-
mest të këtyre kombeve nukë dotë gjesh
prëhje, edhe nukë dotë ketë të-prëjturë për-
shollëzën' e këmbësë s' ate; edhe Zoti dotë-
të apë atje zëmërë të-trishtuarë, e të-errësu-
arë të syvet, e të-dridhurë të shpirtit. Edhe-
jeta jote dotë jetë e-varurë ndë dyshim përpara-
teje; edhe dotë kesh frikë nat' e ditë, edhe-
nukë dotë kesh asnjë siguri të jetësë s' ate..
Ndë mëngjest dotë thuash, Makar të ishte-
mbrëmje! edhe mbrëmanet dotë thuash, Ma-
kar të ishte mëngjes! për frikën' e zëmëresë-
s' ate që dotë kesh frikë, edhe për të-parat'
e syvet të tu që dotë shohç.

Edhe Zoti dotë të shpjerë prapë ndë Egjy-
ptë me ania, nga ajo udha, për të-cilënë të-
thashë, Nukë dot'a shohç më atë tjetërë herë;
edhe dotë shitni vetëhenë t' uaj te armiqtë-
t' uaj për shërbetorë e për shërbëtore, edhe-
nukë dotë ketë njeri t' u blerë juve.

Krye 29.

Këto janë fjalët' e dhiatësë, që 'urdhëroj
Zoti Moisinë të bënë me të bijt' e Israilit
ndë dhet te Moabit, përveç asaj dhiatësë që-
kishte bërë me ata ndë Horib.

Edhe Moisiu thirri gjithë Israilinë, e u-
tha atyre, Ju patë gjithë sa i bëri Zoti për-
para syvet t' uaj ndë dhet t' Egjyptësë Fa-
raonit, edhe gjithë shërbëtorëvet t' ati, edhe

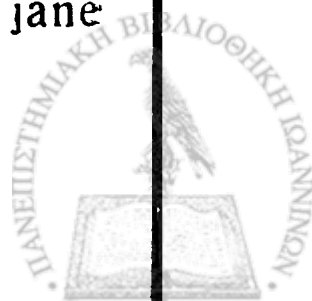
- 3 gjithë dheut t' atij; *Ato* ngasjet' e-mëdha që
 panë syt' e tu, *ato* shënjatë, edhe *ato* çudit'
 4 e-mëdha; Po *Zoti* nuk' u dha juve zëmërë
 që të kupëtoni, edhe sy që të shihni, edhe
 5 veshë që të dëgjoni, gjer mbë këtë ditë. E-
 dhe u hoqa juve udhënë dyzet vjet ndë shkre-
 tëtirët; rrobatë t' uaj nuk' uvjetëruanë përsi-
 përë jush, edhe këpuca jote nuk' uvjetërua ndë
 6 këmbët t' ënde. Nukë hëngrëtë bukë, as nukë
 vpitë verë a të-pira të-forta; që t'a dini se
 7 unë jam *Zoti*, Perëndia juaj. Edhe kur erthtë
 ndë këtë vënt, *Sihoni*, mbreti i *Heshbonit*, e-
 dhe *Ogu*, mbreti i *Bashanit*, duallnë kundrë
 8 nesh për luftë, edhe neve i prishm' ata; E-
 dhe pushtuamë dhen' e atyre, edhe u'a dha-
 më për trashëgim *Rubinitëvet*, e *Gaditëvet*, e
 9 gjysmësë farë së *Manassitëvet*. Ruani pra fja-
 lët' e kësaj dhiate, edhe i bëni, që të vini
 mbarë mbë gjithë punëtë që të bëni.
 10 Ju sot që të-gjithë po qëndroni përpara
Zotit, Perëndisë t' uaj; krerëtë t' uaj, faratë
 t' uaj, e të-parëtë t' uaj, gjithë burrat' e Is-
 11 railit, *Djemtë* t' uaj, gratë t' uaj, e i-huaji yt,
 i-cili është ndë mest të fushatësë s' ate, që
 12 nga druvari juaj e gjer mbe atë që të mban
 ujë; Që të hynjë ndë dhiatët të *Zotit*, Perën-
 disë t' ënt, edhe ndë bet, që po bën *Zoti*
 13 Perëndia yt, sot me ty; Që të të bënjë sot
 gjindje për vetëhen' e tij, edhe ay të jetë të
 ti Perëndi, sikundrë të tha ty, edhe sikun-

drë u upërbetua atërvet të tu, Abraamit, Isa-
 4 akut, e Jakobit. Edhe unë nukë po bënj ve-
 5 tëmë me ju këtë dhjatë e këtë be; Po edhe
 me atë që rri këtu sot bashkë me ne për-
 para Zotit, Perëndisë t'ënë, edhe me atë që
 6 nukë është këtu sot bashkë me ne; (Sepsë
 ju e dini, qysh ndënjmë ndë dhet t'Egjy-
 ptësë, edhe qysh shkuamë ndëpër mest t'
 7 atyre kombeve, ndëpër të-cilët shkua të; Edhe
 patë ndyrësit' e atyreve, e idhujt' e atyreve,
 dru e gurë, ergjënt e ar, që ishinë ndë mest
 8 t'atyreve;) Qe të mos ketë ndër ju burrë, a
 grua, a shtëpi, a farë, zëmëra e të-cilëvet të
 priretë sot nga Zoti, Perëndia ynë, që të vejë
 e të lutnjë perëndirat' e atyre kombeve; që
 të mos ketë ndër ju rrënjë që bje helm e
 9 shtarë; Edhe kur të dëgjonjë fjalët' e këtij
 mallëkimi, të mos lumëronjë vetëhen' e tij ndë
 zëmërët të tij, dyke thënë, Unë dotë kem
 paqtim, ndonëse jam dyke ecurë ndë ash-
 përimit të zëmërësë s'ime, që të prish lagë-
 10 sirënë me thatësirë. Zoti nukë dot'a ndjenjë
 atë, po atëhere zëmërimi i Zotit edhe zilia
 e ati dotë ndizenë kundër atij njeriu; edhe
 gjithë mallëkimetë që janë shkruarë ndë këtë
 11 vivli dotë bjenë mbi atë, edhe Zoti dotë shu-
 anjë emërin' e atij që përposh qjellit. Edhe
 Zoti dotë ndanjë atë për prishje nga të-gji-
 thë farat' e Israilit, sipas gjithë mallëkime-
 vet të dhiatësë që janë shkruarë ndë këtë

- 22 vivli të nomit. Edhe brezi që ka për të ardhurë, djemtë t' uaj që dotë ngrihenë pas jush, edhe i-huaji që dotë vinjë prej dheu të-largë, dotë thonë, kur të shohënë plagët' e atij dheu, edhe sëmundjetë, me të-cilatë Zoti
- 23 e mundoj, *Edhe se gjithë vëndi i atij dheu është squfur e kripë, edhe zjarr* që digjetë, i-cili as mbilletë as mbin, as bar rritetë nd' atë, pas prishjes' së Sodhomavet e të Gomor-ravet, t' Admas' e të Seboimëvet, të-cilët' i prishi Zoti ndë zëmërimt të tij e ndë merit
- 24 të tij, Po, gjithë kombetë dotë thonë, Përse Zoti j'a bëri kështu këtij dheu? Ç' do me thënë të-ndezurit' e këtij zëmërimi të-math?
- 25 Atëhere njerëzitë dotë thonë, Sepse hōqnë dorë nga dhiata e Zotit, Perëndis' s' atërvet të tyre, që pat bërë me ata, kur i nxori nga
- 26 dheu i Egjyptësë; Edhe vanë e lutnë Perëndira të-tjerë, edhe u ufalnë atyreve, *po*, perëndirave, që nuk' i njihninë, e nuk' u'a pat
- 27 dhëne atyreve; Përandaj undes zëmërimi i Zotit kundrë atij dheu, që të sjellë mbi atë gjithë mallëkimetë që janë shkruarë ndë këtë
- 28 vivli; Edhe Zoti i çkuli ata prej dheut të tyre me zëmërim, e me mëri, e me zëmëratë të-madhe, edhe i hodhi ata ndë tjetërë dhe, sikundrë janë sot.
- 29 Të-fshehuratë janë të Zotit, Perëndise t' ënë; Po gjer'ratë që janë të-sbuluara janë

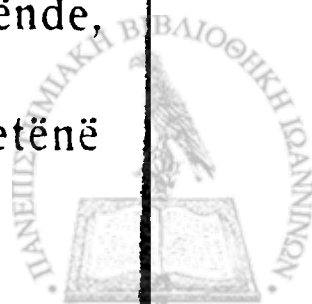
për ne edhe për bijtë t' anë gjithënjë, që të bëjmë gjithë fjalët' e këtij nomi.

Krye 30.

1. Edhe kur të vinjënë mbi ty gjithë këto gjërëra, bekimi edhe mallëkimi, që vura përpara teje, edhe t' i sjellç ndë mëndjet t' ende ndë mest të gjithë kombevet, ku dotë të
- 2 ketë përndarë Zoti, Perëndia yt, Edhe të kthenesh te Zoti, Perëndia yt, edhe t' i dëgjosh zërit t' atij me gjithë zëmërenë t' ende, e me gjithë shpirtinë t' ënt, ti edhe bijt' e tu, pas gjith' atyreve që t' urdhëronj unë
- 3 sot, Atëhere Zoti, Perëndia yt, dotë kthenetë atje ku je skllaf, edhe dot' i dhëmbetë për ty, edhe përsëri dotë të përmbledhë nga gjithë kombetë atje tek dotë të ketë përndarë Zoti,
- 4 Perëndia yt. *Edhe* ndë qofshinë të-përndarë *njerëzit'* e tu ndë më të-largat anë të qiellit, edhe q' andej dotë të përmbledhë Zoti, Perëndia yt, edhe q' andej dotë të kërkonjë;
- 5 Edhe Zoti, Perëndia yt, dotë të bjerë ndë dhet që patnë atërit' e tu, edhe dot' e trashëgonjç; edhe dotë të bënë mirë, e dotë
- 6 të shumonjë më tepërë se atërit' e tu. Edhe Zoti, Perëndia yt, dotë rrethpresnjë zëmërenë t' ende, edhe zëmëren' e farësë s' ate, që të duash Zotinë, Perëndinë t' ënt, me' gjithë zëmërenë t' ende, e me gjithë shpirtinë t' ënt, që të rrojsh.

- 7 Edhe Zoti, Perëndia yt, dotë sjellë gjithë
këta mallëkime mbi armiqt' e tu, edhe mbi
ata që të kanë cmir ty, të-cilëtë dotë të kenë
8 ndjekurë. Edhe ti dotë kthenesh e dot' i dë-
gjosh zërit të Zotit, edhe dotë bëjsh gjithë
porosit' e atij, të-cilatë po të urdhëronj unë
9 sot. Edhe Zoti, Perëndia yt, dotë të bënjë
të-pasurë ndë gjithë punët të duarvet të tua,
ndë pemët të barkut t' ënt, edhe ndë pemët
të bagëtivet të tua, e ndë pronjat të dheut
t' ënt, për të-mirë; sepse Zoti dotë gëzonetë
përsëri mbë ty për të-mirë, sikundrë ugëzua
10 mb' atërit' e tu, Ndë i dëgjofsh zërit të Zotit,
Perëndisë t' ënt, që të ruajsh porosit' e atij,
e urdhërimet' e atij, që janë shkruarë ndë
vivlit të këtij nomi; ndë ukthefsh te Zoti,
Perëndia yt, me gjithë zëmërenë t' ënde, e
me gjithë shpirtinë t' ënt.
- 11 Sepse këjo porosi që po të porosit unë
sot, nukë është shum' e-rëndë për ty, as
12 lark. Nuk' është ndë qiell, që të thuash,
Kush dotë hipënjë për ne ndë qiell, e të na
e bjerë, e të na bënjë t'a dëgjojmë, që t'a
13 bëjmë? As nuk' është tej detit, që të thuash,
Kush dotë kapërxenjë detinë për ne, e të na e
bjerë, e të na benjë t'a dëgjojmë, që t'a bëj-
14 më? Po fjala është shumë afërë teje, *mun*
ndë gojët t' ënde, e *mun* ndë zëmëret t' ënde,
që t'a bëjsh.
- 15 Na unë tek vura përpara teje sot jetënë

- edhe të-mirënë, edhe mortjenë edhe të-ke-
 16 qenë. Sepse unë po të urdhëronj sot të
 duash Zotinë, Perëndinë t' ënt, të ecënç
 ndër udhët t' atij, edhe të ruajsh porosit' e
 atij, e urdhërimet' e atij, e gjyqet' e atij, që
 të rrojsh e të shumonesh, edhe që të të be-
 konjë Zoti, Perëndia yt, ndë dhet, ndë të-ci-
 17 lët hyn, për të trashëguar' atë. Po ndë uk-
 theftë andej e këtej zëmëra jote, edhe ndë
 mos daç të bindesh, po të humbasç udhënë,
 edhe të adhuronç perëndira të-tjerë, e t' i
 18 lusç, Unë po u ap juve zë sot, se me të-vër-
 tetë dotë shuhi; nukë dotë keni dit të-gjata
 nd' atë dhë, ndë të-cilët, dyke kapërxyerë
 Jordaninë, hyn, për të trashëguar' atë.
- 19 Thërres qiellin' edhe dhenë, që të dëshmo-
 njënë sot kundrë jush, se vura përpara teje
 jetën' edhe mortjenë, bekimnë edhe mallë-
 kimnë; përandaj sgjith jetënë, që të rrosh, ti
 20 edhe fara jete; Që të duash Zotinë, Perën-
 dinë t' ënt, që t' i dëgjojsh zërit t' atij, edhe
 që të ngjitesh pas atij; sepse ay është jeta
 jote, edhe të-gjatët' e ditvet te tua; që të
 rish nd' atë dhe, të-cilin' u upërbetua Zoti
 atërvet të tu, Abraamit, Isaakut, e Jakobit, t'
 u'a apë atyreve.

Krye 31.

- 1 Edhe Moisiu vate e i foli gjith' Israilit
 2 këto fjalë. Edhe u tha atyre, Unë jam sot

një qint e njëzet vjeç; s' munt më të dal e të hynj; edhe Zoti më tha, S' e ke për të
3 kapërxyerë këtë Jordaninë. Zoti, Perëndia yt, ay dotë shkonjë përpara teje; ay dotë prishnjë këta kombe që përpara teje, edhe ti dot' i trashëgojsh ata; Joshua, ay dotë shko-
4 një përpara teje, sikundër foli Zoti. Edhe Zoti dot' u'a bënë atyre, si u'a bëri Sihonit e Ogut, mbretërvet t' Amoritëvet, edhe dhe-
5 ut t' atyre, të-cilëtë i prishi. Edhe Zoti dot' i apë ata ndë dorë përpara jush, edhe dot' u'a bëni atyre pas gjithë urdhërimevet që u
6 urdhërova juve. Bëhi burra e mirrni zëmërë, e mos kini frikë, as mos utrëmpni nga ata; sepse Zoti, Perëndia yt, ay është' ay që shkon bashkë me ty; nukë dotë të lërë, as nukë dotë heqë dorë prej teje.

7 Edhe Moisiu thirri Joshuanë, edhe i tha ati përpara gjith' Israilit, Beju burrë e merr zëmërë, sepse ti dotë veç me këtë gjindje ndë dhet, të-cilin' u upërbetua Zoti atërvet t' atyre t' u'a apë atyre, edhe ti dot' i bëjsh ata t'a trashëgonjënë. Edhe Zoti, ay është' ay që shkon përpara teje; ay dotë jetë bashkë me ty; nukë dotë të lërë, as nukë dotë heqë dorë prej teje; mos ki frikë, as mos utrëmp.

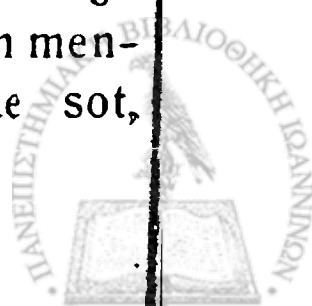
9 Edhe Moisiu shkroj këtë nom, edhe u'a dha atë ndë dorë priftërvet, të bijvet të Levitit, që mbarninë arkën' e dhiatës' së Zotit,
10 edhe gjithë pleqvet të Israilit. Edhe Moisiu

- i urdhëroj ata, dyke thënë, Nde funtt te çdo shtatë vjetve, nde kohët të vitit të lirisë, ndë
- 11** të-kremtet të tendë-ngrehjeve, Kur gjithë Israili dotë vinjë që të duketë përpara Zotit, Perëndisë t'ënt, nd' atë vënt që të sgjethnjë, dotë këndosh këtë nom përpara gjith' Israilit
- 12** me mënyrë që t'a dëgjonjënë. Mblith gjindjenë, burrat' e gratë e të-vegjëlité, edhe të-huajinë t'ënt që është përbrënda dyervet të tua, që të dëgjonjënë, e të xënë, e t' i kenë frikë Zotit, Perëndisë t'ënt, edhe të vënë re të bënjënë gjithë fjalët' e këtij nomi.
- 13** Edhe që të dëgjonjënë djemt' e atyrë, të-cilëtë nukë kanë diturë, edhe të xënë t' i kenë frikë Zotit, Perëndisë t' uaj, gjithë ditë, sa të rroni ndë dhet, për të-cilinë po kapërxei Jordaninë për të pushtuar' atë.
- 14** Edhe Zoti i tha Moisiut, Na tek po afëronenë ditt' e vdekjesë s' atë; thirrë Joshuanë, edhe dukuni ndë tendët të përmbledhjesë, që t' i ap ati urdhëret' e mi. Moisiu edhe Joshuaj vanë pra, e duallë ndë tendët të përmbledhjesë.
- 15** Edhe Zoti uduk ndë tendët ndë shtyllë reje; edhe shtylla e resë qëndroj mbi
- 16** derët të tendësë. Edhe Zoti i tha Moisiut, Na ti tek dotë flesh bashkë me atërit' e tu; edhe këjo gjindje dotë ngrihetë, e dotë kurvëronjë prapa perëndirave të-huaj të-cilëtë dotë jenë ndë mest t' atyre ndë dhet, ndë të-cilët venë, edhe dotë heqënë dorë prej

meje, edhe dotë shkelnjënë dhjatënë t' ime
17 që bëra me ata. Atëhere dotë ndizetë zëmë-
rimi im kundrë atyreve atë ditë, edhe dotë
heq dorë nga ata, edhe dotë fsheh faqenë t'
ime nga ata, edhe dotë prishenë; edhe dotë
vinjënë mbi ata shumë të-këqia e shtrëngata,
kaqë sa dotë thonë atë ditë, A nukë erthnë
mbi ne këto të-këqia, sepse Perëndia ynë
18 nuk' është ndë mest t' ënë? Edhe unë me të-
vërtetë dotë fsheh faqenë t' ime *nga ata* atë
ditë për gjithë të-këqiatë që dotë kenë bërë,
19 sepse ukthyenë ndër perëndira të-huaj. Ta-
shi pra shkruani për vetëhenë t' uaj këtë
kënkë, edhe u'a mësoni të bijvet të Israilit;
vi-e-ni atë ndë gojët t' atyre, që të jetë tek
unë ajo kënkë *për* dëshmim kundrë të bij-
20 vet të Israilit. Sepse si t' i shpje ata nd' a-
të dhe, *për* të-cilinë u upërbetuashë atërvet
t' atyre, *nd' atë dhe* që rrjeth qumësht e
mjaltë, edhe ata si të hanë, e të ngjnenë, e të
ndrashenë, atëhere dotë kthenenë ndër pe-
rëndira të-tjerë, e dot' i lutnjën' ata, edhe
dotë më poshtëronjënë, edhe dotë shkelnjënë
21 dhiatënë t' ime. Edhe si të vinjënë mbi ata
shumë të-këqia e shtrëngata, këjo kënkë
dotë dëshmonjë përpara atyreve posi dë-
shmimtar; sepse nukë dotë harronetë nga
goja e farës' s' atyrëve; sepse unë njoh men-
dimn' e atyre që po mendonenë edhe sot,

para se t' i shpje ata nd' atë dhët që upër-
betuashë.

22 Kështu Moisiu shkroj këtë kënkë q' atë-

23 ditë, edhe u'a mësoj të bijvet të Israilit. E-
dhe i dha urdhër Joshuajt, të birit të Naviut,
dyke thënë, Bëju burrë e merr zëmërrë; se-
pse ti dotë shpjesh të bijt' e Israilit nd' atë
dhe që u upërbetuashë atyre, edhe unë dotë
jem bashkë me ty.

24 Edhe kur mbaroj së shkruari Moisiu fja-
lët' e këti nomi ndë një vivli, gjer ndë funtt,

25 Atëhere Moisiu urdhëroj Levitëritë, të-cilëte
mbaninë arkën' e dhiatës' së Zotit, dyke thë-

26 në, Merrni këtë vivli të nomit, edhe vi-e-ni
ndë brinjët të arkës' së dhiatës' së Zotit,
Perëndisë t' uaj, që të jet' atje për dëshmim

27 kundrë teje. Sepse un' e di të-pabinduritë t'
at, edhe qafënë t' ëndë t' ashpërë; na, tek
jam edhe gjall bashkë me ju sot, kini qënë
kryengritës kundrë Zotit; po sa shumë më

28 tepërë pas vdekjesë s' ime? Mblith-më-ni
gjithë pleqt' e faravet t' uaj, edhe të-parëtë
t' uaj, që të flas këto fjalë ndë veshët t'
atyreve, edhe të thërrës qiellin' edhe dhenë

29 për dëshmimtarë kundrë atyreve. Sepse e
di se pas vdekjesë s' ime dotë prishi fare,
edhe dotë priri nga udha që u urdhërova
juve; edhe dot' u gjenjënë juve të-këqia ndë
ditt të-pastajme, sepse dotë bëni atë që është
e-keqe ndër syt të Zotit, kaqë sa të zëmë-
roni atë me punët' e duarvet t' uaj.

30 - Edhe Moisiu foli nder veshët të gjithë
përmbledhjes' s' Israilit fjalet' e kësaj kënkë
gjer ndë funtt.

Krye 32.

- 1 Mbani vesh, iju o qiej, edhe dotë flas;
Edhe letë dëgjonjë dheu fjalët' e gojësë
s' ime.
- 2 Mësimi im dotë pikonjë posi shiu,
Fjala ime dotë bjerë qosi vesa,
Posi pika e shiut mbi barin' e-njomë,
Edhe posi shiu i-rrefkëtë mbi barinë;
- 3 Sepse dotë lëçis emërin' e Zotit;
Epni madhëri Perëndisë t' ënë.
- 4 Ay është Shkëmbi, punët' e ati janë të-
sosura;
Sepse gjithë udhët' e ati janë gjyq;
Perëndi besëtar, edhe tek ay s' ka paudhëri;
Ay është i-drejt' e i-vërtetë.
- 5 Këta uprishnë; njolla e atyre nuk' është
njoll' e të bijvet t' atij;
*Këta janë një bres dredharak e i-shtrëm-
bërë.*
- 6 Kështu j'a çpaguani Zotit,
O gjindje e-marrë e pa mënt?
A nuk' është' ay ati yt që të çpërbleu?
Ay të krioj, edhe të forcoj ty.
- 7 Kujto ditt' e-lashta,
Mendo vitet' e shumë brezave;
Pyet të t' atë, edhe ay dotë të rrëfenjë;

Pleqt' e tu, edhe ata dotë të thonë.

8 Kur i-Larti i të-lartëvet u dha kombevet
trashëgimn' e tyre,

Kur ndau të bijt' e njerësvet,

Vuri sinorët' e gjindjevet

Pas numërit të bijvet të Israilit.

9 Sepse pjesa e Zotit është gjindja e atij;

Jakobi është shorta e trashëgimit t' atij.

0 E gjeti atë ndë një dhe të-shkretë,

Edhe ndë shkretëtirë të-shkretuarë e më
ulërima;

E rrethoj atë rreth e rrotullë, pati kujdes
për atë,

E ruajti atë posi dritën' e syrit të ti;

Posi shqiponja, që folen' e asaj,

Që fluluron rrotullë përmbi të-vegjëlit' e
saj,

Dyke ndejturë krahët' e saj, i merr ata,

E i ngre ata mbi krahët të saj,

2 *Kështu* Zoti vetë i hoqi udhën' atij,

Edhe s' kishte bashkë me atë perëndi të-
huaj.

E hipi atë ndë më të-lartët vënde të dheut,

Edhe ay hëngri pronjat' e aravet;

Edhe e bëri atë të thëthinjë mjaltë prej
shkëmbit,

Edhe vaj nga guri i-ashpërë;

Gjalpë lopësh, e qumësht dhënsht,

Me dhjamë shqerash,

E deshësh të farës' së Bashanit, e cjepsh,

- Bashkë me ballin' e grurit më të-mirë;
Edhe nga gjaku i rrushit pive verë.
- 15 Po Jeshuruni umajt, edhe hodhi me shkelm;
Umajtë, undrashe, umbushe;
Atëhere e hodhi tej Perëndinë që e bëri,
Edhe s' e nderoj Shkëmbin' e shpëtimit
të tij.
- 16 E ndesnë ndë zili me *perëndira* të-huaj,
Me ndyrësit' e tyre e ndesnë ndë zëmërim.
- 17 U bënë kurban djajvet, jo Perëndisë,
Perëndirave që nuk' i dininë,
Perëndirave të-rinj të-futurë rishtazi,
Prej të-cilëvet atëritë t' uaj nukë trëm-
beshinë.
- 18 Hoqe dorë nga Shkëmbi që të polli,
Edhe harrove Perëndinë që të gatoj.
- 19 Edhe Zoti pa, edhe *i* mërziti,
Sepse e zëmëruanë të bijt' e të bijat' e
ati.
- 20 Edhe tha, Dotë fsheh faqenë t' ime nga
ata,
Dotë shoh ç' dotë jetë fundi i atyreve;
Sepse ata janë bres i-shtrëmbërë,
Bij, nde të-cilët nukë ka besë.
- 21 Ata më ndesnë ndë zili me atë që s' ë-
shtë Perëndi;
Me ndesnë ndë zëmërim me kotësiat' e
tyre;
Edhe unë dot' i ndes ndë zili me ata që
s' janë gjindje;

Dot' i ndes ata ndë zëmërim me një komp
të-marrë.

Sepse zjarr ndizetë ndë zëmërimt t' im,
Edhe djek gjer ndë te-poshtërmët *anë të*
Hadhit,

Edhe ha dhenë bashkë me pronjat' e atij,
Edhe përvëlon themelit' e malevet.

Dotë grumbullonj mbi ata të-keqia,

Dotë derth shëgjetat' e mia mbi ata.

Dotë shuhënë nga uria, dote humbenë
me thëngjij të-ndezurë,

E me prishje të-hidhurë;

Edhe dhëmbët' e bishavet dotë dërgonj
mbi ata,

Bashkë me vrerin' e shtërpinjvet të dheut.

Përjashta dot' i prishnjë shpata,

Edhe ndëpër dhomat tmeri,

Edhe djaloshin' edhe vashëzënë,

Foshenë që pi sisë, edhe plakunë me qi-
me të-bardha.

Thashë, Dot' i përndanjam ata lark,

Dotë bënjam të shuhetë kujtimi i atyre
nga mezi i njerësvet;

Po të mos kishnjam frikë nga zëmërimi
i armikut,

Semos gjykonjënë keq kundrështarët' e
atyre,

Semos thonë, Dora jonë është' e-lartë,

Edhe nuk' i bëri Zoti këto të-gjitha.

Sepse janë një komp që s' ka mënt,

- Edhe kupëtim ndër ata nukë ka.
- 29 Makar të ishinë të-urtë, që t'a kupëtoni-
në këtë,
Edhe të mendoninë fundin' e tyre të-pa-
stajm.
- 30 Një njeri qysh munt të ndiqte një mijë
veta,
Edhe dy të thyenjënë dhjetë mijë veta,
Ndë qoftë se nuk' i shiste ata. Shkëmbi
i atyreve,
Edhe nuk' i epte ndë dorë ata Zoti?
- 31 Sepse shkëmbi i atyreve nuk' është si
Shkëmbi ynë;
Edhe vetë armiqte t' anë letë jenë gjy-
katës *mbë këtë*.
- 32 Sepse hardhia e atyreve është nga har-
dhia e Sodhomavet,
Edhe nga arat' e Gomorrësë;
Rrushi i atyreve është rrush helmi,
Edhe bishtakët' e atyreve janë të-hidhurë;
- 33 Vera e atyreve është helin dragonjsh,
Edhe i-keq vrer aspidhash.
- 34 A nuk' është këjo vluarë tek unë,
Vulosurë ndër thesarët të mi?
- 35 Të-marrëtë çpagim është t' imtë, edhe të-
dhënëte çpagim,
Ndë kohët kur të shkasë këmb' e aty-
reve;
Sepse dita e prishjes' s' atyre është a-
fërë,

Edhe ato që kanë për të ardhurë mbi ata
 çpejt dotë vinjënë.

36 Sepse Zoti dotë gjykonjë gjindjen' e tij,
 Edhe dotë pendonetë për shërbëtorët' e tij,
 Kur të shohë se shkoj fuqia e atyreve,
 Edhe nukë *mbeti* sllaf a i-liruarë.

37 Edhe dotë thotë, Ku janë perëndirat' e
 atyreve,

Shkëmbi, mbë të-cilinë kishinë pshtetjen'
 e tyre,

38 Të-cilëtë haninë dhjamët' e kurbanëve:
 t' atyre,

Edhe pininë verën' e dhuratavet t' atyre-
 prej të-pirash?

Letë ngrihenë, e let' u ndihnjënë juve,

Let' u mbronjënë juve.

9 Shihni tashi së unë, unë jam,

Edhe nukë ka perëndi përveç meje;

Unë vras, edhe ap jetë;

Unë plagos, edhe shëronj;

Edhe s' ka ndonjë që munt të shpëtonjë:
 nga dora ime.

0 Sepse ngre dorënë t' imë ndë qiell,

Edhe them, Unë rronj'ndë jetët të jetëve.

Nde prehsha shpatënë t' ime që vetëtin,

Edhe të vë dorënë t' ime ndë gjyq,

Dot' u ap çpagim armiqvet të mi,

Edhe dot' u'a çpaganj atyreve që më-
 mërzitnjënë.

Dotë dej shëgjetat' e mia me gjak,

- Edhe shpata ime dotë hajë mish,
Me gjakun' e të-vrarëvet e të-skllëvërvet,
Nga kryet' e të-parëvet t' armikut.
- 43 Gëzohi, o kombe, me gjindjen' e atij,
Sepse dotë marrë çpagim për gjakun' e
shërbëtorëvet të tij,
Edhe dot' u apë çpagim kundrështarëvet
të tij,
Edhe dotë bënë çpërblim për dhen' e tij,
për gjindjen' e tij.
- 44 Edhe Moisiu erdhi, e foli gjithë fjalët' e
kësaj kënge ndë veshët të gjindjesë, ay,
edhe Joshua, i bir' i Naviut.
- 45 Edhe Moisiu mbaroj së foluri gjithë këto
46 fjalë gjithë Israilit; Edhe u tha atyre, Vini
zëmërenë t' uaj ndë gjithë fjalët që po u
dëshmonj juve unë sot, për të-cilatë të po-
rositni djemtë t' uaj të kenë kujdes të bë-
47 njënenë gjithë fjalët' e këtij nomi. Sepse këjo
nuk' është fjal' e-kotë për ju; sepse këjo
është jeta juaj, edhe me anë të kësaj fjale
dotë kini dit të-gjata nd' atë dhe, për të-ci-
linë po kapërxeni Jordaninë që t'a pushto-
ni atë.
- 48 Edhe Zoti i foli Moisiut gjith atë ditë, e i tha,
49 Hipë ndë ketë mal t' Abarimit, ndë malt të
Nebojt, i-cili është ndë dhet të Moabit, kun-
drejt Jerihosë; edhe vështro dhen' e Hanaa-
nit, që u'a ap bijvet të Israilit për të pushtu-
50 arë; Edhe vdis nd' atë mallt, ndë të-cilët

hipën, edhe përmblihu ndë gjindjet t' ënde,
 posi yt vëlla, Aaroni, që vdiq ndë malt të
 Horit, edhe upërmbloth ndë gjindjet të tij;
 51 Sepse fëjyete kundër meje ndë mest të bij-
 vet të Israilit, nder ujërat të Mëribah-Ka-
 deshit, ndë shkretëtirët të Sinit; sepse nukë
 më shënjtëruatë ndë mest të bijvet të Israi-
 52 lit. Përandaj dot'a shohç dhenë përpara teje,
 po nukë dotë hynç atje, nd' atë dhe që u
 ap të bijvet të Israilit.

Krye 33.

- 1 Edhe ky është bekimi, me të-cilinë Moi-
 siu, njeriu i Perëndisë, bekoj të bijt' e Israi-
- 2 lit përpara vdekjes' së tij; Edhe tha,
 Zoti erdhi nga Sinaj,
 Edhe uduk ndër ata nga Seiri;
 Ndriti nga mali i Faranit,
 Edhe erdhi bashkë me dhjetë mijë shënj-
 torë;
 Nga e-djatht' e ati dolli zjarr nomi për
 ata.
- 3 Po, e deshi gjindjenë;
 Gjithë shënjtorët' e atij janë ndë dorët
 t' atij;
 Edhe rrinë ndë këmbët të tua;
 Sicili dotë marrë nga fjalët' e tua.
- 4 Moisiu na urdhëroj një nom,
 Trashëgim të përmbledjes' së Jakobit.
- 5 Edhe ishte mbret ndë Jeshurun,

- Kur umblohnë të-parët' e gjindjesë,
Gjithë farat' e Israilit bashkë.
- 6 Rroftë Rubini, e mos vdektë;
Edhe njerëzit' e atij *mos* qofshinë të-pakë.
- 7 Edhe ky është bekimi i Judësë; edhe tha,
Dëgjo, o Zot, zën' e Judësë,
Edhe bjer'-e atë ndë gjindjet t' atij.
Duart' e ati qofshinë mjaft për atë;
Edhe ndih-i atij kundrë kundrështarëvet
t' atij.
- 8 Edhe për Levitnë tha,
Thummimet' e tu edhe Urimet' e tu janë
me njerinë t' ënt të-shënjtëruarinë.
Të-cilit i sgjodhe zëmërenë ndë Massah,
Edhe me të-cilinë uhëngre me fjalë ndë
ujërat të Meribahësë;
- 9 I-cili tha për t' an' e për t' ëmënë, Nuk'
e kam par' atë;
As njëhtë vëllezërit' e ti,
As dintë të bijt' e ti;
Sepse ruajtnë fjalënë t' ënde,
Edhe mbajtnë dhiatënë t' ënde.
- 10 Dot' i mësonjënë Jakobit qjyqet' e tu,
Edhe Israilit nomnë t' ënt;
Dotë vënë thimjamë përpara teje,
Edhe *dhurata* të-gjithëdjegura mbi thëro-
ret t' ënde.
- 11 Beko, o Zot, qënjen' e ati,
Edhe prit punën' e duarvet t' ati;

- Thyej mezin' e atyre që ngrenë krye
kundr' atij,
Edhe t' atyreve që mërzitnjënë atë, sa të
mos ngrihenë më.
- 12 Për Beniamininë tha,
I-dashuri i Zotit dotë rrijë ndë siguri
përan' atij;
Zoti dot'a mbulonjë gjithë dittë,
Edhe dotë prëhetë ndë mest të krahëvet
t' atij.
- 13 Edhe për Josifinë tha,
I-bekuarë qoftë prej Zotit dheu i atij,
Nga të-paçëmuaratë dhurata të qiellit,
nga vesa,
Edhe nga thellësira që gjëndetë poshtë;
- 14 Edhe nga të-paçëmuaratë pemë të djellit,
Edhe nga të-paçëmuaratë pemë të hënëvet,
- 15 Edhe nga të-mirat' e-sgjedhura të ma-
levet të-moçim,
Edhe nga të-mirat' e-paçëmuara të ko-
dravet të-përjetëshme,
- 16 Edhe nga të-mirat' e-paçëmuara të dheut,
e nga të-mbushurit' e ati.
Edhe mirësia e atij që uduk ndë ferrët
Arthte mbi kryet të Josifit,
Edhe mbi majët të kryes' s' ati që ishte
i-çquarë nga mezi i vëllezërvet të ti.
- 17 Madhëria e atij është *posi* e demit t' atij
të-parëlindurë,

- Edhe brirët' e ati posi brirët' e kaut t'
egërë;
Me ata dot' u bjerë kombevet gjer mb'
anët të dheut;
Edhe këto janë të dhjetë mijërat' e Efraimit,
Edhe këto janë mijërat' e Manassehut.
- 18 Edhe për Zabuloninë tha,
Gëzohu, o Zabulon, ndë te-dalët t'ënt,
Edhe ti, o Issahar, ndë tendat të tua.
- 19 Dotë thërresënë gjindjetë ndë malt,
Atje dotë bënjenë kurbanë drejtërie;
Sepse dotë thëthinjenë të-plotët' e detit,
Edhe thesarët' e-fshehurë të rërësë.
- 20 Edhe për Gadinë tha,
I-bekuarë qoft' ay që sgjeron Gadinë;
Rri posi leonshë,
Edhe çqyen krah e krye.
- 21 Edhe sgjodhi pjesën' e-parë për vetëhen'
e tij;
Sepse atje ishte ruajturë pjesa e nom-
vënësit;
Edhe erdhi me të-parët' e gjindjesë;
Mbushi drejtërin' e Zotit,
Edhe gjyqet' e ati me Israilinë.
- 22 Edhe për Daninë tha,
Dani është këlysh leoni,
I-cili këcen nga Bashani.
- 23 Edhe për Nefhtalinë tha,
O Nefthali, i-nginjurë me hire,
E i-mblushurë me bekimin' e Zotit,

Pushto anën' e perëndimit e te mesditësë.

- 24 Edhe për Ashirinë tha,
I-bekuarë goftë Ashiri me hij;
Qoft' i-priturë ndër vëllezërit te tij,
Edhe ngjyftë këmbën' e tij ndë vaj.
- 25 Këpucët' e tua dotë jenë hekur' e ramë,
Edhe posi ditt' e tua dotë jetë fuqia jote.
- 26 Nuk' është, o Jeshurun, asdonjë si Perëndia,
I-cili hipën mbi qiejt për ndihmënë t' ëndë,
Edhe ndë madhërit të tij mbi qëndresët.
- 27 Perëndia i-përjetëshm është vëndi i tëndënjurit t' ënt,
Edhe përposh teje janë krahët' e-përjetëshm;
Edhe përzë armikunë që përpara teje,
Edhe thotë, Prish-e.
- 28 Edhe Israili rri ndë siguri,
Vetëmë burimi i Jakobit.
Është ndë dhe gruri e vere;
Po; qiejt' e ati pikonjë në vesë.
- 29 Lum ti, o Israil;
Kush është si ti, gjindje e-shpëtuarë prej Zotit,
I-cili është mburonja e ndihmësë s' ate,
Edhe kordha e madhërisë s' ate!
Edhe armiqt' e tu dotë unjë në krye ndë në ty; edhe ti dotë shkelç ndë vëndet t' atyre të-lartë.

Krye 34.

- 1 Edhe Moisiu hipi nga fushat' e Moabit ndë malt të Nebojt, ndë majët të Pisgahut, që është kundrejt Jerihosë. Edhe Zoti i rrëfeu atij gjithë dhen' e Gjileadit, gjer ndë Dan;
- 2 Edhe gjithë *dhen'* e Nefthaliut, edhe dhen' e Efraimit e të Manassehut, edhe gjithë vëndin'
- 3 e Judësë, gjer ndë dett prapa *atyreve*; Edhe mes-ditënë, edhe fushën' e grykës' së Jerihosë, qytetit të drurëvet të hurmavët, gjer
- 4 ndë Zoar. Edhe Zoti i tha atij, Ky është dheu, që i upërbetuashë unë Abraamit, Isakut, e Jakobit, dyke thënë, Farësë s'ate dot' j'a ap atë; unë të bera t'a shohç me syt' e tu, po atje s' ke për të shkuarë.
- 5 Kështu Moisiu, shërbëroti i Zotit, vdiq atje, ndë dhet të Moabit, pas fjalës' së Zoti.
- 6 Edhe e varruanë ndë fushëzët, ndë dhet të Moabit kundrejt Beth-peorit; po asdonjë nukë di për varrin' e atij gjer mbë sot.
- 7 Edhe Moisiu, kur vdiq, ishte një qint e njëzet vjeç; nuk' uerrnë syt' e atij, as nuk' udobëtua fuqia e atij naturake.
- 8 Edhe të bijt' e Israilit e qanë Moisinë ndë fushat të Moabit tri-dhjetë dit; kështu umbaruanë dit' e të-qarit të vajësë për Moisinë.
- 9 Edhe Joshua, i bir' i Naviut, ishte plot me frymë urtësie; sepse Moisiu kishte vënë du-

art' e tia mbi atë; edhe të bijt' e Israilit i dëgjonin' atij, edhe bënë sikundrë e urdhëroj Zoti Moisinë.

10 Edhe nuk' ungrit më ndë Israilit profit
 11 si Moisiu, të-cilinë Zoti e njohu faqe për faqe ndë gjithë shënjat e çudirat, të-cilatë e kishtë dërguarë Zoti t' i bënte ndë dhet t' Egjyptësë, të Faraoni, e ndër gjithë shër-
 12 bëtorët t' atij, e ndë gjithë dhet t' atij; E ndë gjithë dorët të-fortë, e ndë gjithë punërat të-mëdha e të-frikshimë, të-cilatë Moisiu bëri ndër syt të gjithë Israilit.

To
E. L. C. & SON

